

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பூம்புகாரைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கடலோரப் பகுதியிலே எவ்வளவு செலவாகும் என்பது குறித்து மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது வந்த பின் முடிவெடுக்கப்படும். பொதுவாகவே, கிழக்குக் கடலோரப் பகுதிகளில் இதேபோல கடல் அரிப்பினால் பாதகம் ஏற்படுகிறது. அவற்றை எல்லாம் தடுக்கின்ற வகையில் எல்லா இடங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு சிறப்பான திட்டம் வகுக்கப்படுவதற்கு இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

(5) 1977-78 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1977-78 ஆம் ஆண்டுக் கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம். இப்போது 3 மணி 40 நிமிடம் இருக்கிறது. அதற்குள் கனம் உறுப்பினர்கள், திரு. மாரிமுத்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவை முன்னவர் அவர்கள் ஆகியோர் பேச வேண்டும். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சுருக்கமாக எவ்வளவு நேரத்தில் முடித்துக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் தங்களிடம் ஒரு மணி நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அதற்குள் எவ்வளவு சிக்கிரம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு மணி நேரம் தாராளமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

(6) தகவல் கோரல்.

முதலமைச்சர் மகாநாட்டின் முடிவுகள்குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், சார் நேற்றைய தினம் நான் தங்களிடம் கேட்டதற்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடல்நிலை சரியில்லை, ஆகவே டெல்லியில் நடந்த காரியங்கள் பற்றி நாளைய தினம் இந்த சட்டமன்றத்திலே அறிவிப்பார்கள் என்று கூறியிருந்தீர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அறிவிப்பார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களைக் கேட்டுத் தகவல் இருந்தால் தெரிவிப்பார் என்று சொன்னேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அவர்களைக் கேட்டுத் தகவல் இருந்தால் தெரிவிப்பார்கள் என்று சொன்னீர்கள். இன்றைய தினம் அவையில் வந்திருக்கிறார்கள். அவர் டெல்லியிலே சென்று முதலமைச்சர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டதன் சம்பந்தமாக, அங்கே என்னென்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன என்பதை, இந்த அவைக்கு முதலமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஏற்கனவே ஏடுகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

* திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்லியதிலிருந்து ஒரு சிறு பிரச்சனை எழுகிறது. அது பிரச்சனையாக இருந்தால் நீங்கள் தீர்ப்பு கூறுங்கள். சட்டமன்றம் கூடி இருக்கும்போது ஒரு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தும் அரசாங்கத்தின் கருத்தும் ஏடுகளில் வந்திருப்பதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது சட்டமன்றத்தின் முதல் உரிமைக்கு மாறுபட்ட ஒன்று. எனவே, சாதாரணமாக, முதலமைச்சர் அரசாங்கத்தின் சார்பாகக் கூறுவதை சட்டமன்றத்திற்குச் சொல்லிவிட்டுதான் ஏடுகளுக்கு சொல்ல வேண்டும் மென்று ஒரு மரபு இருக்கிறது. ஏடுகளிலே வந்திருந்தாலும், சட்டமன்றத்திற்கு அதனைச் சொல்ல முதலமைச்சர் முன்வருவாரா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அத்தகைய அவசியம் ஏற்பட்டால் தெரிவிப்பேன்.

(6) 1977-78-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது
விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வந்துள்ளேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை 30 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையாகத் கொடுப்பட்டுள்ளது. இந்த 30 கோடி ரூபாயையும் எப்படிச் சரிக் கட்ட முடியும் என்பது பற்றி நாம் ஆலோசிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வருவாய் தரப்பிலே, 30 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் ஒட்டுமொத்தமாக உள்ள நிதி நிலையிலே 18.88 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையிலே 30 கோடி துண்டுவிழந்தால் கூட ஒட்டு மொத்தமான நிதிநிலையிலே நமக்குத் துண்டு விழாமல் இருக்குமானால் அது அரசுக்கு அதிக சிரமம் கொடுக்காத ஒன்றாக இருந்து இருக்க முடியும். ஆனால் வருவாய்த் துறையிலே துண்டு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

விழுந்து ஒட்டு மொத்த நிதிநிலையிலும் துண்டு விழுமானால் நாம் வருஷ முடிவிற்குள்ளாக அரசு எடுத்த திட்டங்களை, அரசு அறிவித்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா? அதற்கு ஏதாவது சங்கடம் வருகிறதா என்பதை ஆலோசனை செய்து இருக்க வேண்டும்.

இரண்டு விஷயங்களை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே நிதிக் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்தி விடக் கூடாது என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ரிசர்வ் பாங்கிற்கு அறிவிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால் நாம் ஓவர் டிராப்ட் ரிசர்வ் பாங்கிலிருந்து வாங்குவது சிரமமாக இருக்கும். ஆகையால் நான் இதை ஒரு குறிப்பாகத் தான் சொல்கிறேன். எனக்குள்ள கவலையெல்லாம் நீங்கள் அறிவித்த திட்டங்கள் எதுவும் நிதிப்பற்றாக்குறை காரணத்தால் விட்டு விடக்கூடாது என்பது தான். போட்ட திட்டங்கள் அத்தனையும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சங்கடங்களை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறீர்கள் என்பதை இப்போதே யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓவர் டிராப்ட் வாங்க முடியாது. இன்றுள்ள நிலையில் வரி போட முடியாது. புதிதாக மக்கள் ஆதரவு பெற்று பொறுப் பேற்று இருக்கிறீர்கள். புதிதாக வரி போட்டால் ஓரளவு மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தி ஏற்படும். அதை நான் ஓரளவு புரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். இருந்தாலும் நீங்கள் கொடுத்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கையிலே துண்டு விழுவது 30 கோடி ரூபாய்க்கு—ஒரு 4—5—6 கோடி என்றால் ஓரளவிற்குச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம்; ஆகவே, இத்தகைய சங்கடங்களை நிதி அமைச்சர் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பிரதானமானது மூல தனச் செலவு. அந்த மூலதன செலவினத்தில் சென்ற ஆண்டை விட 3.86 குறைவாகத்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இது அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். இந்தச் செலவினங்களை நாம் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கிறபோது, வட்டிக்கு மாத்திரம் 73 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். வட்டிக்கு 73 கோடி கொடுப்பது என்பது ரொம்ப பச் சிரமமான காரியம். நம்முடைய வருவாயில் பெரும்பகுதியை இது விழுங்கி விடுகிறது என்று சொன்னாலும் நாம் கடன் பெற்றதற்கு வட்டி கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். வட்டி கொடுக்காமல் நாம் கடன் எழுப்ப முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. இதிலே சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு இறுதியிலே நாம் மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் 670 கோடியாக இருக்கிறது. இது இரண்டு ஆண்டுகளில் 120 கோடிக்குச் சென்று விடும். அப்படியானால் 128 கோடி ரூபாய்க்கு நாம் மத்திய அரசிலிருந்து கடன் பெற்று இருக்கிறோம். இதில் இந்த ஆண்டு

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

26 கோடி ரூபாய் நாம் வட்டியாகச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு வாங்கியதை முதலில் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இச் சிரமங்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இருக்கிறது. இதிலே நாம் தொடர்ச்சியாகக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். 18.86 கோடி தான் நாம் வட்டியாகத் திரும்பி வாங்குகிறோம். வட்டி, மற்றும் பிராபிட், டிவிடென்ட். எல்லாம் சேர்த்தே நாம் பெறுவது 18.86 கோடி தான். ஆகையால் ரெவின்யூ செலவினங்களில் இருந்து 54 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இந்தச் செலவினங்கள் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ட்ஸ் கமிஷன் ஒரு ஆலோசனை கூறி இருக்கிறது. அதாவது மத்திய சர்க்காரி இருந்து வாங்கும் கடன்களை இரண்டு விதமாகப் பாகுபாடு செய்து இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-00]

ஒன்று நான்-புரொடக்டிவ் ஸ்கீம், மற்றொன்று புரொடக்டிவ் ஸ்கீம். இந்த நான்-புரொடக்டிவ்-ஆக செலவாகிற தொகையை மத்திய அரசு கடனாக இல்லாமல் மானியமாக அளிக்க வேண்டுமென்று அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ட்ஸ் கமிஷன் முடிவெடுத்திருக்கிறது. அப்படி நாம்முடிவு எடுத்துக்கொண்டு, மத்திய சர்க்காரிடம், பைனான்ஸ் கமிஷனிடமும், பிளானிங் கமிஷனிலும் பேசுகின்ற போது நான்-புரொடக்டிவ் ஸ்கீம்க்காகக் கொடுக்கின்ற தொகை பூராவையும் மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாதாட வேண்டும். அப்படி நாம் வாதாடுகின்றபோது இதற்கு முன்னாலே கொடுக்கப்பட்ட கடனை, —புரொடக்டிவ், நான்-புரொடக்டிவ் என்று பிரித்து, பாகுபடுத்தி, நான்-புரொடக்டிவ் ஸ்கீம்க்காக முன்பு வாங்கிய தொகையையும் சேர்த்து மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் நம்முடைய கடன் சுமை குறையும். இல்லாவிட்டால் குறையாது. கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்கு ஒரே வழி இதுதான். ஆகவே, இதை வற்புறுத்த வேண்டும். இதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கால் ஏற்படுகிற இழப்பை மத்திய சர்க்கார் ஈடுகட்ட வேண்டும். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் கூட இத்திட்டத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். நாடு பூராவும் மது விலக்கை நான்காண்டுகளுக்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் இதைச் செய்யக் கூடிய மாநிலங்களுக்குத் தான் இந்த உதவி உண்டு, இதை இதுவரையில் அமுல்படுத்திக்கொண்டு வந்துள்ள குஜராத், தமிழ் நாடு போன்ற மாநிலங்களுக்கு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. இக்கருத்து ஏற்கெனவே வற்புறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. எத்தனையோ தடவை மாநில அரசுகள் தீர்மானம் போட்டு வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. மேலும் முயற்சி செய்து மாநில சர்க்கார் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

இங்கே மொழிப் பிரச்சினை பற்றி பேசப்பட்டது. ஆளுகின்ற கட்சி, இரு மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், மும் மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் பிரதம அமைச்சராக இருந்தபோது, இந்தி பேசாத மக்களின் மீது இந்தி திணிக்கப் பட்டது என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள், தாங்களாகவே விரும்பி, இந்தியை ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையில் ஆங்கிலமே தொடர்பு மொழியாக இருக்கும், இந்தி அவர்கள் பேரில் திணிக்கப்படக் கூடாது என்ற உறுதி மொழி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டபூர்வமாகவும், பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தியை, யார் மீதும், யாரும் திணிக்கக் கூடாது என்ற திட்டவட்டமாகக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், நான் கேட்டுக்கொள்வேன், மும்மொழித் திட்டத்தை இங்கே இருக்கிற ஆட்சி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இரு மொழித் திட்டத்தை தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றாலும் கூட, இந்தியை தாங்களாகவே விரும்பிப் படிக்கின்றவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதை நிறுத்தி விடக் கூடாது, வசதியைத் தொடர்ந்து செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கின்ற ஜனதா அரசின் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், மொழிப் பிரச்சினையை சிக்கலாக்கி விடுவார்களோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அங்கே, இந்தியில் தான் பதில் சொல்வேன் என்று கூறுவது விபரீத விளைவுகளை உண்டாக்கி விடுமோ என்ற ஐயத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொழிப் பிரச்சினை என்பது, உணர்ச்சி வசப்படக் கூடிய ஒரு பிரச்சினை. அதை ஜாக்கிரதையாக அணுக வேண்டும். மத்திய அமைச்சர்கள் இம்மாதிரி மொழிப் பிரச்சினையை அணுகக் கூடாது. இந்தியை இந்தியா பூராவிலும் கொண்டு வந்தேயாக வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள் ஓரிருவர் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உணர்ச்சி வயப்பட்டு ஒரு போக்கை கடைபிடிப்பார்களேயானால் இந்தி பேசாத மக்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி இந்தியை திணிக்கின்றது என்ற கருத்து நாட்டில் ஏற்பட்டால், விளைவுகள் விபரீதமாக இருக்கும் என்பதை கருத்திற்கொண்டு, அப்படி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வது மத்திய அரசின் பொறுப்பும் கடமையுமாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நாட்டின் மிகப் பெரிய பிரச்சனை, விலைவாசிப் பிரச்சனை. இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தினாலே அடித்தளத்திலே உள்ள மக்கள், நடுத்தர மக்கள், எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்றாக உணர்வோம். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்ட பிறகும்கூட ஒவ்வொரு திட்டம் போட்ட பிறகும், விலைவாசி ஏறி வந்ததே தவிர, இறங்கவில்லை. விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக அரசு எத்தனையோ நடவடிக்கைகளை எடுத்தாலும்கூட, விலைவாசியைக் குறைக்க முடியவில்லை, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டுதான் இருந்தது. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே வந்ததால் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைக் கூட நாம் ஒழுங்காக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்மீது செலவு செய்த போதிலும், எந்த ஒரு இலக்கை அடையப் போகிறோம் என்று சொன்னோமோ அந்த இலக்கை எந்தத் திட்டத்தினாலும் அடைய முடியாதபடி விலைவாசியேற்றம் அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் பாழாக்கியதை நாம் பார்த்தோம். அப்படிப் பாழாக்கப்பட்ட திட்டத்தினை ஒரு கட்டத்தில்தான் நாம் அடக்க முடிந்தது. ஒரு கட்டத்தில்தான் நாம் பணவிக்கத்தை ஓரளவிற்குக் குறைக்க முடிந்தது. அவசர கால நேரத்தில் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு பதுக்கல்காரர்களை, கள்ளப் பணம் வைத்திருந்தவர்களை, கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை இவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து—அவர்களை உள்ளே பிடித்துவைத்து ஓரளவு விலைவாசியைக் குறைக்க முடிந்தது என்பது நிதர்சனமான உண்மை. அவசரகால நிலையினால் ஏற்பட்ட முக்கியமான பலன் பெரும் பலன் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டது விலைவாசிக் குறைப்பு. இதை நிதர்சனமாகப் பார்த்தோம். கடும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு ஒரே ஆண்டில் 30 சதவீதம் அளவிற்கு விலைகள் குறைந்ததைப் பார்த்தோம்.

ஆனால் இன்றைய தினம் எல்லோருக்கும் விடுதலை கொடுத்து விட்டார்கள். எல்லோருக்கும் சுதந்திரம் என்று இன்று ஆட்சியில் இருக்கிற ஜனதா கட்சி அறிவித்துவிட்டது. சுதந்திரம் மக்களுக்கு வேண்டும், அரசியல் கட்சிகளுக்கு வேண்டும். இல்லை என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். அதில் யாரும் குறுக்கிடவில்லை. ஆனால் சமூக விரோதிகளுக்கு சுதந்திரம் இருக்க முடியும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சமூக விரோதிகளின்மீது கடும் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அடக்கப்பட்டாலொழிய மக்களை அந்தத் தீயசக்திகளிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியாது. ஆகையால்தான், ஜனதாக் கட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் மத்தியில் பேசுகிறபோதுகூட இந்த மிசாவைப் பயன்படுத்த வேண்டுமா—இறுதியில் பயன்படுத்தப் போவதில்லை என்று அறிவித்திருந்தாலும்—என்று எண்ணிப்பார்க்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. எவ்வளவுதூரம் விலைகளை குறையுங்கள் என்று வியாபாரிகளிடம் சொன்னாலும் அவர்கள் விலைகளைக் குறைப்பதற்கு முன்வரவில்லை. ஆகவே விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகையினால் மக்களின் வெறுப்பை நாம் பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆகையினால் எப்படியாவது கடும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக மிசா பக்கம் போகலாம் என்ற கருத்துக்கூட அங்கே பேசப்பட்டது. ஆனால் மிஸா என்ற

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்ற நிலையில்— அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கடைப்பிடித்தாக வேண்டும். எனவே மிஸா என்று சொல்வதை விட்டு விட்டு எப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால், கைது செய்யப்பட்டவர்களை, அதாவது சமூக விரோத சக்திகளை கைது செய்தால் அவர்களுக்கு ஜாமீன் கிடையாது என்று சட்டத்தைக் கெட்டிப்படுத்துவோம் என்ற முறையில் யோசிக்கிறார்கள். இதுதான் மிஸா சட்டத்திலும் இருந்தது. எந்தவிதத்திலும் கோர்ட்டுக்கு போக முடியாது என்றதொரு நிலையை ஏற்படுத்தியதால்தான் பல சமூக விரோத சக்திகளை அடக்க முடிந்தது. அந்தமாதிரியான ஒரு சட்டத்தைப் போடுதவற்கு அவர்கள் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடுமையான சட்டத்தை மத்திய அரசு நினைவேற்றி சமூக விரோத சக்திகளை ஒடுக்கினால்தான் விலைவாசியைக் குறைக்கமுடியும்.

இன்று அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் ஏறிக்கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் அரிசியின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தஞ்சையில் ஒரு கிலோ அரிசி இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஊரிலிருந்து வரும்போது இரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தது, இப்போது ஏறிவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் ஏறிவிட்டது என்றால் பாக்கி மாவட்டங்களில் அரிசி விலை எப்படி இருக்கும்? மத்திய சர்க்கார்தான் அரிசியின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும், எமக்கு இதில் பங்கில்லை என்று மாநில சர்க்கார் இருந்து விடக் கூடாது. இருக்கவும் முடியாது. மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. கடமை உண்டு மத்திய அரசு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது ஒர்புறமிருக்க மாநில அரசும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்து விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். பதுக்கல்காரர்களை மத்திய சர்க்கார் வந்து பிடிக்க முடியாது நாம் தான் பிடிக்க வேண்டும். கள்ளக்கடத்தல் செய்பவர்களைப் பிடிக்க வேண்டும். கள்ளப் பணம் புழக்கத்தைத் தடுக்க மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்று கள்ளப் பணம் புழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே இதையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். மாநில சர்க்காரும் தன் கையில் இருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி எந்த அளவிற்கு விலைவாசியைக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு குறைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அத்தியாவசியப் பண்டங்களான அரிசி, எண்ணெய், பருப்புகள் போன்ற பொருள்கள் நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்கப்படுவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். விலைவாசியேற்றத்தைத் தடுப்பதோடு கூட அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் நியாயமான விலைக்கு கிடைக்க ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டை நாடு பூராவும் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து பல ஆண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனும் அது பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர செயல் அளவில் அதை நாம் அமலாக்கவில்லை

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாறிமுத்து]

ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன, ஓராயிரம் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன என்று புள்ளி விவரம் சொல்கிறோமே தவிர ஒட்டு மொத்தமாக நாடு பூராவும் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு ஐயாயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட ஒரு இடத்தில் ஒரு நியாயவிலைக் கடை இருக்கும், அந்த நியாயவிலைக் கடை மூலம் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கிடைக்கும் என்றதொரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் என்ன என்ன என்று குறிப்பிடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சியை அரசாங்கம் செய்யும் என்ற ஒரு உத்தரவாதத்தை அளிக்கவேண்டும். எப்படி உத்தரவாதம் அளிப்பது? விநியோகிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால் பக்கத்துக்கு உத்தரவாதம் செய்ய முடியாது. அகுவே இதற்கேற்ற வகையில் உத்தரவாதம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் அரசு சொல்கைத் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-10]

விநியோகத்திற்கு மட்டும் ஏற்பாடு செய்வதால் மட்டும் போதாது. பெருமளவில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுதல். அந்த வகையில் கொள்முதல் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. விரைவில் இதற்கான முடிவு எடுத்தாகவேண்டும். சென்ற ஆண்டில் கொள்முதல் செப்து வைத்திருப்பதை இப்போது விநியோகம் செய்யலாம். இதற்கு வேண்டிய அளவு அரசு ஸ்டாக்டில் இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. இவ்விதம் விநியோகம் செய்யக்கூடிய பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையில் அரசின் கையில் பஃபர் ஸ்டாக் இருக்கக்கூடிய முறையில், அதாவது குறைந்தது ஐந்து லட்சம் டன் அளவுக்கு தானியங்களை கொள்முதல் செய்து வைத்திருக்கவேண்டும். எப்போது கொள்முதல் செய்வது என்பது கொள்கை ரீதியாக எடுக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். முன்பு வியாபாரிகளிடமிருந்து லெவி முறை வைத்து வாங்கி கொண்டிருந்தோம். அப்படியில்லாமல் நேரடியாக வாங்குவது என்றாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியான விலை கிடைக்க வேண்டும். அந்த கொடுப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு விலையை நிர்ணயித்துக் கொள்கின்ற முறையை கையாள்கின்றது,

குறிப்பாக உணவு தானியங்களின் விலையை கட்டுப்படுத்துவதாக மத்திய அரசு 'அக்ரிகல்சர் பிரைஸ் கமிஷன்', ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் நாடு முழுவதும் ஒட்டு மொத்தமாக நாட்டு நலன் அடிப்படையாகக் கொண்டு விலையை நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள். விலை உயர்த்த முடியாது என்று மத்திய அரசும் சொல்லிவிடுகிறது. விலை உயர்த்த வேண்டும் என்று எத்தனையோ விவசாயிகள் டெப்டேஷன் சென்று பார்த்தார்கள். இருந்தாலும், ஒரே கொள்கையில் ஒரே விலையைத்தான் நிர்ணயிக்க முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி நிர்ணயித்தாலும், இங்கே மாநில அரசு அதே விலையைவிட கொஞ்சம் அதிகமாக விலை கொடுக்க முடியுமா?

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமீத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

என்று பார்த்தால் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான அளவுக்கு போனஸ் போன்ற முறையில் விலையை அதிகமாக கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாக இருக்கும். கன்ஸூமர்க்கும் நியாயமான விலையில் தான்யங்கள் கொடுக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதே போன்று உணவுதானியங்கள் மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயப் பொருட்கள் ஒரு புறம் இருக்க தொழிற்சாலை யிலிருந்து விநியோகம் செய்யக்கூடிய பிளேடு போன்ற பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவற்றின்மீதே இன்னின்ன விலையில் விற்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு பொருட்கள் கிடைக்கின்றனவா என்றால் மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சர்க்கார் இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நான் ஒரு கடையில் போய் பிளேடு வாங்கினேன். அந்த பாக்கட்டின் மீது 1.30 என்று போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் 1-50-க்குத்தான் விற்கிறார்கள். 1.30 என்று போட்டிருக்கிறதே ஆனால் 1.50-க்கு விற்கிறார்களே என்று கேட்டதற்கு அதுதான் விலை என்று சொல்லி விட்டார்கள். அரசாங்கம் ஏன் இது போன்றவைகளை விட்டுவைக்கின்றது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே நிர்ணயிக்கப் பட்ட விலையில் நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு பொருட்கள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் தொழிற்சாலையிலிருந்து வருகின்ற பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கின்ற பொருட்களை விநியோகிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில், விற்பனை வரி பற்றி பேசப் பட்டதாக பத்திரிகைச் செய்திகளிலிருந்து அறிகிறேன். மாநில அரசின் முக்கிய வருவாய் என்பது விற்பனை வரி தான். மாநில அரசுகளுக்கு தங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று வரும்போது இந்த விற்பனை வரியைதான் நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரியை எடுத்து மத்திய எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியாகப் போட்டு மாற்றி விடுவார்களேயானால் மாநில அரசு ஏதாவது வரியை எந்தவிதத்திலாவது உயர்த்தி மக்களுக்கு காரியங்களைச் செய்ததாக வேண்டும் என்கின்ற நிலை வரும் போது இதுபோன்ற வரிகளைதான் அதிகப்படுத்தி தனது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் மாநில சர்க்காரின் இந்த விற்பனை வரிகளை மத்திய எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியாக மாற்றிக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயே பல மாநில முதலமைச்சர்கள் இதற்கு எதிர்ப்பும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நாமும் ஆதரிக்கின்ற வகையிலே இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இன்னும் முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிலே விலைவாசிகள், போக்குவரத்துக்கள் பற்றியெல்லாம் விவாதித்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிலும்விட, மாணவர்கள் அரசியலில் இழுக்கக் கூடாது என்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் தமது பேச்சிலே குறப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அவசரநிலை பிரகடனம் ஆவதற்கு முன்னாலே, இந்தியா நாட்டிலே வட மாநிலங்களிலே போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்; இந்த நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இந்தப் போராட்டத்திலே பிரதான பங்கு வகிக்கும்படியாக, இந்தப் போராட்டங்களிலே ஈடுபட்ட தலைவர்கள் மாணவர்களுக்கு அறைகூவல் விட்டார்கள். பள்ளிக் கூடங்களுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் செல்லக் கூடாது, இதிலே இரண்டு ஆண்டுகள் ஆனாலும்கூடப் பரவாயில்லை, இப்போதிருக்கின்ற அரசை மாற்றிவிட்டுத்தான் மறுவேலை என்றெல்லாம் அறைகூவல் விட்டார்கள். அப்படி அறைகூவல் விட்டு இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, இதை தவறு என்று உணர்ந்து மாணவர்களை அரசியலில் புகுத்தவிடக்கூடாது, இறக்கிவிடக் கூடாது, இது நாட்டுக்கு ஆபத்து என்பதை மாண்புமிகு பிரதம மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அதை அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கட்சி ஆட்சியில், அதிகாரத்தில் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எனக்கு மட்டும் என்ன, இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தானே. முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, பிரதம மந்திரி அவர்கள் பேசிய பேச்சிலே மாணவர்களை அரசியலில் இழுக்கக் கூடாது, அவர்கள் கலந்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அது பெருமைக்குரியது என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். முதலில் மாணவர்களைத் துண்டிவிட்டு, இப்போது இப்படி மனமாற்றம் ஏற்பட்டதை நான் வரவேற்கின்றேன். காங்கிரஸ் கட்சி மாணவர்களை அரசியலில் இழுப்பதை அன்றைக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; இன்றைக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனை மிகவும் ஒரு முக்கியமானப் பிரச்சனையாகும். இது பற்றி முன்னாலே கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; அப்போது நானும் இதுபற்றிச் சொன்னேன். காவிரிப் பிரச்சனைக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டும், இன்றைக்கு அது உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னேன். 1924 ஆம் ஆண்டு செய்த ஒப்பந்தம் காலாவதியாகி விட்ட

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

என்று கர்னாடக அரசு சொல்லுகிறது. இது தவறு. அந்த ஒப்பந்தத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் அது இன்னும் செயலில் இருக்கிறது. சாலாவதி ஆக்வல்லை என்பது தெரியும். அதன் படி, அவர்கள் நமக்குத் தண்ணீர் தரவேண்டும். அது எப்படியிருந்தாலும், நாம் இந்த ஒப்பந்தத்தை விரைவிலே முடிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த காவிரி டெல்டாப் பகுதிகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும். இதற்கான முயற்சி நீண்டநாட்களாக இருந்து வருகிறது. ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் இதற்கான திட்டம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால், உலக வங்கியிலே கடன் பெறும் முயற்சி இதுவரை வெற்றி பெறவில்லை. இதற்கு இந்த ஆண்டு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது எந்த மூலக்கு? 400 கோடிக்கு மேல் ஆக்கூடிய திட்டமாகும் இது. ஆகவே, 400 கோடி செலவிடக்கூடிய இந்தத் திட்டத்திற்கு.....

திரு. ப.உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 40 கோடிக்கான திட்டத்தை தமிழக அரசு, மத்திய அரசுக்கு கிபாரிசு, செய்து, அதை மத்திய அரசு உலக வங்கிக்கு அனுப்புவதாக இருந்தது. ஆனால், கர்னாடக அரசு இதற்கு மறுப்பு தெரிவித்ததால், மத்திய அரசு உலக வங்கிக்கு அனுப்பவில்லை. இந்த திட்டத்திற்கு அப்போது 40 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று மதிப்பீடு போடப்பட்டது. ஆனால், இப்போது கூடுதல் ஆலோசனை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த 40 கோடிக்கான திட்டத்தையும் விரைவிலே செய்து முடிப்பதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டம் காவிரிப் பாசனப் பகுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், பாசன முறையிலே தண்ணீரைப் பயனிலிடுவதும், நிற்பதும் ஒரே பகுதியாக இருக்கிறது. இப்படித் தேங்கிவிடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை அந்தப் பகுதிகளிலே இருப்பதால் இதை நவீனப்படுத்துவதற்கு உலக வங்கியிடமிருந்து கடன் வசதி பெறுவதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலே உற்பத்தியாகி, மேற்குக் கடலிலே கலக்கக்கூடிய, வீணாகப் போகக்கூடிய தண்ணீரைப் பெறுவதற்கும் நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு, கேரள அரசுடன் இதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியது. அப்போது கேரளா அரசு, இந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு, பயன்படுத்துவதன் மூலம் விளையக்கூடிய தானியங்களை தங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதாக அறிகிறேன். எனவே, இந்தப் பேச்சைத் தொடர்ந்து பேசி அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[முற்பகல் 10-20]

அடுத்து, கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கக்கூடிய பிரச்னை. 30,000 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பல இடங்களில் பம்ப் செட்டுகளைக் கடனுக்கு வாங்கி வைத்து நாலைந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. நிலவள வங்கியில் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று விவசாயிக்குப் பிராது வருகிறது. பம்ப் செட்டுகளுக்காக கடன் வாங்கி கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் இருந்தால் அந்த விவசாயிகளிடம் கடன் வருவதைத் தள்ளி வைக்கும் முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறண்ட பகுதிகளில் குட்டைகளை ஏற்படுத்துவது சிறப்பான திட்டம். இந்தக் குட்டைகளை அமைத்தால் கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற வாய்ப்பாக இருக்கும் இராமநாதபுரம். கோவை, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் சர்க்குலேஷன் டாங்குகளை வெட்டும் முயற்சியை அரசாங்கம் விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்திக்காக தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே 30,000 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதே நேரத்தில் பத்தாயிரம் சிறு தொழில்களையும் ஆரம்பித்து மின் இணைப்புக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போதே மின்வெட்டு இருக்கிறது. இப்போது உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் போதவில்லை, அதனால் புதிதாகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எந்த அளவு சங்கடத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து மின் உற்பத்தியை அதிகமாக்கும் முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக இன்னும் பல திட்டங்களை அம்மாக்க வேண்டும். ஹெக்டேகளைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் 800 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும். கர்நாடக மாநில அரசோடு பேசி அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரும் முயற்சியை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தொழில், தொழில் வளர்ச்சியை இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. தொழில் வளரவேண்டும். தொழில் வளர்ந்தாலொழிய நாட்டிலே பொருளாதாரம் வளர முடியாது. எந்த நாட்டில் அதிகத் தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறதோ அந்த நாடுதான் பணக்கார நாடு ஆகும். வெறும் விவசாயம் வளர்ச்சியால் பணக்கார நாடாக இருக்க முடியாது. விவசாயி லாபகரமான தொழிலாக இல்லை. தொழில்களைப் புதிதா ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கான காரியங்களை அரசு செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல் தமிழ் நாட்டில் 137 தொழிற்சாலைகள் லாக் அவுட் அல்லது ஸ்ட்ரைக் என்று ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நடைபெறாமல் இருப்பதாகக் தெரிகிறது. 137 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்குமானால் தமிழகத்தின் பொருளாதார நிலை என்னவாகும்? என்ன காரணம், ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்பது பற்றி அவசர உணர்வோடு அரசு ஈடுபட்டு அந்தத் தொழிற்சாலைகள் நடப்பதற்கான முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் சில அங் ஞுள்ள தொழிலாளர்களுக்குள்ளே இருக்கும் போட்டியினாலேயே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. லாக் அவுட் இருக்கிறது. ஒரு பக் கத்தில் தொழிலாளர்களுக்குள்ளே அடித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மறு பக்கத்தில் முதலாளிகள் குண்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். யார் தவறு செய்தாலும் அரசு தலையிட்டு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதற்கெல்லாம் அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. யார் தவறு செய்தாலும், யார் ப்லாத்கார நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டாலும் மாணேஜ்மென்டாக இருந்தாலும், தொழிலாளர் தரப்பில் இருந்தாலும் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தி தொழிற்சாலைகளை இயங்கச் செய்யும் முயற்சியிலே அரசு ஈடுபட வேண்டும். இந்தத் தொழிற்சங்கம் சரியில்லை, அந்தத் தொழிற்சங்கம் சரியில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. யார் தவறு செய்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து தொழிற்சாலை திறக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர் பக்கம் சாதகமாக இருக்கத் தான் வேண்டும். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. மாணேஜ்மென்ட் பக்கத்தில் தவறு இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் திறப்பதில் அரசு அவசர உணர்வோடு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் பத்தாயிரம் துவக்கப் போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இப்போது பத்தாயிரம், முன்னாலே 4 ஆயிரம் சிறு தொழில்கள் துவக்குவதாகச் சொன்னார்கள், எல்லாம் பேப்பரிலே தான் இருக்கிறது, நடைமுறையிலே இல்லை, எந்தச் சிறு தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்க வேண்டும், எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி இரண்டாயிரம் கூட இயங்க வில்லை, இரண்டாயிரம் சிறு தொழில்கள் என்பது வெறும் பேப்பரில்தான் இருக்கிறது, நடைமுறையில் இயங்கவில்லை, ரிஜிஸ்டர் பண்ணியிருக்கிறார்கள் அவ்வளவுதான், ரிஜிஸ்டர் பண்ணிவிட்டாலே தொடங்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது, அவைகள் எல்லாம் இன்னும் தொடங்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம், சிரமங்கள் என்ன அவர்களுக்கு இருக்கின்றன, மூலப் பொருட்கள் கிடைக்கவில்லையா? மின்சாரம் கிடைக்கவில்லையா என்பதைமெல்லாம் பார்த்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் ஒழிய இப்படி

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆரம்பிப்பதால் அர்த்தமே கிடையாது. சென்ற ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில்கள் என்ன நிலையில் இருக்கின்றன, ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் பார்த்து சிரமங்களை எல்லாம் நீக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சிக் மில்ஸ். மத்திய அரசே அவைகளை நேரடியாக எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவது என்ற கொள்கையை ஏற்று அதன்படி தமிழ்நாட்டிலே கூட பல முடப்பட்ட பஞ்சாலகை எடுத்துக் கொண்டு நடத்தியது. ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய அரசு ஒரு கொள்கையை எடுத்திருக்கிறது. சிக் மில்களை மற்ற தனியார்கள் நடத்தக்கூடிய லாபகரமான மில்களோடு இணைத்து விடுவது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த மாநில அரசின் கருத்து என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு கொள்கையை முடிவு எடுத்துவிட்டால், நமக்கு ஏற்ற கொள்கையை நாம் அறிவிக்கலாம். தனியார்கள் நல்ல முறையிலே நடத்தக்கூடிய மில்களோடு இணைப்பதிலே அதிலே உள்ள தொழிலாளர்களையும் ஸ்டாப்களையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் சொல்கிறோம். ஆனால் இந்தத் திருத்தத்தை மத்தியிலே இருக்கிற ஜனதா அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கிறோம், அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்று லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்று கூட நல்ல மில்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்ள முன் வரலாம். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறபோது தொழிலாளர்கள் நலன்களும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். சிக் மில்களை எடுத்துக் கொள்வதே தொழிலாளர்கள் நலனை ஓட்டித்தான் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் ளாமல் சிக் மில்களை மட்டும் நன்றாக நடத்தப்படுகிற தனியார் மில்களோடு இணைப்போமானால் நாம் தொழிலாளர்களுக்காக எந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாத நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அரசே சிக் மில்களை ஏற்று நடத்துவதுதான் சரியானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையிலே இது ஒரு பெரிய பிரச்னை. விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நம் நாட்டிலே அதிகப்படியான வர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழில். இந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்வதற்கு நாம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட அவர்கள் நலன் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 30 ஆயிரம் கைத்தறிகளை கூட்டுறவிற்குள் கொண்டுவருவது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது நல்லதுதான். எல்லாவற்றினையும், சென்ட் ப்ரசன்ட் கொண்டுவர வேண்டியதுதான். ஆனால் அப்படிக் கொண்டுவருவதால் அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்ந்துவிடுமா? இதற்கு முன்னாலே கூட்டுறவுக்குள் கொண்டுவரப்பட்ட கைத்தறித் தொழி

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

லாளர்களுக்கு வாழ்க்கை நன்றாக இருக்க வேண்டுமே ! அவர்களும் இன்றைக்குத் திண்டாடிக்கொண்டுதானே இக்கிரார்கள், அவர்களுக்கும் நியாய விலையில் நூல் கிடைக்கவில்லை. சாயம், கிடைக்கவில்லை. மாஸ்டர் வீவர்களின் கீழ் பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் கிடையாது. இம்மாதிரிப் பல சங்கடங்கள் இருப்பதால் கூட்டுறவோடு இணைப்பதால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடும் என்று கருதிவிடக் கூடாது. அவர்களுக்கு வருடம் பூராவிற்கும் நியாயமான விலையில் நிரந்தரமாக நூல் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களை எல்லாம் தொழிலாளர்கள் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவந்து அவர்களை எல்லாம் தொழிலாளர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களுக்கு உரிய நலன்களை மாஸ்டர் வீவர்களிடமிருந்து பெறமுடியும். ஆகவே அவர்களைத் தொழிலாளர்களாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குச் சரிகை சாயம் எல்லாம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் அவர்கள் தனியார்களிடத்திலே இருப்பதால்தான்.

[முற்பகல் 10-30]

சாய விநியோகம், ஜரிகை போன்றவைகள் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம்தான் விற்பனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று செய்து தனியார் துறையிலிருந்து மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்.

நெசவு செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குச் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக சின்னொப்பட்டி போன்ற பகுதிகளில் செயற்கைப் பட்டு நூல் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் கிடைப்பதில்லை. தனியார் பங்கு போட்டுக்கொண்டு விலையை இஷ்டப்படி ஏற்றி பொருளை எடுத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கஷ்டப்படும் நெசவாளிகள் கேட்டால் மார்க்கெட் விலையை விட அதிக விலையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி கைத்தறிக்கு ஒதுக்கப்படும் ரகங்கள் சம்பந்தமாகக் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தினால்தான் பயன் உண்டு. அதை அவர்கள்தான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று அமல் நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். வேறு யாரும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரகங்களை உற்பத்தி செய்யாமல் தடை செய்தாக வேண்டும். ராஜா சுப்பிரமணியம் கமிட்டி பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அந்தப் பரிந்துரைகளை அரசாங்கம் கவனித்து அமல் செய்வதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்னை. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக எத்தனையோ போராட்டங்களும், சங்கடங்களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கும் அவர்களுடைய அவல நிலை நீங்கியபாடில்லலை. நியாயமான

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு, ஏ. ஆர். மாரீமுத்து]

குறைந்த பட்ச ஊதியம் அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பல்வேறு பகுதிகளில் அந்த ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியம் கிடைக்கச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து எப்படி அதை அமலாக்குவது என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும். அதற்குச் சட்டத்தை மட்டும் போட்டுவிடுவோமேயானால் அதனால் பெரியதொரு பயன் நமக்குக் கிடைத்துவிட முடியாது. அந்தச் சட்டத்தை அமலாக்குவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு எப்படி அளிப்பது என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். பல்வேறு அரசு ஊழியர்களுக்கு, பல தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதைப்போல விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அரசுதான் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியுமே தவிர, நிரந்தரத் தொழிலாளர் என்று வைத்து தனியாரிடத்தில் பெறுவது என்பது இந்தக் காலகட்டத்திலே, பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் எல்லாம் போட்டதற்குப் பிறகு ஒருவருக்கு நிரந்தரமான ஊதியம் என்று வைத்துப் பெறுவது என்பது முடியாத காரியம். அரசுதான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும்.

மீனவர்களைப்பற்றி ஒன்றை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மீனவர்களுடைய பிரச்னை ரொம்ப ஆழமாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. முன்னால் இருந்த அரசுகள் எல்லாம் இதை எடுத்தார்கள். விசைப் படகுகள் கொண்டு வந்தார்கள், வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். இப்படிப் பல்வேறு காரியங்களை நாம் செய்வதாலும் கூட அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையில் ஏதாவது ஏற்றம் கண்டதா; அவர்களுடைய வருவாயில் ஏதாவது 20 சதவிகிதம் அல்லது 50 சதவிகிதம் ஏற்றம் காணும் முறையிலே இவை அமலாக்கப்பட்டனவா என்று பார்த்தால் அவர்கள் அன்றைக்கு இருந்தவர்கள் அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு விசைப் படகுகள் நிறையக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டுதோறும் கொடுத்த அந்த விசைப் படகுகளினால் மீனவர்கள் யாருக்காவது பலன் கிடைத்ததா என்றால் யாருமே அடையவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தனியார்கள் வாங்கிக் கொண்டு, இவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி இவர்களுக்குத் தினச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து, அந்த இலாபத்தைக் கொண்டு போகிறார்கள். இப்படி விசைப் படகுகளைக் கொண்டு தனியார் இலாபம் சம்பாதித்துக் கொண்டு போவதால் மீனவர்களுக்குப் பயன்படாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விபத்திலே இறந்து போனால் அவர்கள் குடும்பத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க 5,000 ரூபாய் மானியம் அளிக்கப்படும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுநல்ல திட்டம். ஆனால் விபத்திலே சாகின்றவர்களுக்கு மட்டும் இதை அறிவித்து விட்டு உயிரோடு இருப்பவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்குத்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

திட்டம் இல்லை என்றால் பயன் இல்லை. இருப்பவன் என்ன நினைப்பான் என்றால், செத்துப் போனால்தான் 5,000 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று. அவர்களுக்காக மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நைலான் நூல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அது போதிய அளவிற்குக் கிடைப்பதில்லை, தேவையானவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இதிலும் நியாயமான முறையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம், 10, 15 பேர்களை வைத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் அந்த இலாபத்தை அடையச் செய்வதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த முடியுமே தவிர இம்மாதிரி சில காரியங்களினால் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்திவிட முடியும் என்று கருதினால் அது தவறு. அந்த வகையிலே நீங்கள் அதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற வீட்டு வசதியைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதரிக்கப்பட வேண்டும். கிராமப்புற வீட்டு வசதிபற்றி சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர, அதிகப்படியான தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்காகக் கடன் தொகை கொடுக்கப் படுகிறதென்று ஒவ்வொரு யூனியனிலும் விண்ணப்பங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, கட்டுக்கட்பாத இங்கே வந்திருக்கின்றன. 10 பேர், 20 பேருக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறோமே தவிர, பலபேர் ஏமாந்து விட்டார்கள். ஆகவே, கிராமப்புற வீட்டு வசதிக்கு அதிகப்படியான நிதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த ஆண்டு ரூ. 23 கோடி அதிகமாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு ஒதுக்கினாலும் கூட கல்வித் துறையிலே இருக்கிற குறைபாடுகள் நீக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு அநேகம் பேர்கள், பயிற்சி பெற்ற இளநிலை, முதுநிலை ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். திருநெல்வேலியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. பயிற்சி பெற்ற 3,500 பேர்கள் வேலையில்லாமலிருக்கிறார்கள் என்று. இந்த மாதிரி தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் 10,000-க்கும் மேல் இருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு அதிகமாகப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள் என்று இருக்கும் போது அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஆதலால், மாணவர், ஆசிரியர் விகிதாசாரத்தைக் குறைத்து, அதிகப்படியான ஆசிரியர்களைப் போட அரசு யோசிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு யூனியன் பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்களை நிறையப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அரசு அனுமதி இல்லாததால் அவர்களைப் போடமுடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் வேலைக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசு அனுமதி இல்லாத நிலையில் அவர்கள் வேலை பெறமுடியவில்லை. ஆகவே, அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

புதிதான, கல்விமுறை 10+2+3 என்ற திட்டத்தைப் பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுதிருக்கிற உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாவற்றிலுமே அத் திட்டத்தை அமுலாக்க முடியாதுபோல் பேசியதிலிருந்து தெரிகிறது. டைரக்டர் அவர்கள் 400 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இந்த ஹையர் செக்கண்டரி வகுப்புகளை வைக்க முடியும் என்று சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே கேள்விப்பட்டேன். அப்படி இருந்தால், பாக்கி இருக்கிற கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்கள் நகரப் பள்ளிகளிலே தான் வந்து படிக்க வேண்டும். இப்பொழுது 11 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்பு, ஓர் ஆண்டு பி.யூ.சி., 3 ஆண்டு பட்டப்படிப்பு என்றிருக்கும் போதே, 4 ஆண்டுகள் நகரத்திற்கு வந்து படிக்க வேண்டி இருக்கிறது. கிராமப்புறப் பள்ளிகளில் ஹையர் செக்கண்டரி வகுப்புகள் இருக்காதென்றால், இன்னொரு ஆண்டு அதிகமாக நகரங்களிலே செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமையேற்படுகிறது. இப்பொழுது 4 ஆண்டுகள் படிக்க ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 2,000 செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது இன்னும் ஓராண்டு நகரத்திலிருக்க வேண்டுமானால் இன்னும் அதிகமாகச் செலவாகும். அந்த நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால், அதிகம் செலவானால் கூடப் பரவாயில்லை, எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஹையர் செக்கண்டரி கல்வியை அரசு அமூல் செய்தாக வேண்டும். அப்படிச் செர்துவிட்டால், சாளுரண ஏஷ்ட மக்கள், திரும்பப்படிச் சுழந்தலையலே இடக்கிற வர்களுக்கு வசதி ஏற்படும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளிலே வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு பற்றி ரொம்ப நாளாகப் பேசப்படுகிறது. அவர்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு கிடைக்கவில்லை. நினைத்த நேரத்திலே வேலையை விட்டு அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஒழுங்காகச் சம்பளம் அளிக்கவில்லை யென்ற நிலையிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு, கல்வி முறையிலே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலைவாய்ப்பு, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் விகிதாசாரம் இவைகளை யெல்லாம் தக்க முறையிலே கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர்ப்புற உச்ச வரம்புத் திட்டத்திலே சிக்கல் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதனால், நகர்ப்புறங்களில் வீடுகள் கட்ட அனுமதி இல்லை, குறிப்புகள் சரியாக இல்லை யென்று சொல்வதாலே சென்னை மாநகரிலே வீடுகள் கட்டுவதே குறைந்து விட்டது. அதனால் பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது குறைந்து விட்டது என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, வீடுகள் கட்ட அனுமதிக்கப்படுமானால், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட இடைக்கால நிவாரணம் 200 ரூபாய்க்கும் குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்களுக்கும் அளிக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமையை மாற்றி, அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்கின்ற போது, இதர மாநிலங்களுக்கு ஒப்ப, மத்திய அரசு கொடுக்கின்ற அளவுக்கு தங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். அதையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[முற்பகல் 10-40].

விவசாய நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் முன்னால் இருந்த வரியிலிருந்து சில சலுகைகள் அளித்திருக்கிறார்கள். குறுகிய காலப் பயிர்களுக்குப் போடப்பட்ட வரி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புகையிலை, கடலை, மிளகாய் போன்றவைகளுக்கு வரியில்லை என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

தண்ணீர் தீர்வையை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே அதிகமாகப் போடப்பட்ட தண்ணீர் வரியிலே 2 ரூபாய் குறைத்து பாக்கி வசூலிக்க வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒன்றைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். முன்னால் இருந்த அரசு இந்த வரியைப் போட்டது. இது போட்டது தவறு என்று விவசாயிகள் கூறி, இந்த வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டதற்காக சென்ற ஆண்டு இது வசூலிக்கப்படாமலேயே விடப்பட்டிருந்தது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, முன்பிருந்த அரசு இந்த வரியைப் போட்டது என்று சொன்னார். தவறான எண்ணம் வரக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இந்த வரி போடப்பட்டது ஜனாதிபதி ஆட்சியில் மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனை மக்கள் மன்னாமைன்று சொல்லி வந்தார்கள். அதனால் வசூலிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ரத்து செய்யாமலேயே விட்டுவிட்டார்கள் என்பதுதான் கவலை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆகவேதான் சொல்கிறேன். ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்களைச் சொல்லவில்லை. அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே புதிதாகப் போடப்பட்ட இந்தத் தண்ணீர் தீர்வையை அரசு எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே பொதுவாக விவசாயிகளிடத்திலே அதிகமான பணம் தேங்கிப் போயிருக்கின்றது என்று மேல் நிலையிலே இருக்கிறவர்கள் மத்தியில் ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ரொம்ப நாளாக பேசப்பட்டு வருகிறது. பிளானிங் கமிஷன் அடிக்கடி மாநில அரசுகளுக்குச் சொல்வது, விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான வரி போட வேண்டும் என்று. நிலவரியைப் போட வேண்டுமென்று கருத்துகள் அனுப்பப்படுவதாக நான் அறிகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருவாய் மிகவும் குறைவு. ஆகவே இதை நீங்கள் தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்குத் தேசிய வருவாயிலே சரிபாதி விவசாயத் துறையிலிருந்து பெறப்படுகிறது. சரிபாதி இதர தொழில்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது. ஆனால் இந்த விவசாயத் தொழிலை நம்பி இருக்கிற மக்கள் 70 சதவீதம் ஆவார்கள். ஆகவே 70 சதவீதம் பேர்கள் 50 சதவிகித வருவாயை வைத்துக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். பாக்கி உள்ள 30 சதவிகிதத்தினர் 50 சதவிகித வரவை வைத்துக் கொண்டு வாழ்கிற நிலை இருக்கிறபோது, விவசாயத் துறையிலே இருந்து அதிக வரி வாங்க வேண்டிய கொள்கை இருக்கிறதே அது தவறு. விவசாயத்தை நர்பி இருக்கக்கூடிய டெரிய வருவாய் உடையவர்களுக்கு அக்ரிகல்கரல் இன்கம் டாக்ஸ்—வருவாயை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். பெரிய விவசாயிகள் அதிகமாகப் பலன் பெறுகிறவர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை. சாதாரண விவசாயிகள் நிலையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நெல் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழில் லாபகரமாக இல்லாத தொழில். அவர்களுடைய வருவாய் மிகக் குறைவு. தஞ்சையில் ஒரு சாகுபடிக்கு ஏக்கராவுக்கு 250 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் நிகர லாபம் கிடைக்காது. இரு போகம் சாகுபடி செய்தால் 500 ரூபாய்க்குக் கூட நிகர லாபம் கிடைக்காது. குறைந்த வருவாய் உடைய சாகுபடிக்கு வரியை நீங்கள் அதிகப் படுத்தி, தண்ணீர்த் தீர்வை போடுவது நியாயம் இல்லை. அதை விட்டு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நில சீர்த்திருத்தத்தைப் பற்றித் திட்டத்திலே பல ஆண்டுகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக ஆகவும், இயற்றப்பட்டு பிறகு கைவிடப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தை புதிதாகக் கொண்டுவர அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். அது மிகவும் அவசியமான ஒன்று. பல லட்சக்கணக்கான நிலங்கள் இரண்டு பேர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் உரிமையாக இருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்கும் உரிமையாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் இரண்டு பேர்களுக்கும் உரிமை இருப்பதால், இரண்டு பேர்களும் முதலீடு செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. இந்தக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக ஆக்கச் சட்டம் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.

குத்தகைப் பதிவுச் சட்டப்படி பல பேர் பதிவு செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். பதிவு செய்யப்படாத காரணத்தால் அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் எல்லாம் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். அவர்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

களை யெல்லாம் வெளியேற்றம் செய்யாமல் இருப்பதற்காக, விவசாயிகளுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இளைஞர் அணி என்ற பெயரில் படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிலே அவர்கள் 2-3 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்த பிறகு இன்றைக்கு அந்த அணியில் பலருக்கு வேலை இல்லை என்று வெளியேற்றி விட்டார்கள். இன்றைக்கு சிலர் மட்டும் அதிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு? 4 ஆண்டுகள் 3 ஆண்டுகள் அவர்கள் வேலை பார்த்த பிறகு அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டால் அவர்களுக்கு வயதாகி விட்ட காரணத்தால் அரசு வேலைகளுக்குச் செல்ல இயலவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு அரசு முதல் உரிமை அளித்து, வேலை கொடுக்க வேண்டும். அந்தச் சலுகை அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடன் வசூல் நெருக்கடி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு ஆண்டுகளாக சரியான விளைச்சல் இல்லை. சென்ற ஆண்டு தண்ணீர் வசதி அளிக்காத காரணத்தால் ஒரு பகுதி பஞ்சத்திலும், மற்றொரு பகுதி சரியான விளைச்சல் இல்லாமல் போய் விட்டது. ஆகையால் அங்கே குறுகியக் கால கடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. நில வள வங்கியின் கடன் ஒத்தி வைக்கப்படவில்லை. அதை வசூலிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பொருள்கள் ஐப்தி செய்யப் படுகின்றன என்ற தகவல் எனக்கு வந்து இருக்கிறது. இதில் அரசு கவனம் செலுத்தி, குறுவைக்கு இப்போது தான் தண்ணீர் வருகிறது. குறுவை சாகுபடியாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. குறுவை நெல் கைக்குவரும் வரையில் அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடன் வசூலை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பென்ஷன்தாரர்களுக்கு நீண்ட நாளைய கோரிக்கை ஒன்று இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கப்படவேண்டும். இதுவரையில் இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிற தொகை அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த இடைக்கால நிவாரணம் அளிக்கப்பட்ட தொகையையும் பென்ஷன்தாரர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரியில் வெல்லத்திற்கும், நாட்டு சர்க்கரைக்கும் பல முனை வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். நாட்டு சர்க்கரைக்கு பல முனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

*திரு மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறிவாற்றல் மிகுந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி நிதிநிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டு இந்த மாமன்றத்திலே அவர் வைத்துள்ள இந்த அறிக்கையில் எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பாக பல்வேறு கருத்துக்கள் குறிப்பிட்ட போதிலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புதிய அரசின் சார்பாக முதல் தடவையாக வைத்துள்ள இந்த அறிக்கையின் மீது கருத்து மாறுபாடுகளை நான் கூற வேண்டியவகை இருந்தபோதிலும் நிதிநிலை அறிக்கையை அவையிலே வைத்த நிதி அமைச்சர் அருமை நண்பர் மனோகரன் அவர்களை நான் வாழ்த்துகின்றேன்; பாராட்டுகின்றேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினுடைய விவாதம் தொடங்கியபோது, கழகத்தின் சார்பில் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டதை வைத்து இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் அவர்களுடைய விமர்சனங்களைச் செய்தார்கள்.

[முற்பகல் 10-50]

பேராசிரியர் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, முடிக்கின்ற நேரத்தில் இந்த அறிக்கையிலே உப்பு இல்லை, ஆகவே சப்பென்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு எப்படியாவது பதில் சொல்லியே தீரவேண்டுமென்ற முறையிலே ஆளுங்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய ஒரு உறுப்பினர், இதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல், ஏற்கனவே கழக அரசின் சார்பில் இங்கே வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை சாக்கடையாக இருந்தது, சாராய வாடை வீசியது, என்றெல்லாம் பேச்சைக் தொடங்கி விவாதத்திலே ஒளி ஏற்றுவதற்குப் பதிலாக, கொஞ்சம் வெப்பம் ஏற்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். அவரே கூட சொல்லி இருக்கலாம், “எங்கள் நிதியமைச்சர் கொண்டு வந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உப்பில்லை என்று பேராசிரியர் சொல்கிறார், உங்களுடைய நிதியமைச்சர் கருணாநிதி கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புளியில்லை, காரம் இல்லை, உறைப்பு இல்லை” என்று கூறியிருக்கலாம், அதற்குப் பதிலாக, சாராய வாடை வீசியது, சாக்கடை மணம் கமழ்ந்தது என்றெல்லாம் கூறி விவாதத்திலே அந்த அளவுக்குச் சூடேற்றியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

மற்றொரு ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் நேற்றைய தினம் பேசும் போது குறிப்பிட்டார், “தி.மு.க. அரசிலே மக்களெல்லாம் நோயாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்கு உப்பில்லாப் பத்தியம் தேவைப்படுகிறது, எனவே இந்த அறிக்கை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

உப்பில்லாமல் அமைந்திருக்கிறது” என்று பேராசிரியர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்கிற வகையில் “ஆமாம் உப்பில்லை”, என்று அவரே நேற்றையதினம் எடுத்துச் சொன்னார்.

நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுப்பது என்பது ஒன்று. சில நேரங்களில் நோய் இல்லாதவர்களுக்கு மருந்து கொடுப்பதன் மூலம் ஆபத்தை உருவாக்குவது ஒன்று. சில நேரங்களில் நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கத் தெரியாதவர்கள் பச்சைவெட்டு மருந்தைக் கொடுத்து அதன் காரணமாக, நோயாளிகளை இறப்புலகுக்கு அனுப்புவது ஒன்று. எனவே மருந்து கொடுக்கின்ற நேரத்தில் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் கூறப்பட்டதே தவிர, எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே நிதி நிலை அறிக்கையை எப்படியாவது தாக்கித் தீரவேண்டும், எதிர்த்தே தீரவேண்டுமென்றல்ல. சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். உப்பில்லை என்று சொன்னதை பெரிய குற்றச் சாட்டாக நிதியமைச்சர் கருதிக்கொள்ள மாட்டார் என்றே கருதுகின்றேன். நமது வீடுகளில் கூட சில நேரங்களில் குழம்போ, ரசமோ வைக்கிற நேரத்தில், உப்புக் குறைவாக இருக்குமானால்—அதிகமாகப் போய் விட்டால் தான் ஆபத்து—உப்பு குறைவாக இருக்குமானால், அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்கள்—சாப்பிட்டுப் பார்த்தவர்கள் சொன்னவுடன், மேலும் கொஞ்சம் உப்பைப் போடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதேபோல், நீங்கள் கொஞ்சம் உப்பைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உங்களுடைய திட்டங்களிலே என்று எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையிலே நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே எல்லாமல், ஏதோ இந்த அறிக்கையிலே உப்பில்லை என்கின்ற வகையிலே எதிர்க்கிறார்கள் என்று கருதிடத் தேவையில்லை.

இங்கே 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை—அதற்குப் பிறகு இந்தத் தமிழ்நாடு அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே நிதியமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முன் வைத்த தமிழ் நாட்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை—அதற்குப் பிறகு ஜனதா ஆட்சி அங்கே உருவான பிறகு, எச்.எம். பட்டேல், நிதியமைச்சர் என்கிற முறையிலே வைத்த நிதிநிலை அறிக்கை—இன்றைக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை இவைகளை எல்லாம் ஒரு முறை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது நலமென்று நான் கருதுகின்றேன்.

1975-76 ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு மார்ச் திங்கள் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் அந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது வருவாய்க் கணக்கில் துண்டு விழுவது 30 கோடி ரூபாய் என்றும் எல்லாக் கணக் களையும் மொத்தமாகப்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பார்த்தால் ஏறத்தாழ அந்தப் பற்றாக்குறை 20 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். என்றாலும் திட்டப் பணிகளுக்காகவும் வறட்சித் தணிப்புப்பணிகளுக்காகவும் மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கும் உதவி வரும்போது அந்தப் பற்றாக்குறை நிறைவு செய்யப்பட்டு விடும் என்றும் நான் 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியிருந்தேன். நான் கூறியவாறு, மாநில அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள வருவாய் காரணமாக 1976-77 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மத்திய நிதியமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே முன்வைத்தபோது, 1975-76 ஆம் ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி, வருவாய்க் கணக்கில் பற்றாக்குறை ஏழேழுக் கால் கோடி ரூபாய் என்றும், மொத்தத்தில் பற்றாக்குறை சுமார் ஆறேகால் கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே 1975-76-ல் ஏறத்தாழ 20 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டம், நிதிநிலை என்று நான் எடுத்துக் காட்டியதற்கு ஏற்பவும் அவைகள் எப்படி ஈடு செய்யப்படும் என்று நான் எடுத்துக்காட்டியதற்கேற்பவும் அவர்கள், அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு டெல்லி நாடாளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட அறிக்கையில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான் சொன்னதற்கேற்ப மொத்தத்தில் பற்றாக்குறை ஆறேகால் கோடி ரூபாயாகத்தான் இருக்கும் என்று அறிவித்ததை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிதிநிலையைப் பொறுத்து எந்தவிதமான ஆபத்தான கட்டத்திலும் இந்த மாநிலத்தை வைக்கவில்லை என்பது மிகத் தெளிவாகப் புலனாகும் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முரண்பாட்டையும் நான் இங்கே எடுத்துச் கூற மல் இருக்க முடியாது. அதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

1976-77-ம் ஆண்டு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்த தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கைக்கும் 1977-78 ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையை, திரு. எச். எம். பட்டேல் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்த தமிழ்நாடு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கைக்கும் ஒரு முரண்பாடு உள்ளது. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வைத்த அறிக்கையிலே கூறியுள்ள வாசகத்தை அப்படியே தருகிறேன். அவர்களுடைய அறிக்கையில் பத்தாவது பக்கத்தில் இருபதாவது பராவில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்,

“ 1976-77-ம் ஆண்டு வருவாய் கணக்கில் வருவாய்கள் 575.63 கோடி ரூபாயாகவும், செலவுகள் 587.95 கோடி ரூபாயாகவும், ஆகவே பற்றாக்குறை 12.37 கோடி ரூபாயாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது ; வருவாய்க் கணக்கு, கடன் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கு சேர்த்து முழுமையாகப் பார்க்கும்போது 9.98 கோடி ரூபாயாக பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.”

இது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் வைத்த அறிக்கை. அதற்குப் பிறகு திரு. பட்டேல் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன குறிப்பிடுகிறார்கள் ?

“1976-77-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கும், எல்லாக் கணக்கையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது”

என்பதாக பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதே பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையை, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 30-வது பக்கத்தில், ‘1976-77 ஆம் ஆண்டில் வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்குமென்றும், எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே நான் சொல்கிற முரண்பாடு, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது, ‘பற்றாக்குறை 12.37 கோடியாக வருவாய்க் கணக்கில் இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது ; வருவாய்க் கணக்கு, கடன் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கு சேர்த்துப் பார்த்தால் 9.98 கோடி ரூபாயாக பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது’ என்பதாகும். 1976-77 ஆம் ஆண்டு பற்றியது அது. ஆனால் அதே 1976-77-ம் ஆண்டு பற்றி திரு. பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், ஏழு கோடி ரூபாய் வித்தியாச அளவில், ‘வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்றும் எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்த்தால் 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது’ என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

திரு. பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதே வாசகத்திற்கும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாசகத்திற்கும் முரண்பாடாக 7 கோடி ரூபாய் வித்தியாசம் வருகிற அளவிற்கு அதே கணக்கை நமது நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்களும் இங்கே வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் 1976-77 ம் ஆண்டு வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை, எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்த்தால் 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, எதிர்பார்க்கப்படுவது 12.37 கோடி ரூபாய் என்று கூறிவிட்டு, அடுத்தாண்டு சொல்லும்போது எதிர்பார்க்கப்பட்டது 5.37 கோடி ரூபாய் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையது அல்ல, இதற்கு வேறு எங்கேயாவது கணக்குகள் இருக்கின்றன என்று தேடிப் பார்த்துச் சொன்னாலும் நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டவட்டமாக அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். எனவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தவறு விளைந்ததை நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

இதில் வேறு ஏதாவது கூடுதல் நிதி சேர்ந்துள்ளதா, அப்படியென்றால் அதற்கு என்ன கணக்கு; எந்த வகையில் சேர்ந்தது, ஏன் இவ்வாறு கவனிக்கப்படவில்லை? இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவில்லையா, சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லையா என்று இயல்பாக நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதிலுரையில் விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்தபோது சில விவரங்களைச் சொல்லியிருப்பார்கள். அதன்பின்னால் அடுத்து திரு. எச். எம். பட்டேல் அவர்கள் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டைப் பற்றி சொல்லியிருப்பார்கள். திருத்தப்பட்டு வருகின்றவைகளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு என்பது அதற்கடுத்த வரியில் வருகிறது. இதைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று தனியாகச் சொல்லுகிறார். எதிர்பார்க்கப்பட்டது எவ்வளவு தொகை என்று சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது 12 கோடி, அல்லது மொத்தமாக 9 கோடி என்று கூறி இவ்வளவு துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று போன ஆண்டில் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் பட்டேல் அவர்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடும்பொழுது குறிப்பிட்டு எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைத்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அதற்கு மாறாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது, தவறானது, முரணானது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

இந்த அறிக்கையில் ஆண்டுத் திட்டம் என்ற தலைப்பில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாசகத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதைப் படிப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அதில்,

“ அடிப்படைத் தேவைகளான வேளாண்மை, பாசனம், மின்சக்தி, தொழில்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்புக் கவனம் அளித்து, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 1977-78 ம் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளோம். அதே நேரத்தில், குடிநீர் வழங்கல், கல்வி, சுகாதாரம், அரிசனங்கள்—பழங்குடி மக்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் முதலிய சமூகப் பணிகளுக்கும் சிறப்புக் கவனம் அளித்துள்ளோம் ”

என்றும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதே ஆண்டு திட்டத்தை மார்ச் மாதத்தில் பட்டேல் அவர்களால் டெல்லியில் வைக்கப்பட்டபோது என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று பார்த்தால், மின்சக்திக்கு இந்த அரசு 94.9 கோடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்கள் இந்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு இந்த மின்சக்திக்கு 95 கோடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாசனத்திற்கு இந்த அறிக்கையில் 24.7 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் பாசனத்திற்கு 25 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மையும் அதன் தொடர்பான துறைகளுக்கும் 30.2 கோடி என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையில் 30 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்களுக்கு இந்த அறிக்கையில் 13.8 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 14 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. போக்குவரத்து, சாலை வசதி என்ற தலைப்புக்கு இந்த அறிக்கையில் 25.2 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 24 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் வழங்கலும் கழிவு நீர் அகற்றலும் என்ற தலைப்பில் இங்கு 26.5 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையில் 25 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்கு 13.3 கோடி ரூபாய் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 13 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய சமூக பொருளாதார பணிகளுக்கு 34.9 கோடி ரூபாய் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 34 கோடி என்று அதாவது வீட்டுவசதி என்கிற தலைப்பில் 16 கோடியும் சமூகப் பொருளாதாரம் என்பதில் 18 கோடி என்றும் ஆகமொத்தம் 34 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மை, பாசனம், குடிநீர், மின்சக்தி போன்ற எந்தெந்த

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தலைப்புகளில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்படும் என்று ஜனதாகட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய ஆண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அதே வாசகத்தைத்தான் எழுத்து பிசகாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கையையும் எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால் நான் சொன்னவை எவ்வளவு சரியானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எனவேதான், டெல்லியிலே நாடாளுமன்றத்திலே மத்திய நிதி அமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் இங்கே இப்போது வைத்துள்ள ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் எள்ளளவும் வேறுபாடு இல்லை. குறிப்பாக, சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகு, இதை ஒரு ஜனதா பட்ஜெட் என்றே கூட சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், ஒரே ஒரு வித்தியாசம் அதிலே, 260 கோடி ரூபாய் ஆண்டுத் திட்டம் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே 263.5 கோடி ரூபாயாக அதாவது 3.5 கோடி ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற ஒன்றைத் தவிர, மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. பட்டேல் அவர்கள் சமர்ப்பித்த திட்டங்கள்தான் இதிலேயும் இருக்கின்றதே தவிர, வேறு எந்தப் புதிய அம்சமும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களது நிதிநிலை அறிக்கையிலே கிடையாது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, எல்லா அரசுகளும் எந்தெந்தப் பிரச்சனைகளிலே சிறப்புக் கவனத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே செலுத்துமோ, அதையேதான் நாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் காண முடிகிறது. பாசன வசதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “கடந்த காலத்தில், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் போதுமான ஒதுக்கீடு செய்யாமலேயே பாசனத் திட்டங்கள் பல அறிவிக்கப்பட்டன. இதனால் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கும் காலத்தாமதம் ஆயிற்று” என்று கடந்த கால அரசைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறை கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் பாசனத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சில உதாரணங்களை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கழக அரசு வருவதற்கு முன்பு திட்டப்பட்ட திட்டங்களான இராமா நதி, மணிமுத்தா நதி, கடானு நீர்த்தேக்கத் திட்டம் எல்லாம் கழக அரசு காலத்தில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. பரப்பலாறு திட்டத்திற்கு, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 13.46 லட்சமும், 1975-76-ல் 4.79 லட்சமும் 1976-77-ல் 4.60 லட்சமும் செலவழிக்கப்பட்டதால், இந்த ஆண்டு 2.81 லட்சம் மாத்திரம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நீர்ப்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

பாசனத் திட்டங்களை முன்பிருந்த கழக அரசு நிறைவேற்றாமல் விட்டு விடவில்லை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அதைப்போலவே, சன்னாறு திட்டத்திற்கு, கழக அரசு 1974-75 ஆம் ஆண்டு 32.49 லட்சமும், 1975-76-ல் 13.90 லட்சமும், 1976-77-ல் அதன் தொடர்பாக 24.18 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்ட காரணத்தால், இப்போது 2.56 லட்சம் மட்டுமே இந்த ஆண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு, 1974-75-ல் 18.76 லட்சமும், 1975-76-ல் 7.49 லட்சமும், 1976-77-ல் 4.04 லட்சமும் செலவழித்த காரணத்தால், இந்த ஆண்டு இந்த திட்டத்திற்கு 1.51 லட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

நந்தன் கால்வாயைப் புதுப்பித்தலுக்காக கழக அரசு 26.41 லட்சம் 1974-75ஆம், 39.64 லட்சம் 1975-76ஆம் செலவழித்த காரணத்தால், இப்போது வெறும் 50 ஆயிரம் மாத்திரமே இந்தக் கால்வாய்த் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

கருப்பா நதித் திட்டம், பிளவுக்கால் திட்டம், பாலாறு பொருந்தலாறு, குடகாறுத் திட்டம், வறட்டுப்பள்ளம் நீர்தேக்கத் திட்டம் போன்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கி, கழக அரசு பெரும்பகுதியை முடித்து விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. எனவே, கழக அரசு பாசன வசதிகளைத் தோற்றுவிக்க வில்லை, போற்றப்படவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை யாரும் கூற இயலாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேர, சோழ, பாண்டியர் காலத்திலே இருந்து தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ஏக்கராதான் பாசன வசதிபெற்றது என்றாலும், இடையில் 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. பக்தவச்சலம் ஆட்சிக் காலம் வரை 8 லட்சம் ஏக்கரா புதிதாகப் பாசன வசதி பெற்றது என்பதும், பிறகு கிட்டத்தட்ட 9 ஆண்டு கால கழக ஆட்சியின்போது 16 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெற்றது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது.

1975-76-ல் அறிவித்த வீராணம் ஏரியினை சீரமைத்தல், செண்பகத் தோப்பு நீர்த்தேக்கம், தொட்டஹள்ளா நீர்த்தேக்கம், சித்தமல்லி நீர்த்தேக்கம், உப்பாறு நீர்த்தேக்கம்,

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சிறுமலையாறு நீர்த்தேக்கம், பொய்கை அணைக்கட்டு, கௌண்டியா நதி நீர்த்தேக்கம் ஆகிய திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கான தொடக்கப் பணிகள் செய்யப்பட்டதையும் மறைத்து விட இயலாது.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், கேரள அரசோடு சுமுகமாகப் பேசி தீர்த்து, நீராறு வாயிலாகக் கிடைக்கும் தண்ணீரை பரம்பிக்குளம் ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 89,000 ஏக்கராவிற்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்கிற ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அது செயல்படுத்தப்படக்கூடிய நிலைக்கு வந்தது.

(முற்பகல் 11-10)

1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இதைப்பற்றி நான் அப்போதே குறிப்பிட்டிருந்தேன்—கழக அரசு சார்பாக—அதற்குப் பிறகு கோவையிலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் கலந்து பேசி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குச் செவிமடுத்து 89,000 ஏக்கர் என்பதை ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு, அதாவது பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு ஆயக்கட்டுதாரர்களுக்கு, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை பல்லடம், தாராபுரம் வட்டங்கள் ஆகிய வற்றில் வேலைகள் தொடங்க ஏற்பாடாயிற்று. கழக அரசு அந்த நேரத்தில் கலைக்கப்பட்டு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள்—எந்த வேலையும் நடைபெறாமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது—பாசன ஆதாரங்களில், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் முன்பு இருந்த கழக அரசு எள்ளளவும் பின் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அறிவித்துள்ள செண்பகத் தோப்புத் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கேள்வரப்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு நிதிநிலைக் குறிப்பின் படி ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படாமல், செண்பகத் தோப்புத் திட்டம் மாத்திரம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் செண்பகத் தோப்புத் திட்டமும் இருக்கிறது. கேள்வரப்பள்ளி திட்டமும் இருக்கிறது. பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நிறைவேற்ற இருப்பதாக அறிவித்துள்ள ஏழு திட்டங்களையும் கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு பக்கம், இரண்டு பக்கம் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்று அதனு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

டைய விவரங்களை அறிவித்திருந்தால் உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருந்திருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஏழு திட்டங்களுக்குச் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது — விவரங்களைப் பார்க்கும்போது. அதிலே, கழக அரசு போதுமான நிதியைத் திட்டங்களுக்காக வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் நிதிநிலை அறிக்கையில், தெரிவித்தார்கள். குதிரையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் மாத்திரமே ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்புகளில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அது போதுமான நிதியா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல; அறிவிக்கப்பட்டுள்ள கெண்பகத் தோப்புத் திட்டத்திற்கு 3½ கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு விட்டு, இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய்தான் அதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால், திட்டங்களைத் தொடங்கும்போதே அதனுடைய மதிப்பீட்டுத் தொகை அவ்வளவையும் ஒரேயாண்டில் ஒதுக்குவது இயலாது. நான் இப்படி ஆளும் கட்சிக்காக வாதாடுகின்ற அதே நேரத்தில், ஆளும் கட்சி வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையில், முன்பு இருந்த ஆளும் கட்சி எத்தனையோ திட்டங்களை எல்லாம் கண்ணினை என்று அறிவித்துவிட்டு அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டது என்ற குற்றத்தைச் சொல்லியிருக்கும் காரணத்தால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர வேறல்ல. பாசன வசதியைப் பெருக்கப் பெரும் பணியை மேற்கொண்ட கழக அரசைக் குறை கூறுவதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அப்படிப்பட்ட வாசகத்தை சேர்த்திப்பது உள்ளபடியே பொறுத்துக்கொள்ள இயலாதது ஆகும். எனினும் பொறுத்துக்கொண்டு நான் ஆளும் கட்சியின் சார்பாக 3½ கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அப்படித்தான் ஒதுக்க முடியும் என்று உங்களுக்காக வாதாட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அப்படித்தான் ஒதுக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் புதிய திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது முன்பே சென்ற ஆண்டிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இந்த அறிவிப்பு வேரோரிடத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “தொழுநோய் பெருமளவில் பரவியுள்ள செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் தொழு நோயைத் தடுத்தல், தொடக்க நிலையிலேயே கண்டறிதல், கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை முக்கிய நோக்கங்களாகக் கொண்டு பள்ளிச் சிறார்களுக்கு, மருத்துவ உதவி அளிக்கபுதிய திட்டம் தொடங்கப்படும்.”

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. 1976-77 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை அறிக்கையில் நாடாளுமன்றத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் போது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதனை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே 1976-77-ல் அறிவித்துவிட்ட காரணத்தாலே இது ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு பழைய திட்டம் ஆகிறது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 35-வது பாராவிடில் 'மற்றொரு புதிய திட்டத்தை அறிவிக்கிறேன்' என்று குறிப்பிட்டு,

“குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, தருமபுரி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களிலும், தஞ்சாவூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளிலும் அதிக அளவில் உள்ள தொழு நோயைத் தடுப்பது இத்திட்டத்தில் முக்கிய நோக்கமாகும்”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு புதிய திட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அது இந்த அவையைத் திசை திருப்புவதாகிவிடும். நான், வேண்டுமென்றே நிதியமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்புகிறார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். ஏனென்றால் இது கன்னி பட்டுஜெட், ஆகவே இப்படிச் சொல்லியிருப்பது இந்த அவையை திசை திருப்புவதாக ஆகிவிடும். அந்தத் திட்டத்தை அங்கே சி. எஸ். அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தையே புதிய திட்டம் பார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய உரையிலே முதலிலே ஜனதா கட்சியின் பட்டுஜெட்டாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்டுஜெட் இருக்கிறது என்று கூறினேன். இப்போது இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் — இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்ட வகையிலே — தோற்றம் அளிக்கிறது. இப்படி ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் ஜனதா கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் தெரிகிறது. இப்போதுள்ள ஆளுங்கட்சியின் பட்டுஜெட் எது என்று கேட்கிறேன். என்ன புதுமைகள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பக்கத்திற்குப் பக்கம் கிராமம், மகளிர், குடிநீர், அரிஜனம் என்கின்ற வார்த்தைகள் வந்து வந்து போகின்றன. இப்படி வார்த்தைகள் அடிக்கடி நிதிநிலை அறிக்கையில் பூக்கத்திலே காணப்படுகிறதே அல்லாமல் அந்தப் தலைப்புகளில் உருவான திட்டங்கள் எதுவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்ற அளவிற்கு வகுக்கப்படவில்லை என்பதே எங்களுடைய குற்றச்சாட்டாகும்.

ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே பேசிய நேரத்திலே முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது கிராமங்கள்மேல் அக்கறையே காட்டவில்லை என்று பேசினார்கள். இப்போதுள்ள

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

ஆளுங்கட்சிதான் கிராமங்களின் பால் அக்கறை காட்டுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் அல்லது ஆயிரத்து ஐநூறு கிராமங்களைத் தவிர எல்லா இடங்களிலும் கழக ஆட்சியின் காலத்திலேயே மின் விளக்கு வசதிகள் செய்யப் பட்டன என்பதை யாரும் மறந்துவிடலாகாது. சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்தியாவிலேயே அரியானு மாநிலத்தில் தான் முழுமையாக மாநிலம் முழுவதும் மின் விளக்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் அப்படி செய்யப் பட்டதாக பெருமை அடித்துக்கொள்ள கழக அரசிற்கு உரிமை இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரியானு எவ்வளவு பெரிய மாநிலம் என்பது அரியானு மாநிலத்திற்கு அடிக்கடி டெல்லி மிலிருந்து அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று வருகின்ற வாய்ப்பை பெற்றிருந்த நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஏறத்தாழ செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் பரப்பளவு உள்ள மாநிலம் தான் அரியானு மாநிலம். அங்கே மின்சார வசதி முழுமையாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் பல செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய தமிழகத்தோடு அதை ஒப்பிடுவது முறையாகாது, சரியாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-ம் ஆண்டிலேயே தமிழ்நாட்டிலே 2 இலட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த எண்ணிக்கை 1975 ஆம் ஆண்டில் 7 லட்சமாக உயர்ந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அது கிராமங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட காரியமாகத் தெரியவில்லையா? என்கோ ஒன்றிரண்டு பம்பு செட்டுகள் வேலை செய்யாவிட்டால் கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகின்ற நிதி போய்ச் சேரவில்லை, மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று மற்றொரு புதிய வார்த்தையைச் சொல்கிறார்கள், ஊழல், லஞ்சம், இப்போது மூன்றாவது செலவு செய்த பணம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினால் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்து நாங்கள் ஏமாறத் தயாராக இல்லை என்கிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களை வைத்துத்தான் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிறது, புள்ளி விவரங்களை வைத்துத்தான் அரசாங்க அறிக்கை வெளிவருகிறது. புள்ளி விவரங்களிலே ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம், அதனால் மொத்தமே தவறு என்று யாரும் கூறமுடியாது. 1967 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சமாக இருந்தது 1975 ஆம் ஆண்டிலே 7 லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் கழக அரசிலே கிராம மக்களுக்குச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் இல்லையா?

கிராமங்களிலே உள்ள அரிசனங்களுக்கு ஒரு லட்சம் மதல் இலக்காக கொண்டு இலவசமாக 4,000 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் கிராமங்களிலே உள்ள அரிசனங்களுக்குத் தரப்பட்ட காரியமாகத் தோன்றவில்லையா?

1977 ஆகஸ்ட் 3]

*மாண்புமிகு திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 40 ஆயிரம் வீடுகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 40 ஆயிரம் அல்ல, 30,022 வீடுகள் தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11:20]

திரு மு. சுருணாநிதி :—பத்தாயிரம் வித்தியாசத்தில் ஒன்றும் பறிபோய் விடவில்லை. நாற்பதாயிரம் வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன என்கின்ற புள்ளி விவரங்களை எங்களுக்கு அளித்த அதே அதிகாரிகள்தான் இப்பொழுது முப்பதாயிரத்து சொச்சம் என்கின்ற புள்ளி விவரத்தையும் உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு பேரும் அதிகாரிகளிடத்தில் சண்டை போட வேண்டுமே தவிர நமக்குள் சண்டை போட்டுக் கொள்வதிலே அர்த்தமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராமச் சிறப்பு சாலை வசதிக்காக மூன்றரை கோடி ரூபாய் 1974-75-ம் ஆண்டில் இந்த அரசின் சார்பாக மூன்றரை கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். அதாவது, ஏற்கெனவே கிராமத்தில் இருக்கிற சாலை வசதிகள் போக சிறப்பு சாலை வசதிகளுக்காக கழக அரசு 1974-75இல் மூன்றரை கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக 1975-76-ம் ஆண்டுக்கும், வரும் ஆண்டுத் திட்டம் என்ற பெயரில் 1976-77-ம் ஆண்டுக்கும் ஏழரை கோடி ரூபாய் கிராமச் சிறப்புச் சாலைத் திட்டத்திற்காக 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்த பொழுது அறிவித்திருக்கிறேன், அவ்வாறு 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கு இரண்டரை கோடி ரூபாயும், 1976-77-ம் ஆண்டுக்கும் இரண்டரை கோடி ரூபாயும் ஆக ஐந்து கோடி ரூபாய் கிராமச் சிறப்புச்சாலை வசதிக்காக அப்பொழுதே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மிச்சமுள்ள இரண்டரை கோடி ரூபாயில் மிச்சமுள்ள இரண்டாண்டுகளுக்குச் செலவிடக் குறிப்பிட்ட தொகையை மூன்றாண்டுகளில் செலவழிப்பதாக இருந்தால் கூட அந்த இரண்டரை கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு செலவழிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது குறிப்பேடுகள் ஏதாவது இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய்தான் கிராமப்புற சிறப்புச் சாலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதைவிட அதிகமாகக் கிராமப்புற சிறப்புச் சாலைகளுக்கு முன்பிருந்த கழக அரசு அக்கறையோடு பணியாற்றியதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த இரண்டரை கோடி ரூபாயில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் போக மிச்சமுள்ள பணம் கிராமச் சாலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும். வேறு எந்தத் துறைகளுக்குத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படித் திருப்பப்பட்டிருக்கும்பொழுது கிராமச் சிறப்புச் சாலைகளின் மீதுள்ள அக்கறையை எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்காது என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

கிராமங்களின் மின் வசதிக்காக 1974-75-ல் 9 கோடி ரூபாயும், 1975-76-ல் 13.75 கோடி ரூபாயும் ஆக இருந்தது, 1976-77-ல் 9.50 கோடி ரூபாயாகவும், 1977-78-ல் 11.20 கோடி ரூபாயாகவும் என்று குறைந்துள்ளதை நான், இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கிராமங்களில் உள்ள அரிசன் காலனிகளில், குடியிருப்புகளுக்கு 1933-ஆம் ஆண்டு, மின்சாரம் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகமான அந்தக் காலத்திலேயேயிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் 4,354 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்குத்தான் மின் விளக்கு வசதி செய்யப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட 33 ஆண்டுக் காலத்திற்கு. ஆனால் இந்த ஒன்பதாண்டுக் கால கழக ஆட்சியில் 23,768 அரிசனக் காலனிகள் மின் விளக்கு வசதிகள் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டும்பொழுது இவைகளெல்லாம் கிராமங்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திடவேண்டும்.

குடிநீர் எல்லாக் கிராமங்களும் முழுமையாகப் பெறவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதிலே இந்த அரசும் முதல் அமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், ஏன் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் அவரவர்களுடைய தொகுதியை மனத்திலே வைத்தும், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராம மக்களுடைய அவதியை மனத்திலே பதிய வைத்தும் இன்னும் குடிநீர் வசதி, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியை எல்லா கிராமங்களுக்கும் பெருக்கிட வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே, அதிலே இரண்டு விதமான கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை. அது முழுமை அடையவில்லை என்கிற அதே நேரத்தில் கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட முறையில் குடிதண்ணீர் தர வேண்டுமென்பதில் பழைய அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதா இல்லையா என்பதையும் நாம் கவனிக்கத் தவறி விடக் கூடாது. வெள்ளைக்காரர்களுடைய காலத்திலேயிருந்து 67-ம் ஆண்டு வரையில் குடிநீர் வசதிக் காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 80 கோடி ரூபாய். ஆனால் 71-ம் ஆண்டிலேயிருந்து 75-ம் ஆண்டு வரையில், குடிநீர் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு நான்காண்டுக் காலத்தில் குடிநீர் வழங்குவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 53 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நகரங்களும், கிராமங்களும் இப்பொழுது குடிநீர் வாரியத்தில் சேர்கிறது. நகரங்களுக்கு குடிநீர் அளிக்கும் நேரத்தில் வழியிலே உள்ள பல கிராமங்களுக்கும் இணைந்துப் பயன்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களைப் பற்றி அறிக்கையிலே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் முன்பிருந்த அரசு செய்திருக்கும் காரியங்களை இந்த அரசும் மேற்கொள்ளும், மேற்கொள்கிறது, மேற்கொள்ள முயற்சிக்கிறது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த விவரங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உதாரணமாக சிவகங்கை குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறதென்றால், இடைக்காட்டுர், பாப்பான் குளம், பிக்கூர், பெரியகோட்டை, கீழ்க்கநந்தாரி, வானியங்குடி ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

இராமநாதபுரம் நகருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு செல்கிறோம் என்றால், கொட்டி, செட்டிகுறிச்சி, கருத்தனேந்தல், தேவேந்திர நல்லூர், மாவள்ளங்காரி, கீழ்க்கோட்டை, தியானூர், எட்டிவயல், அச்சுடன் வயல் ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

பெருந்துறை நகருக்குத் குடிதண்ணீர் கொண்டு செல்கிறோம் என்றால், வழியிலுள்ள சென்னிமலை, கேசிபாளையம், சித்தோடு, குமரியான் பரப்பு, நசியனூர், கங்காபுரம், துடுப்பதி, ஜீனப்புரம், மூக்காத்திப் பிடரியூர், சுள்ளிபாளையம், ஒட்டப்பாறை, அம்மா பாளையம் ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

தஞ்சை-கொள்ளிடம் குடிநீர்த் திட்டத்தின் மூலம் விளாங் குடி, புனல்வாயில், திருவையாறு, முகாசா கல்யாணபுரம், கண்டியூர், ஆவிக்கரை, மணக்கரம்பை, ராஜேந்திரம், ஆற்காடு ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன. எனவே குடி தண்ணீர் திட்டத்திலே முன்பிருந்த அரசு கவனம் செலுத்தவில்லையென்று குறை சொல்வது என்பது முறையாகாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை அதிக அளவுக்குக் கொடுக்க நேரமில்லை என்பதாலே, ஓரளவுக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மகளிர் நலன் பாதுகாக்கப்படும் என்கின்ற தலைப்பிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற உதவிகள் மிகவும் குறைவானவை. ஆனால் மகளிர் நலனுக்காக மேற்கொண்டிருக்கிற அக்கறையைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்தில் ஆயிரம் மகளிருக்கு மாத்திரம் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்துப்பயிற்சி பெற மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 12 அளவில் உதவி வழங்குவதென்பது மிகக் குறைந்த தொகை. குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள மகளிரே பயன்பெறுகின்றார்கள்.

விதவைகளுக்குப் பழைய கழக அரசால் தையல் இயந்திரங்கள் வாங்கித் தரப்படுவதென்று, ஒரே நாள் விழாவினாலே ஆயிரம் தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று எண்ணினோம். ஆனால் குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியிலே, அந்தத் திட்டம் நடைபெற்றதா இல்லையா என்று கூடத் தெரிய வில்லை. நடைபெற்றதாகச் செய்திகள் வெளிவராத காரணத்தால் நடைபெறவில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

விதவைகள் துயர் தீர்க்கப் பல திட்டங்கள் இருப்பதாக, தேர்தல் அறிக்கையிலே இன்றைய ஆளுங்கட்சி சொன்னபோதிலும் அவை அனைத்தும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஸ்கஸ்ட் 3]

கழக ஆட்சிக் காலத்தில் விதவைகள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்—விதவைத் திருமணம் நடைபெற வேண்டுமென்ற பகுத்தறிவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் பெரியாரும் அண்ணாவும் எந்தக் கொள்கைகளுக்காகப் பாடுபட்டார்களோ அந்த அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டுமென்று விதவைகளைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்ற வாலிபர்களுக்கு, அந்தத் தம்பதிகளுக்கு, சிறு சேமிப்புப் பத்திரம் ரூ. 5,000 தரப்படுமென்றும் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் அது ரூ. 10,000 ஆக மாறுமென்றும் அப்பொழுது பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அந்த 7 ஆண்டுக் காலம் வைப்பதற்குக் காரணம் ரூ. 5,000 வாங்குவதற்காக ஒரு விதவையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு பிறகு கைவிட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டால் என்ன ஆவது என்பதற்காகத் தான் 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒழுங்காக நடந்து அதற்குப் பிறகு ரூ. 10,000 பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அளவில் விதவைத் திருமணத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையிலே அந்தத் திட்டத் தைப் பழைய அரசு வகுத்தது. அதை இந்த அரசும் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எதுவும் சொல்லாத காரணத்தால், அதனைச் சொல்ல வேண்டியவன் ஆனேன்.

மகளிர் நலன் என்ற தலைப்பிலே இந்த அறிக்கையிலே இன்கூரன்ஸ் போன்ற காரியங்களிலே அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் பிராவிடென்ட் பண்ட் போன்ற காரியங்களிலே அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் ஆங்காங்கு மகளிருக்கு உதவ உதவி நிலையங்கள் மாநிலத்தில் பல இடங்களில் வைக்கப்படும் என்று ஏற்படுத்துவது தேவைதான் என்பது எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகம். கேள்வி அல்ல. சந்தேகம். கேள்வி என்றால் தேவை இல்லை என்று பொருளில் அமைந்துவிடும். ஏன் சந்தேகம் எழுதின தென்றால், ஏற்கனவே மாவட்டங்களில் மாவட்ட மகளிர் மன்றங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. அரசு உதவியோடு பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகளே இந்தப் பிரச்சனைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள முடியுமென்று கருதுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, இன்கூரன்ஸ் செய்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குச் சூழல் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குப் பிறகு யாருக்கு அந்த இன்கூரன்ஸ் தொகை சேர வேண்டுமென்று எழுதிவிட்டுச் செல்கிறார்கள். அதே போல், பிராவிடென்ட் டணம் யாருக்குச் சேர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு விட்டுச் செல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்படுமானால் அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இப்போதுள்ள மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரிகளே கூடப் போதும். எனவே அதற்கென்று உதவி நிலையங்கள் தேவையில்லையென்பது என்னுடைய கருத்து.

வரி னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களும்—அதே நேரத்தில் சில மாறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு நிவாரணம் காண

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வேண்டும் என்று கூறுகின்ற தகுதி வாய்ந்த ஆம்சங்களும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

[முற்பகல் 11-30]

இங்கே நம்முடைய நண்பர் ப.உ.ச. அவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் குறுக்கிட்டு விளக்கியதைப் போல், இப்போது நீங்கள் பெரும்பாலும் நீக்கியிருக்கிற அல்லது குறைத்திருக்கிற வரிகள் எல்லாம் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் போடப்பட்ட வரிகள் அல்ல. குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் கரும்பு, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் போன்றவைகளுக்குத் தீர்வை 25 ரூபாய் என்று விதிக்கப் பட்டு, பிறகு 20 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டு, இப்போது 20 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் என்று குறைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெற்றிலையும், மஞ்சளும் என்ன பாவம் செய்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதிலே அறவே நீக்குகின்ற வரிகளில் ஒன்றாக மஞ்சளைச் சேர்த்து அதற்குப் போடுகிற வரியை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளதாக அறிவித்திருக்கிற இந்த ஆட்சி மஞ்சளுக்கு வரி போட்டது என்ற செட்ட பெயரை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று முதலமைச்சர்தான் என்னுள்ள அன்பின் காரணமாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கழக ஆட்சி காலத்திலேயும் இது பற்றி யோசிக்கப் பட்டது. நிதித் துறை மஞ்சளுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில், 'சென்டிமென்டாக' நான் 'மஞ்சளுக்கு வரி போட்ட ஆட்சி என்று சொல்வார்கள் ஆகவே வேண்டாம்' என்று அப்போதே சொன்னேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்லி, கரும்பு, தென்னை, வெற்றிலை போன்றவைகளுக்கு அறவே நீக்க முடியாவிட்டாலும், மஞ்சளுக்கு உள்ள வரியை யாவது நீக்கவேண்டுமென்று மகளிர் சார்பாக நான்— இந்த ஆடவன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி விலக்குவதையும், வரி குறைப்பதையும் வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் நீங்கள் இந்த வரிகளைக் குறைத்திருப்பது அல்லது நீக்கியிருப்பது, ஏற்கனவே குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வரிகளைப் போட்டபோது என்ன காரணங்களைச் சொன்னாரோ அந்தக் காரணங்களைச் சிந்தித்தால் அதிலே நீங்கள் முரண்படுகிறீர்கள் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். அவர் சொன்னார், "இந்த வரிகள் பணப் பயிர்களுக்குப் போடப்படுகிற வகையில் சாதாரண மக்களையோ சமுதாயத்தின் அடித்தளத்து மக்களையோ பாதிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்" என்பதாக அவர் குறிப்பிட்டு அப்போது இந்த வரிகளை எல்லாம் போட்டார். அந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் குடியரசுத் தலைவர் காலத்தில் நிறைவேறியது. அப்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அங்கே என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னாரோ எனக்கு ரூபகம் இல்லை அல்லது எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதாவது அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

சமுதாய மேல்மட்டத்தில் உள்ளவர்களைத்தான் பாதிக்கும் அடித்தளத்து மக்களைப் பாதிக்காது என்று சொன்ன கருத்திற்கு மாறுபாடாக அது குறைக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அறவே நீக்கப் படவேண்டும் என்கின்ற வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையில் நீங்கள் அறிவித்திருப்பது மெத்தவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்று என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே கழக அரசு காலத்தில் 59 பொருள்கள் மீது பலமுனை விற்பனை வரி இருந்ததை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கி யிருக்கிறோம். அதைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வணிகப் பெருமக்க ளும், வாங்குவோரும் மெத்தப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். மேலும் பலமுனை வரிகளை எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக ஆக்க வேண்டும் என்கிற முறையீடுகள் அடிக்கடி அரசுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் என்பதை நான் அறிவேன். அதே நேரத்தில் பலமுனை வரி வெல்லம், வெல்லத்தாள், உருண்டை வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை ஆகியவைகளுக்கு ஏற்கனவே இருந்த ஒரு முனை வரியை மாற்றி பலமுனை வரியாக விதித்திருப்பது தேவை யில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன். ஏன் என்றால் இது பற்றி என்னிடமும் மற்ற எதிர்க் கட்சியினரிடமும் வந்த வணிகப் பெருமக்கள் இப்பேர் திருக்கிற 5 சதவிகித ஒருமுனை வரியை 6 அல்லது 7 இன்னும் கூட கொஞ்சம் அதிகமாலை 8 சதவிகிதத்திற்கு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இந்தப் பலமுனை வரி என்ற தன்மை வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அதை கொள்கை அளவிலேகூட, முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சருக்கு, அந்த அறிவுரையை ஆலோசனையைத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏன் என்றால் அவரே கூட தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாக 1977-ம் ஆண்டு மே மாதம் 24-ம் தேதி அன்று அவரை ஆசிரிய ராகக் கொண்ட அண்ணு பத்திரிகையிலே, பழனித் தொகுதியிலே பேசிய பேச்சு வெளிவந்திருக்கிறது.

அதிலே இன்றைக்கு முதலமைச்சராக உள்ளவர், அன்றை கு க் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். “பலமுனை விற்பனை வரி விதிப்பது விலைகள் உபரக் காரணமாகி விடுகிறது என்று வியாபாரிகள் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி பரிசீலித்து ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவோம்” என்று பழனியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலித்து மாற்றுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மாற்றுவார் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : சிலவற்றிற்குப் பலமுனை வரியும், சிலவற்றிற்கு ஒருமுனை வரியும் இருக்கிறது என்று சொல்லி, எந்த அளவிற்கு மாற்ற வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, பலமுனை வரி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள பொருள்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிய தருத்தை நான் இங்கே நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

திரு. மு. கருணாநிதி : விளக்கம் அளிக்கிற காரணத்தால் அச்சப்படுகிறேன். பலமுனை வரியை நீட்டாமல், மேலும் இப் போது பலமுனை வரி விதிக்கப்படும் பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரியாக அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேளிக்கை வரி பற்றிய பிரச்சனையில் ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல நேரங்களில் அது விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்போதெல்லாம் இதிலே வரி ஏய்ப்பு எந்த வகையில் நடைபெறுகிறது என்ற பிரச்சனைகளும் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை போன்ற இடங்களில் உள்ள திரையரங்குகளில் அவர்கள் வாராந்திர வாடகை, மாதாந்திர வாடகை இவைகளை நிர்ணயிப்பதின் மூலமாக சிறுசிறு படங்களை எடுப்பவர்கள், குறைந்த செலவில் படமெடுப்பவர்கள் எவ்வளவு அவதிக்கு ஆளாகுகிறார்கள் என்ற கருத்து அப்போது ஆளுங்கட்சி, எதிர்கட்சி என்ற இருதரப்பிலிருந்தும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் முதலமைச்சருக்கு நான் புதிதாகக் கவனப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இதையெல்லாம் மனதில் நிறுத்தி 1975-ஆம் ஆண்டு கழக அரசு காலத்தில் நவம்பர் திங்களில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதிலே கட்சி சார்பற்ற முறையில் எல்லோரும் பங்கு பெறவும், சினிமா தொழில் அதிபர்களும் அந்தக் குழுவில் பங்கு பெறவும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு ஒரு பரிந்துரையை இந்த அரசிடம் வழங்கியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கழக அரசு கலைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் இடையில் உள்ள ஓராண்டுக் காலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் அது கவனிக்கப்படவில்லை.

இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த வரிக் குறைப்பால் அதிக பலன் கிட்டவில்லை என்று அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் அறிக்கை என்னவாயிற்று என்பதையும், அதுபற்றி என்ன முடிவை இந்த அரசு எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும், இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், தொடர்ந்து வருகின்ற மானிய விவாதங்களில் அரசின் சார்பில் விளக்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக பத்து ரூபாய் கொடுத்து, அதனை 200 ரூபாய்க்கு மேல் மாதச் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்குத்தான் என்று கூறி, 200 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு அந்தப் பத்து ரூபாய் இல்லை என்று கூறியிருப்பது சோஷலிசத்திற்கு உகந்த ஒரு நிலையாகாது என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, 200 ரூபாய்க்குக் குறைவாக ஊதியம் பெறுபவர்கள் கடைநிலை ஊழியர்கள், காவல்துறை நண்பர்கள், சாலைகளில் வேலை செய்யும் மேஸ்திரிகள் என்று இப்படி மூன்றரை இலட்சம் பேர் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பத்து

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணத்தை அனைவருக்கும் சேர்த்து அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்போதும் பதிலின்போது சலுகைகள் சிலவற்றை அறிவிப்பது வழக்கம். அந்த வகையில் இன்றைக்கு இதனை அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நிதியமைச்சர் இன்று அப்படி அறிவிப்பதின் மூலமாக நிச்சயமாக பெயரைத் தட்டிக்கொண்டு போவார் என்று நான் நம்புகிற காரணத்தினால் அந்த அறிவிப்பை இன்று இங்கே செய்வார் என்ற மன நிறைவோடு, முழு நம்பிக்கையோடு அந்த வேண்டுகோளை நான் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 15 ரூபாய், சம்பளத்தில் பிடித்தம் செய்வதன் மூலமாக 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 10,000 ரூபாய் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்கிற இந்தத் திட்டம்—ஆளுநர் கட்டியில் இருப்பவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது— இந்தத் திட்டத்தை யோசித்துத் தந்தவர்களும் வருத்தப்படக்கூடாது—உடனடியாக கைவிட வேண்டிய திட்டம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் 200 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து 15 ரூபாயைப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். அந்தப் பத்து ரூபாய் கொடுக்கப்படாத மூன்றரை இலட்சம் பேர்களிடமிருந்தும் 15 ரூபாயைப் பிடித்துக் கொள்கிறீர்கள். ஆகவே, பத்து ரூபாய் கிடைக்காதவர்களும் இதிலே பாதிக்கப்பட்டு அவதிக்கு ஆளாகுகிறார்கள். பல உறுப்பினர்கள் இது பற்றிய கணக்குகளை எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

தமிழ் நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கியிலே பண சேமிப்புத் திட்டம் என்கின்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் ஒரு நபர் மாதம் ரூபாய் 15 வீதம் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், 25 ஆண்டுகளில், அவருக்கு 20,948 ரூபாயாகக் கிடைக்கிறது. அந்தப் பலாப் பழத்தை விரும்புவார்களா, இந்த களாப் பழத்தை விரும்புவார்களா என்பதை தயவு செய்து நிதியமைச்சர் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அது இஷ்டப்பட்டால் கட்டுகிற பணம். இது கட்டாயமாக நீங்களே எடுத்துக்கொள்கின்ற பணம். இன்னும் சொல்லப்போனால் அதே 15 ரூபாய்க்குப் பதிலாக அந்த தமிழ்நாடு மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கியில் 15-க்குப் பதிலாக மாதம் ரூபாய் 5 வீதம் 30 ஆண்டுகளுக்குக் கட்டினால், முடிவில் ரூபாய் 12 ஆயிரம் பெறலாம். ரூபாய் 5 வீதம் 30 ஆண்டுகள் கட்டினால் ரூபாய் 12 ஆயிரம் பெறுகிறார்கள். ரூபாய் 15 வீதம் 25 ஆண்டுகளுக்குக் கட்டினால் ரூபாய் 20 ஆயிரம் பெறுகிறார்கள். ஆகவே, இது அதிகமாக லாபத்தைத் தராது. இப்படிப்பட்ட சேமிப்பை விட்டுவிட்டு, நீங்கள் அவர்களுடத்தில் வரி போடுவதைப்போல, சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடலாம்—அரசு ஊழியர்களுக்கெல்லாம் தலைக்கு ரூபாய் 15 வரி என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி விடலாம்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அதே போல, ரூபாய் 15 பிடித்துக்கொண்டு விடுவது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றல்ல. ரூபாய் 15 என்று கணக்கு வைத்துப் பார்த்தால், ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 13 கோடி உங்களுக்கு கிடைக்கும். அந்தக் கணக்கு எங்கேயாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிலிருந்து புரிந்து கொண்டேன். அந்த 13 கோடி ரூபாயை வரவு வைக்காத காரணத்தால், அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டாத காரணத்தால், அதை விட்டுவிடுவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால், அதை வரவு வைத்து 13 கோடியைக் காட்டி இருப்பீர்கள். ஆக, ஒரு ஆண்டு 13 கோடி ரூபாயை அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள எண்ணுகிறீர்கள். அருமையான திட்டங்கள்—இதை விட லாபகரமான திட்டங்கள் இருக்கின்றன—எனவே இதை விட்டுவிட வேண்டும். இல்லையேல் 13 கோடிக்குக் கணக்கு வைத்திருக்கிறோம், ஆகவே வைத்துக்கொள்கிறோம் என்றெல்லாம் ஆதாரங்களைக் கொடுப்பார்களானால்—அரசு பெறுப்பிலிருப்பவர்கள்—ஆகவே, அதிகமான ஆதாரங்களைக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்—ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களை எடுத்து காட்டுவதன் மூலமாக, 13 கோடி ரூபாய்க்குக் கணக்குகளைக் காட்டியிருக்கிறோம், ஆகவே, அந்த 13 கோடி ரூபாயை பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று வாதிடாமல், அந்த அரசு ஊழியர்களின் வயிற்றில் அடிக்காமல், 15 ரூபாய் பிடிக்கின்ற திட்டத்தை தயவு செய்து கைவிட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னருடைய உரையில், 16 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்களில் இந்த அரசின் சார்பில், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒரு திட்டம்—நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை. அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் தெரியவில்லை. இந்த 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் 9 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல், அரிசி, சர்க்கரை, கோதுமை ஆகியவை வழங்கப்படுகிறது. அவை மாத்திரமல்லாமல், உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற பலசரக்கு சாமான்களும் நியாய விலையில் கிடைப்பதற்கு ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும் இவ்வளவு என்று சொன்னால், இப்போது சென்னை என்று எடுத்துக் கொண்டால், சென்னையிலே இருக்கின்ற 100 கடைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ரெவின்யூ கிராமமாக ஆக்கிவிட்டால், ஒரு கடை என்றுதான் சணக்குப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், 16 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்களில், இன்னும் ஆயிரத்திற்கு மேல் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதையும் சேர்த்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், 17 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கும், இந்தக் கடைகளை மாற்றிக் கொடுத்தால், மிகக் குறைந்த கணக்குப்படி, ரூபாய் 10 கோடியாவது ஆகும். இதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்குமானால் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏன் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை என்று அறிந்துகொள்ள ஆவல்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

உடையவனாக இருக்கிறேன். ஏனென்றால், கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டதை எல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும்.

ஏனென்றால், தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு, தமிழுக்கு, இன்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று கோடிட்டுக் காட்டி, இவைகளை எல்லாம் நீங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவரமாக எடுத்துச் சொல்லி இன்னென்ன செய்வோம் என்று சொல்லியுள்ளதால், இங்கே பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கின்ற அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்பதற்காகக் கவலைப்பட்டு கேட்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

அந்த நியாய விலைக் கடைகள் எப்போது திறக்கப்படும், அதற்காக செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள் எவ்வளவு என்ற விவரங்களை எல்லாம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தால் நல்லது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், புதிதாக எந்தக் கொள்கையும் சொல்லப்படவில்லை என்பதுதான் எனது வாதம். எதிர்த் தரப்பில் பேசிய சில கட்சித் தலைவர்களுக்கும் இதே கருத்து இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலுள்ள யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி தேர்தல் நேரத்தில் அளித்த உறுதிமொழிகள் எதுவும் இங்கு இடம் பெறவில்லை. நம்முடைய மார்க்னிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்கூட தேசிய உடைமையாக்கும் திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இங்கே வலியுறுத்திப் பேசவில்லை. நாளைக்கு பேசுகிற எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களாவது அது பற்றி பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் பேசினாலும் பேசாவிட்டாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையில் மிகத் தீவிரமாக இருந்து வருகிறது என்பதை நண்பர் சங்கரய்யா அவர்கள் உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அந்தக் காரணத்தால்தான் ஏற்கனவே அலுமினியம் தொழிற்சாலை தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தீர்மானித்தோம். ஆனால் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் இதுவரையில் அதற்குக் கிடைத்தபாடிಲ್ಲ. அதேபோல் பஸ்கள், கிட்டத்தட்ட 10,000 பேருந்துகளில் 4,000-க்கு மேற்பட்ட, பேருந்துகள் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. டி. வி. எஸ். ராமன், அன்ட் ராமன் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுடைய பஸ்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு அரசுடைமையாக்கப்பட்டு அவைகள் பல்வேறு கழகங்களாக, பல்வேறு வாரியங்களாக இன்

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

றைக்கு அமைக்கப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் இன்று சிறந்த பணியினை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையில் எங்களுக்கு உள்ளளவும் பின்வாங்கும் தன்மை கிடையாது என்று அவைக்கு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். உமாநாத் : கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறபோது செலக்டிவ்வாக சில இன்டஸ்ட்ரீஸ், பாக்டரிகளை தேசிய மயமாக்குவது என்று முன்பிருந்ததைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். திரு. சங்கரய்யா, அவர்கள் குறிப்பிட்டது 75 குடும்பங்கள், பெரிய பிஸினஸ், ஹௌஸஸ் தேசிய மயமாக்கப்படுவது பற்றித்தான். அவைகள் எல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்படுமா என்றுதான் கேட்டார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா அவர்கள் இங்கே எதிர்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது அதைப் பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள் ஆகவே, அந்தக் கொள்கையில் நாங்கள் என் அளவும் பின் வாங்கிட மாட்டோம் என்பதை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொள்கை ரீதியாக தேர்தல் அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல விவரங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை என்பதை நான் கோடிட்டு காட்டாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயிகளுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத் தேர்தலுக்கு முன்பு பல கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் அறிக்கையிலேகூட அவ்வாறு கருத்து அமைந்த அந்த வார்த்தைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பழனியில் அவர்கள் பேசிய பேச்சில்—மே மாதம் 24-ம் தேதி அவர்களுடைய 'அண்ணா' பத்திரிகையிலேயே வெளி வந்திருக்கிறது. அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சி அமைந்தவுடன் விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை தேர்தல் அறிக்கையிலும் கழகம் அறிவித்துள்ளது..., விவசாயிகள் கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க இந்தத் திட்டம் உதவிகரமாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது, தேர்தல் நேரத்தில் தருகிற வாக்குறுதிகள் வேறு, இந்த இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்துவிட்ட பிறகு பொறுப்புகள் வேறு, நிலைமைகள் வேறு, இப்போது இதையெல்லாம் மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து மத்திய அரசு இதற்கான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இன்றைக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய தினக் கூலியை மாற்றி மாதச் சம்பளம் அளிக்கப்படும் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கையை ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பேசும்போதுகூடச் சுட்டிக் காட்டினேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளின் தினக் கூலி மாற்றப்பட்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் அளிக்க என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையில் நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். அது காணப்படவில்லை. சர்க்கரை ஆலை ஒன்று அமைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த கழக அரசுக் காலத்தில் ஒரு முக்கியமான முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அமைக்கப்படும், சர்க்கரை ஆலைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அது தனியார் துறையில் இல்லாமல் பொதுத் துறையில்தான் அமையும் என்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறுதான் இது அமையும், அமைய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையையும் நான் பெறுகிறேன். படி அரிசித் திட்டம் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெற்றது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு தேதி கூறி பதில் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு அதிலுள்ள சங்கடங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்து விளக்கினார்கள். படி அரிசி கிடையாது என்று முடிவாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அறிவித்த தேர்தல் பிரகடனத்திலும் வானொலிப் பேச்சிலும், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்ததும் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவோம் என்றார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் சர்க்காரின் வரவு செலவுக் கணக்கைக் காட்டி ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டு கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று கூறினார்கள். எட்டு கோடி ரூபாயை எப்படித் தேடுவது என்று அதற்கு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டுமே தவிர ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்காதீர்கள்: என ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை முதல் கட்டமாக அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள்.

(முற்பகல் 1-50.)

அவர்களுடைய பேச்சிலே “இதுபோன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றிட ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அறிவாற்றலோடு, கஷ்டப்படுகிற மக்களிடத்திலே கருணை காட்டும் உள்ளமும் வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வாதிட்டதெல்லாம், அண்ணா அவர்களுக்கு அடைமொழியாக “படியரிசித் திட்டம் கொண்டு வந்த அண்ணா” என்று குறிப்பிட்டதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவையின் அறிவாற்றலை நான் சந்தேகிக்கமாட்டேன். அறிவாற்றல் நிரம்பப் பெற்றவர்கள் இருக்கின்றனர். அறிவாற்றல் அதிகம் இருக்கிறது என்றாலும் கூட இன்னும் அதிகமாக பெறுவதற்காக “பிரெயின் டிரஸ்ட்” ஒன்று வைக்கப்போவதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே உங்களுடைய அறிவாற்றலை நான் சந்தேகிக்கவில்லை. நிரம்ப இருக்கிறது, அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்னபடி கருணை காட்டும் உள்ளத்தோடு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றுதான் நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வீடுகளுக்கும், வேளாண்மைத் துறைக்கும் மின் கட்டணத்தை குறைப்போம் என்று தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளும் படியரிசி போன்றவைகளும் நிலைமைகளை ஆராயாமல் தரப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகள் என்பதை இப்போதாவது உணர்கிறீர்களா அல்லது ஏதாவது குறைக்கப் போகிறீர்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் அது பற்றி கோடிட்டு காட்டவில்லை என்ற காரணத்தால்.

விலைவாசி பற்றி கழக அரசின் மீது முன்பு குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசா அல்லவா என்பது இங்கே வந்து அமர்ந்த பிறகு தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். விலைவாசி அதிகமாகிவிட்டது என்று சொன்ன நேரத்திலே இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது மத்திய அரசுதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லி வந்தாலும், பிரிவு ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை அன்று எதிர்க் கட்சியாக இருந்த இன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கு தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இப்போது விலைவாசியை மத்திய அரசு தான் குறைக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது என்கின்ற பேருண்மையை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். “விலைவாசி நிலையாக ஒரு சில காலம் இருந்திருப்பினும்” என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்ட ஒரு வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு ஆளும் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னார். அந்த வாசகத்திற்கு அவர் தந்த விளக்கம், “அந்த ஒரு சில காலம் என்பது எந்தக் காலம் தெரியுமா, அதுதான் அவசர காலம், நெருக்கடி காலம் அப்போது தான் விலைவாசி ஒரு நிலையாக இருந்தது” என்று இங்கே பேசினார்.

ஆனால் அந்தக் காலத்திலே விலைவாசி நிலையாக இல்லை என்பதை நானல்ல, அன்றைய நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதாவது 1976-ம் ஆண்டு மார்ச் மாத நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விலைவாசிகள் 15.5 சதவிகிதம் அதிகரித்துள்ளது உண்மையே என்று அப்போதைய நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த விலை உயர்வினால் பழையபடி பணவீக்க நிலைமைக்கு இப்போது இந்தியா வந்துள்ளது. பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கப் போக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார் என்று “ஸ்டேட்ஸ்மென்” பத்திரிகையில், 1977-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 3-ம் தேதியில் வெளி வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவசர காலத்தில் விலைவாசி 15.5 சதவீத அளவுக்கு அதிகரித்தது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை நாங்கள் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் கூட, இதிலே புரட்சியில்லை, புதுமையில்லை என்று இந்தத்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

தரப்பிலிருந்தும், என்ன புரட்சி வேண்டும், என்ன புதுமை வேண்டும் என்று அந்தத் தரப்பிலிருந்தும் பேசிக் கொள்ளப் பட்டது. நான் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. விவாதத்தில் இறுதியான கட்டத்தில் இந்த விவாதத்திற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற இந்தக் கட்டத்தில் நான் இதிலே புரட்சி இருக்கிறதா புதுமை இருக்கிறதா என்ற அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை.

ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற தேர்தலின் போது, வாணியம்பாடியில் பேசிய பேச்சு 'அண்ணா' பத்திரிகையில் 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 29-ம் தேதியன்று வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிறார், "பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை நாங்கள் தயாரித்து வைத்திருக்கிறோம். அத்தனை திட்டங்களையும் தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் வெளியிடவில்லை. இப்போது வெளியிடவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வெளியிடவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அந்தத் திட்டங்களை செயல்படுத்திக் காண்பிப்போம், ... என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை பட்ஜெட் ரகசியங்கள் என்பதால் அப்போது அவைகளை வெளியிடாமல் இருந்திருக்கலாம். அந்தத் திட்டங்களை உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே வெளியிடவில்லை. ஆளுநர் உரையிலும் அவைகளை வெளியிடவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலும் வெளியிடவில்லை, ஆகவே எப்போது தான் அவைகளை வெளியிடப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் கேட்டால் காலம் வற்புறுத்தும்போது வெளியிடுவேன் என்று அவர் பதில் சொன்னாலும் சொல்லக்கூடும். எனவே, தேர்தல் நேரத்தில் சொல்லப்பட்ட இந்த வாக்குறுதிகளில் ஓரளவாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

வண்டியிழுப்பவர்களுக்கும் பாரம் தூக்குபவர்களுக்கும் கல் உடைப்பவர்களுக்கும் லாரி ஓட்டுபவர்களுக்கும் வேலை பாதுகாப்பு, வேலை நேர நிர்ணயம் போன்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் என்று அதே வாணியம்பாடி கூட்டத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் சட்டமன்ற தேர்தல் நேரத்தில் பேசி 1977-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் தேதி 'அண்ணா' பத்திரிகையில் வெளியாகி இருக்கிறது. அது பற்றியும் இதில் இடம் பெறவில்லை.

பிறகு அவர்கள் குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக தேர்தல் நேரத்தில் அறிவித்தார்கள். ஆனால் அது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இடம் பெறவில்லை. எனவே குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை எப்போது ரத்து செய்யப் போகிறீர்கள்? ரத்து செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன?

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஏன் இந்த அறிக்கையிலே அது இடம் பெறவில்லை என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

தபால் ஆபீஸ்களில் கடன் கொடுக்கின்ற திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே இந்த மன்றத்திலே பேராசிரியர் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பியபோது, இந்த அவையிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடன் கொடுப்பதற்கான வசதிக்கான இடம்தான் வேண்டுமென்று கேட்டேன் என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால், முதல் அமைச்சர் மேலவையிலே பேசும்போது, அப்படி ஒரு பிரிவு தபால் ஆபீஸ்களில் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்பதாக உத்தேசம்; இதற்கு மேல் இதை வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இப்போது டெல்லி சென்றபோது அதைப் பற்றி அவர்கள் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதன்படி தபால் ஆபீஸ்களில் விரைவில் இப்படிப்பட்ட கடன் வழங்கும் பிரிவுகள் ஏற்படும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

பொதுவாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய உதவிகளைப் பொறுத்த வரையில் மாநில அரசுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கக் கூடிய உதவிகள், உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் சரி, எதிர்க் கட்சியிலே வீற்றிருக்கின்ற நாங்களும் சரி, அல்லது ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்ற சில கட்சிகளும் சரி எடுத்துச் சொல்லத் தவறவில்லை. அப்படி மத்திய உதவிகளைப் பெறுவதில் மாநில அரசோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறி, இந்த கன்னி பட்ஜெட்டை இந்த அவையின் முன் வைத்த நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டுக்கு அல்ல, அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்கின்ற அளவில், விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுமார் ஒரு மணி நேரம் நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி தனது வண்ணத் தமிழில், எண்ணங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையில் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக முதலில் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த அவைக்கு நான் முற்றிலும் புதியவன் என்கின்ற முறையில் ஒருசில உணர்வுகளை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

1977-ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு, அதுவரை ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் கட்சி மேலே அகற்றப்பட்டானதற்குப் பிறகு, ஒரு புதிய அரசியல் தட்பவெட்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மக்கள் உருவாக்கினார்கள், 'ஒரே ஒரு தனிக் கட்சிதான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை ஆளலாம், ஒரே ஒரு தனிக் கட்சியின் கொடிதான் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே பறக்கலாம், ஒரே ஒரு தனிக் கட்சியின் தலைவரது குரல்தான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே கேட்கலாம், என்று கருதிக் கொண்டிருந்த மயக்கத்தை, மாயையை உடைத்து தூள் தூளாக்கி ஆல்டர்னேடிவ் கவான்மென்டை உருவாக்கி, இரண்டு கட்சிகளுக்கு மேலும் ஆட்சியை அமைக்கலாம் என்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கித் தந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்து மக்கள் அனைவருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு டெல்லியிலே இருக்கிற அரசு ஜனதா அரசு என்று குறிப்பிடுகிறபோது, அது பல கட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு. இந்த அமைப்பு நீடித்து, மக்கள் எதிர்பார்ப்பதை யெல்லாம் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், தலைவர் அவர்களே, டெல்லியிலே இருக்கின்ற அரசு ஒரு தனி அரசு, ஒரு கட்சியின் அரசாங்கச் செயல்படுகின்றதே தவிர பல கட்சிகளின் கூட்டு அல்ல என்பதை டெல்லியிலே உள்ள தலைவர்களே கிளாரிபை செய்து விட்டார்கள் என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(நுண்பே 12.00)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இது ஒன்றும் கிளாரிபிகேஷனாகத் தெரியவில்லை. கன்பீயூஷன்தான் இருக்கிறது. அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஆள் ஆளுக்கு இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட கருத்துக்களைப் பேசுகிறார்களே என்று வருத்தம். திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் ஒரு பக்கத்தில், திரு. மொரார்ஜி அவர்கள் மறுபக்கத்தில், திரு. பர்னான்டஸ் அவர்கள் இன்னொரு பக்கத்திலே என்று இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அப்படி ஒரு நிலை அமையாமல் ஒருமித்த—இன்டிகிரேடெட் பிளாக் ஆக—இயங்கி நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்புடைத்தாக இருக்க வேண்டும், அரசுக்கு இரண்டுகட்சிகள் மாறிமாறி ஆட்சி அமைக்கின்ற நல்ல ஜனநாயக சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர, மத்தியிலே இருக்கிற அரசைக் குறைத்துக் கூறவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நான்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

கூறவில்லை என்பதை அந்தக் கட்சியின் சார்பாக இங்கே வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிற வழக்கறிஞர் நண்பர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு மெத்தப் பணிவன்போடு நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது நான் தெரிக்க விரும்புவது—1977-ல் சட்டசபைக்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்தலில், அந்த ஐனநாயகப் பரிசோதனையில், தமிழகத்து மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கீழே இறக்கி, அந்த ஆட்சி இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்ற அடிப்படையை உருவாக்கி, அந்த ஆட்சி ஐனநாயகத்திற்கு எதிராக இயங்குகிற ஆட்சி என்பதை அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிற வகையில் அவர்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழக மக்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எனது இதயபூர்வமான நன்றியையும், வாழ்த்துக்களையும் தெவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் அப்படிச் செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் தீவிரமாகவும் அல்லது அதிகமாகவும் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் தமிழகத்து மக்கள் எனது பெருமதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது 1972ஆம் ஆண்டு நமது இப்போதைய முதல்வர் அவர்களை அன்றைக்கு அவர்கள் தூக்கி எறிந்து விட்டதும், அதன்பிறகு ஒரு கட்சி உருவாக்கப்பட்டு, அந்தக் கட்சிக்கு லட்சோப லட்சம் மக்கள் ஆதரவு உருவாயிற்று. அந்தக் காலத்தில் அவ்வாறு தூக்கி எறிந்தது எனது மதிப்பிற்குரிய, அன்றைய முதல்வராக இருந்த பெருமதிப்பிற்குரிய கலைஞர் கருணாநிதிதான்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இன்றைய முதல்வர் அவர்களை 1972ஆம் ஆண்டு நான் தூக்கி எறிந்தேன் என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது தவறான தகவலாகும். அது ஒரு கட்சியினுடைய முடிவு. அந்த முடிவில் இன்றைய நிதியமைச்சர் நண்பர் மனோகரன் அவர்களும் கையழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தட்டிவிட்டால் போதுமா? நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் தனது மனசாட்சியோடு இப்போது உறவாட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (ஆரவாரம்). அது கட்சிக் காரியம். அந்த விஷயத்திற்குள் நான் நுழைய விரும்பவில்லை; இது சமயமும் அல்ல; அது காலம் கடந்து போன ஒன்று. காலம் கடந்து போன ஒன்று என்று மட்டும் சொல்லுவதைவிட, அந்தக் கட்சியை நாட்டுமக்கள் ஏற்கனவே கைவிட்டு விட்டார்கள்

திரு. கி. மனோகரன்] [977 ஆகஸ்ட் 3

என்பது மற்றொன்று. ஆகையால் அதுபற்றி நான் விரிவாக விளக்க விரும்பவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : தேவையில்லாமல் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பிவிட்ட காரணத்தால் இந்த விளக்கத்தை அளிக்கிற நிலைமைக்கு ஆளானேன். அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டது உண்மையா அல்லவா? மனச்சாட்சியோடு உறவாடுகிற உறவுகள் எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களிடத்திலும், பேசியிருக்கிறேன். நான் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் இன்று முதல் அமைச்சராக இருக்கின்றவர்களை அன்றைக்கு கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றியபோது மனோகரன் அவர்கள் கையெழுத்து போட்டாரா இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவு செய்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்; அதோடு மாமன்றத் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினைக்குள்ளே நுழைந்து ஒரு விவாதத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா? என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் வாதத்திற்காக ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எக்சிச்யூட்டிவ் மெம்பர்களாக—செயற்குழு உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் திடீர் திடீரென்று அழைக்கப்பட்டு நமது எம்.ஜி.ஆர்.—முதல்வர் அவர்களை அன்று வெளியே தூக்கி எறிந்துவிட்டு கையெழுத்து வாங்கினார்கள். முன்னாள் முதல்வரும் இந்நாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாகிய நீங்கள் நான் சென்னையிலே இருக்கும்போது என்னிடத்தில் கையெழுத்து வரங்கினீர்களா என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொன்னால் நான் வேறு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : பிரச்சினையைக் கிளப்பி என் மீது குற்றம் சுமத்திய பிறகு விளக்கத்தை அளிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். செயற்குழு உறுப்பினர்கள் கூட, அன்றைக்கு என்னிடமும் பொது செயலாளராக இருந்த நாவலர் நெடுஞ் செழியன் அவர்களிடமும் கொடுத்த முடிவை ஏற்று நாங்கள் அப்போது இன்றைய முதலமைச்சராக இருப்பவரை அன்றைக்குத் தாற்காலிகமாகத் தள்ளி வைக்கும் முடிவை எடுத்தோம். பிறகு பொதுக்குழு கூடிய நேரத்தில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் அந்த முடிவுக்கேற்ப கையெழுத்திட்டார்கள். அதிலே நண்பர், இப்போது நிதியமைச்சராக இருக்கிறவர்களும் கையெழுத்திட்டார்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து விலகி நிதிநிலை அறிக்கைக்கு வந்து இந்த அவையிலே அதைப்பற்றிய விளக்கத்தைப் பெறுவதற்குரிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நான் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்றைய தினம் பாதிக்கப்பட்டவன் நான். நானே சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்களும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்தப் பிரச்சனையை விட்டுவிட்டு நிதிநிலை அறிக்கைக்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சுலபமாக, பாதிக்கப்பட்டவன் நான் என்று சொல்லலாம். ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இதற்குப் பிறகு நான் விஷயத்திற்கு வருகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் இது வரும் என்று நான் கருதவில்லை. மிகவும் வருந்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : உங்களுடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நீங்களே சொன்னீர்கள். சொல்வேன் என்று எப்படி என்னைப் பாராட்டினீர்களோ அந்தப் பாராட்டுக்குரிய முறையிலே நான் அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இப்படிச் சில சேதிகளைச் சொல்லிக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம், இந்த அவைக்கு நான் புதியவன் என்ற காரணத்தாலேயும் இந்தச் சேதிகளுக்கு நான் தொடர்புடையவன் ஆகவும் இருக்கிறேன் என்ற காரணத்தாலேயும் சொன்னேன். மக்கள் அந்த ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியை உருவாக்கியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி தெரிவிக்கின்ற இந்த நேரத்திலே எதிர்க்கட்சியின் ஆதரவோடும் அவர்களது ஒத்துழைப்போடும் நான் சில பேர்களை அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்ய விரும்புகிறேன். அதிலே ஒன்று, திண்டுக்கல் தேர்தல் காலத்தின் போது குத்துண்டு மாண்டுபோன வத்தலக்கண்டி ஆறுமுகம் ; கண்ணிழந்த கர்ணன் ; உதயகுமார் ; கிளைவ் ஹாஸ்டல் செய்தியைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை ; சிதம்பரம் பாலசுந்தரம் ; அப்பு ; பூலாவரி சுருமாரன், அவர்களுடைய தந்தை பழனியப்பன் ; பாத்திமா ; பெரியருப்பம் சம்பவங்கள் ; இன்னும் ஜோடிக்கப்பட்ட 25 ஆயிரம் பொய் வழக்குகள் இவைகள் மூலமாக ரத்த சாட்சிகளுக்கு—அவர்களை எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி—நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சிந்திய ரத்தத்தின் விளைவாக தியாகத்தின் விளைவாக அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சிக் கட்சியாக மக்கள் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள், ரத்தத்தின் ரத்தமாக இருக்கின்றவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார். .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லாவற்றையும் கிளாரிபிகேஷன் என்று கேட்க முடியாது. உட்காருங்கள்.

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

திரு. துரை முருகன் : ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். கிளாரிபி கேஷன் என்றால் நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். பேசுகிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டாம், உட்காருங்கள் என்று நானும் சொல்ல முடியும், எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, அனுமதி கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் பேசவேன் என்றால் எப்படி? தயவு செய்து கிளாரிபிகேஷன் ஒன்றும் இப்போது கேட்க வேண்டாம். கடைசியில் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இங்கே கடந்த 6 நாட்களாக நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் 102 பேர்கள் பங்குபெற்றிருக்கிறார்கள். ஆட்சிக் கட்சியின் சார்பிலேயும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலேயும், தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலேயும் பேசிய மொத்த எண்ணிக்கை—என்பதை சேர்த்து—104, என்பதை நான் மெத்தப் பெருமையோடும், பெருமிதத்தோடும், தலைநிமிர்ந்தும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நடைபெற்ற விவாதத்திலே ஏதோ அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் ரசாபாசமாக இருந்ததே தவிர மொத்தத்தில் நடந்த விவாதங்கள் மிகவும் கண்ணியம் மிக்கவையாகவும் தரத்திற்கு ஏற்றவையாகவும் தமிழக அவையின் பெருமைக்குரியதாகவும் அமைந்திருந்தது என்பதை மெத்த பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் பேசும்பொழுது திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசியதை, இந்த பட்ஜெட்டில் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று பேசியதைச் சொல்லி, அதைத் தொடர்ந்து ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இப்படி ஆயிரதே என்றார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

இப்படிப்பட்ட தரக்குறைவுகள் நடந்திருக்கலாம். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதை விட்டுவிட்டுப் பார்த்தால் இன்றைய தினம் பேசிய நமது முன்னாள் முதல்வரவர்கள் தனது பிரச்சனையிலிருந்து துளிக்கூட வழுவாமல் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் அவர் என்னென்ன சாதித்தார் என்பதை அவருக்குக் கிடைத்த புள்ளிவிவரங்களைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொல்லும் பொழுது இன்னொன்றும் சொன்னார். எங்களுக்கு அதிகாரிகள் தந்த புள்ளிவிவரத்தை வைத்துக் கொண்டு நாங்கள் பேசினோம். உங்களுக்கு அதிகாரிகள் தந்த புள்ளிவிவரங்களை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். நாம் இரண்டு பேரும் சண்டை போடுவதை விட அதிகாரிகளிடம் சென்று சண்டை போடுவோம் என்ற அவரது பேச்சில் ஒரு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகின்ற முறைக்கு இலக்கணம் இருக்கிறது என்பதை அவர் கீழ்த்தித்துப் பார்க்க நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் பேசும்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

பொழுது சில கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துச் சொன்னார்கள். நான் மொத்தமாக எழுப்பப்பட்ட சில பிரச்சனைகளுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே ஒன்று, Centre State relations மத்திய மாநில உறவு பற்றி இங்கே பேசும் பொழுது மிகத் தெளிவாக நமது பெருமதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் பேசிய பேச்சை நான் படிக்க வேண்டுமென்று கூடத் தேவையில்லை, நீங்கள் அத்தனைபேரும் படித்தீர்கள். மத்திய மாநில உறவு சரியாக இருக்கிறது. It is cordial அது மட்டுமல்லாமல், இருமொழிக் கொள்கை என் சர்க்காரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை என்றும் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் பணிவன்போடு இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள்கூட இப்பொழுது சென்று பேசிவிட்டு வந்ததற்கும் பிறகு அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட உணர்வுகளை நான் என்னிடம் கேக்க வைத்திருக்கிறேன். நமது மாண்புமிகு முன்னாள் முதல்வர் காண்கதி அவர்களுக்கு இந்நாள் பிரதம அமைச்சரைத் தெரியும். தேர்தல் காலத்தில் நமது பிரதம அமைச்சரவர்கள் என்னென்ன கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்பதை அவர் மிகத் தெளிவாக அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் 42-வது அரசியல் சட்ட மசோதாவைக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்தவர் இன்றைய பிரதமர் என்பதை நாடு மறந்து விடவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், கல்வி ஸ்டேட் லிஸ்டிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர "it should not go either to concurrent or central list", என்று குறிப்பிட்டதும் அவர் என்பதையும் நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது. நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை, சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு கிடைத்து நான் பிரதம மந்திரியோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த 42-வது அரசியல் சட்ட மசோதாவிலே, சட்டமாக்கப்பட்ட அதிலே வந்திருக்கிற 'deployment of police forces' என்ற பகுதி பற்றி நான் அவரிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது அவர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இன்னும் எனக்குப் பசுமையாக இருக்கின்றன. அவர் தெரிவித்தார், "without consulting Chief Ministers of States, there is no necessity to deploy police forces in particular State or States" என்று குறிப்பிட்டார். இது 42-வது அரசியல் சட்ட மசோதாவிலே இருக்கிறதா என்று கேட்டபொழுது "if my party comes to power, I will see that this is scrapped"

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

என்று ஆரம்பத்திலே சொன்னார். அதை இன்றைக்கும் அவர் வலியுறுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார். 'எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மாநில முதல்வர்களைக் கலக்காமல், மாநில அரசுகள் விரும்பாமல் போலீசை மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகின்ற அளவிற்கு எனது அரசு இருக்காது என்பது மட்டுமல்ல, இன்னும் மேலேயே போலீஸ், பாநில அரசுகள், 'எங்களுக்குக் காவல்துறையினரை அனுப்பங்கள் அல்லது இராணுவத்தினரை அனுப்பங்கள்' என்று கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலை இல்லாத அளவிற்கு நிலைமைகளை உருவாக்குவேன்' என்ற வாக்குறுதிகளைத் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு நமது முதலமைச்சரவர்கள் பேசவில்லை, என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றிப் பேசவில்லை, அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தக் கருத்தைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பெருமதிப்பிற்குரிய மொரார்ஜி அவர்கள் பேசியதாக நான் 'Times of India'-விலும், 'Statesman' பத்திரிகை மீலும் பார்த்த கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு நான் அதைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

"The Prime Minister today assured the Chief Ministers that the Centre would not in any way seek to curtail the powers of the States. Indeed it would assist the States to the extent possible whenever assistance was needed. At the same time a strong Centre was a binding factor for the country. A strong Centre required strong States as well. A strong Centre with weak States could lead to dictatorship."

என்ற கருத்தைப் பேசியதாக 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா'விலே வந்திருக்கிறது. இதே கருத்துக்களை ஸ்டேட்ஸ்மென், நாஷனல் ஹெரால்டு, இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் ஆகிய அத்தனை பத்திரிகைகளும் தெரிவித்திருக்கின்றன. ஆகையினாலே மேலே இருக்கிற பெருமதிப்பிற்குரிய மொரார்ஜி அவர்கள் மாநில உரிமைகளைப் பாதுகாக்கின்ற ஆபத்தானவனாக இருப்பார் என்று நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம் என்று திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் அனுமதியோடு இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். அவர் இந்த உரிமைகளில் கைவைக்க மாட்டார் என்றும் நம்புகின்றேன். ஒன்றை மட்டும் மிகத் தெளிவாக நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எவ்வளவுதான் எங்களைப் புண்படுத்தினாலும் சரி, எவ்வளவுதான் குடுமியை அங்கே கொடுத்துவிட்டு எம்.ஜி.ஆர். இங்கே ஓடி வந்து விட்டார் என்று தெரு முனையில் யார் பேசினாலும் சரி, எவ்வளவுதான் எங்களை

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

துண்டி விடுகின்ற அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் பேசினாலும், தேவையான நேரத்தில் தான் அப்படிப்பட்ட காரியங்களைப் பற்றி யோசிப்போமே தவிர, அவையையமாக அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு மத்திய சர்க்காரோடு மோதாது என்பதை மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். எனக்குத் தெரியும், டிராப் போடப்படுகிறது. சில பேர் இருக்கிறார்கள், பொறியை வைக்கிறார்கள். அதிலே மாட்டிக் கொள்ள மாட்டார்களா, உரிமைகளைக் கோபத்தில் விட்டு விடுவார்களா என்று யாராவது நினைத்தால், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு எந்தக் கொள்கையையும் விட்டுக் கொடுக்காமல் நிற்கும் என்பதை நான் அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும், என்னைவிட மாநில ஆட்சியைப் பற்றி யாராவது எந்தத்திலே பேசிய ஒரு நபரை அடையாளம் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம். இந்தியை ஆதரிப்பதா என்று கேட்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன், கடுமையான கனல் பிழம்பைக் கக்கி நான் பேசியதைப் போன்று யாராவது I oppose Hindi அதைச் சொல்கிறேன். I oppose Hindi as official language அதைச் சொல்கிறேன், யாராவது பேசி இருப்பார்களானால் அவர் களது முகவரியை எனது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தருவார்களானால் நான் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பவனாவேன்.

எனக்கும் அவருக்கும் இடையிலே ஒரு வேறுபாடு: அவருடைய பேச்சிலிருந்து நான் அதைத்தான் புரிந்து கொள்கிறேன். He opposes Hindi எனக்கும் அவருக்கும் ஒரு வேறு பாட்டை நான் புரிந்து கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் I oppose Hindi என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை.

I oppose Hindi as official language imposed by the central Government on unwilling people of the South. இதுதான் எனக்கும் அவருக்கும் இருக்கிற வேறுபாடு.

அவர் மொழியையே எதிர்க்கிறார்? நான் மொழியை எதிர்க்க வில்லை. ஆனால், மொழி சுமத்தப்படும்போது, திணிக்கப்படும் போது, கட்டாயப்படுத்தப்படும்போது, அதைத் தடுப்பதற்குத் துள்ளி எழுபின்ற ஆற்றல்படை மறவர்களாகத் தமிழக மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூட்டங்களிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எனக்கு இப்பொழுது இலவசமாகப் பத்திரிகை வந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே—நான் படிக்கிறேன்: அடிக்கடி அவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார், 'தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு ஆபத்து

[திரு. கி. மனோகரன்]

(1977 ஆகஸ்ட் 3)

வருமானால், தமிழ்ச் சமுதாயம், தமிழர்களுக்கு ஆபத்து வருமானால்' என்று. எங்கேயிருந்து ஆபத்து என்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டட்டும்.

இந்தத் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஆபத்து, ஆபத்து என்கிறீர்களே எங்கிருந்து என்பதைக் குறிப்பிடவில்லையே என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் கூறும்போது பாராட்டினார், தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு ரூ. 75 கொடுக்கிறீர்கள், நன்றி, என்றார். ஆனால், நீங்கள் 7 ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது, நல்லத, மெலிந்த, நொந்த, வெந்த, வறுமையிலே வீழ்ந்த ஏழைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை, புரட்சித் தலைவர் கண்களுக்குத் தான் புலப்பட்டார்கள். அவர் இதை நினைவிலே கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, நான் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசும்பொழுது, கருணாநிதி அவர்கள் தமிழ்ச் சமுதாயப் பாதுகாப்பாளன் "நான்" ஏதாவது ஆபத்து ஏற்படுமானால்... என்று பூச்சாண்டி காட்டாதீர்கள். தயவு செய்து சொல்கிறேன், நாம் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய ஒன்றை நீங்கள் உங்களுக்கென்று பிரித்துக்கொண்டு பார்க்கிறீர்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இது போன்ற பேச்சுக்கள் சுமுகமான உறவுக்குத் தடை ஏற்படுத்தி விடுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்துகின்ற காரணத்தால் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரைத் திருத்தினேனே தவிர வேறல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : இப்பொழுதாவது ஒரு விளக்கம் கேட்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முடித்த பிறகு, கடைசியிலே ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேளுங்கள் என்று சொன்னேன்.

[பிற்பகல் 12.20]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் திரு. துரை முருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது தொடர்பு அறுகின்ற அளவுக்குத் தயவு செய்து குறுக்கீடு செய்யாமல் இருங்கள். உங்களுக்கு அபரிமிதமான ரூபக சக்தி மிகவும் உண்டு என்பதை நான் அறிவேன். என்னுடைய பேச்சுமுடிந்த பிறகு கேளுங்கள், இப்போது நான் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. கி.மனோகரன்]

இங்கே பட்ஜெட்டைப் பற்றி என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புள்ளி விவரம் தந்து மிகத் திறமையாக வாதாடினார்கள். அவர் சொல்லும்போது ஒன்றைச் சொன்னார். திரு. அன்பழகன் போன்ற அறிவாளிகள் திறமைப் படைத்தவர்கள், கலையிலே வல்லவர்கள் புலவர் பெருமக்கள் எல்லாம், பேசும்போது பொறுப்புணர்ச்சியோடு கடமை உணர்ச்சியோடு, தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன், எனக்கு அவர்கள் கொஞ்சம் வெளிச்சம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னை அவர்கள் இருட்டறையிலே வைத்திருக்கிறார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஏன் என்றால் அவர் சொன்னார்—உப்பில்லை சப்பில்லை என்று. சில பேர்கள் பேசும்போது புதுமையல்ல புரட்சியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அத்தனையும் கேட்ட பிறகு 1967-லேயிருந்து 1971 என்று கருதுகிறேன் அப்போது சமர்ப்பிக்கப் பட்ட நிதி நிலை அறிக்கைகளைப் படித்துப் பார்க்கின்ற அருமையான வாய்ப்பைப் பெற்றேன். முதலில் நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். அந்த அறிக்கையை அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக பணியாற்றியவர்கள் அருமை நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள், அவர் எடுத்த எடுப்பிலே சொன்னார். 'இதிலே புரட்சி இருக்கும், புதுமை இருக்கும் சொந்தனிப்பு வரும் என்றெல்லாம் எதிர் பார்த்தோம். ஆனால் ஒன்றும் காணவில்லையே' என்று அண்ணா அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள், புரட்சி வெடிக்காது பலன்தான் தான் கிடைக்கும். புரட்சி வெடிக்கும் என்று எதிர்பார்த்து பட்ஜெட்டைப் பார்க்காதீர்கள், என்று குறிப்பிட்டார். புரட்சி வரும், சொந்தனிப்பு வரும் என்று மகிழ் சாதுவான சாதிக்கப்பட்டா அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். அமைதிபாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இப்படி எரிமலையாக மாறுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசியதிலே தொடங்கி ஒரு விளக்கம் சொல்லி வேறொரு விஷயத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். நான் பேசியதை அப்படியே சொல்லி, அதற்கு ஒரு மறுப்புச் சொன்னால் ஏற்படையதாக இருக்குமே தவிர, ஒன்றிலே இருக்கிற ஒன்றைச் சேர்த்து மொத்தமாகச் சொல்வது முறையாகாது. புரட்சி வெடிக்கும் என்று சொன்ன கருத்து கூட, ஆளும் கட்சி தேர்தலிலே பிரச்சாரம் செய்யும் போது அப்படிப்பட்ட உறுதி மொழிகள் தரப்பட்ட பொழுது, புரட்சிகரமான நிதி நிலை அறிக்கை எதிர்காலத்திலே வரும் என்று சொல்லப்பட்டது. புரட்சி நடிகர், புரட்சித் தலைவர் என்ற பட்டம் இருக்கிறது, அதனால் சொல்லவில்லை. எதிர் காலத்திலே இந்த அரசு புரட்சிகரமான காரியம் செய்யும் என்று சொன்ன காரணத்தாலே, அதற்குத்தான் பதில் சொல்லவேண்டுமே தவிர.....

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : புரிந்து கொண்டேன். I under stood பேசவேண்டியதைப் பேசிவிட்டு, கடைசியில் முடிக்கும்போது சொன்ன வாசகம் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று மற்றவர்கள் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் அதைக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன தொடரைச் சொல்கிறேன். எல்லோரும் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று வழக்கமாக சொல்லுகிற மரபுக்கு சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், உப்பு இல்லை. அதனால் சப்பென்று இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : உப்பு இல்லை. ஆகவே சப்பென்று இருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார். நான் எதற்கு வருகிறேன் என்று கூட அவர்கள் கவனிக்காமல் திசை திருப்புகிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். புரட்சி வெடிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன் என்று திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமரர் ஆனபிறகு எனது அருமை நண்பர் மதிப்பிற்குரிய மதியழகன் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தார்கள். அண்ணா வழியில் தாக்கல் செய்த அந்த அறிக்கையைப் பற்றி, எதிர்க்கட்சியிலே வீற்றிருந்த அத்தனை பேரும், இதிலே புரட்சி இருக்கும், கொந்தளிப்பு இருக்கும் என்றெல்லாம் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் எதையும் காணோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் மிகத் திறமையானவர் என்று ஏற்றுக் கொண்டு சொல்கிறேன், உண்மையிலேயே அவர்கள் திறமைசாலி என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்களுடைய திறமை வேறு திசைக்குப் போகிறது என்பது வேறு விஷயம். திறமை என்று வரும்போது அவர் மிகத்திறமையானவர். நூற்றுக்கு நூறு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய ஆற்றலை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதிலே புதுமை இருக்கும், புரட்சி இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம், ஏமாந்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகும் அவர் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். அப்போதும் சொல்லப்பட்டது. இதையெல்லாம் படித்ததற்குப் பிறகு எனக்கு ஏற்பட்ட உணர்வு இப்படிச் சொல்வது தான் இந்தச் சபையின் மரபாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறதோ என்று நான் கருதுகிறேன். யாராவது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எழுந்து இதிலே அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்லாவிட்டால் சபையை மீறிய பெரிய குற்றத்திற்கு ஆளாகி விடுவோம் என்று அஞ்சி இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்ற அளவிற்குப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 3)

திரு. கி. மனோகரன்]

இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி ஒரு மிகப்பெரியவர் சொன்ன ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

“ Another measure is to show whether the Government has or has not been able to increase the productive capacity of the people to enable them to earn more to improve their wants. It has also got to show whether it has directly or indirectly contributed to better conditions of living, for the people concerned, the masses and the classes. It has to show how far the people are educated to show a lively sense of responsibility in the affairs of the country, how far it has been possible to make them not merely literate but something better than literate so that they may discharge their duties of citizenship. It must also show how far it has enabled the people to live a healthy life free from disease. Lastly it must be a great solidifying force to the community, promoting a spirit of unity and not a spirit of discord. தமிழிலேயே அதைச் சொல்கிறேன்.

“ மக்கள் அவர்களின் தேவைக்கேற்ப அவர்கள்வாழ, அவர்கள் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க அரசு எடுக்கும் முயற்சிகளை உயர்த்திக் கொடுக்கும் கருவியாக அது மாற வேண்டும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த உதவியாக இருக்க வேண்டும். அரசு போட்ட திட்டத்தால் மக்கள் எவ்வளவு பேர் உணர்வு பெற்று இருக்கிறார்கள் என்று நெத்துக் காட்டுகிற வகையில் அமைய வேண்டும். குடிமகன் என்ற முறையில் அவர்களுக்குள்ள கடமைகள், அவைகளைச் செயலாற்ற மக்களுக்கு வேண்டிய அறிவுத் திறனெ வெறும் எழுத்தறிவு மட்டுமல்ல, படித்தவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அவர்களுடைய கடமைகளை ஆற்றி அவர்கள் ஒரு இந்தியன் என்ற அளவுக்கு வாழ வேண்டும். இறுதியாக மக்கள் மத்தியில் வேற்றுமை உணர்வுகள் இல்லாமல், ஒற்றுமை உணர்வோடு ஒருமைப்பாடோடு வாழ வேண்டும் என்ற முடிவோடு செயல்படச் செய்யும் மாற்றம் சக்தியாக அது அமைய வேண்டும் ”

என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்: திரு. இலட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் மேல்சபையில் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு கருத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்து வைத்தார்கள். உங்களுடைய பட்ஜெட்டை படித்துப் படித்துப் பார்த்தேன். பிரித்துப் பிரித்துப் பார்த்தேன். வார்த்தைகளுக்கு இடையில் நுழைந்து விளையாடிப் பார்த்தேன்—இது என்னுடைய வார்த்தைகள். அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை—உங்களுடைய தேர்தல் பிரகடனம் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான்

திரு. சி. மனோகரன்]

1977 ஆகஸ்ட் 3

பெரிய மனது வைத்து அவர்களது கண்ணியமான பார்வைக்கு எனது தேர்தல் பிரகடனத்தை வைக்கிறேன். அந்தத் தேர்தல் பிரகடனத்தை ஒரு பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு மனமாற்றம் இல்லாமல் இன்னொரு பக்கத்திலே பட்ஜெட்டை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் படித்துப் பார்ப்பீர்களானால் தேர்தல் அறிக்கைக்கும் எங்கள் பட்ஜெட்டிற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நிச்சயம் உங்களால் நிரூபிக்க முடியாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உறுதியாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, தேர்தல் அறிக்கையை எவ்வாறு கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். ஒரு சில பகுதிகளை மாத்திரம் படிக்க விரும்புகிறேன். அதிலே ஏதோ பயிர் பாதுகாப்பு கழகத்தைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். இப்போது நீங்கள் மத்திய சர்க்காரை எதிர்நோக்கி இருக்கிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் வந்தால் கொண்டு வருவோம் என்றல்லவா என்று சொன்னீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு விளக்கமாகச் சொல்கிறேன். நாங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொல்லியது, “பயிர்களுக்கு பாதுகாப்பு கானச் செய்வது” என்று சொல்லி இருக்கிறோம். “கானச் செய்வது” என்பதை நாங்கள் செய்வோம் என்று எடுத்துக்கொண்டு நீங்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைப் பேசியிருக்கிறீர்கள் என்று பார்க்கிறபோது, நீங்கள் இப்படித் தவறான தகவல்களைத் தரலாமா என்று நான் உங்களைப் பார்த்து மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் தயவு செய்து தவறான தகவல் தருவதற்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டாம் என்று மெத்தப்பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு இங்கே மற்றொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் கொடுத்த தேர்தல் அறிக்கையைப் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். தேர்தல் அறிக்கையின் தலைப்புகளை மாத்திரம் வேகமாகப் படித்துக் கொண்டே போகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

“அண்ணாஅரசு அமைப்போம், ‘ஊழலற்ற ஆட்சி’, ‘மின்சக்திப் பெருக்கம்’, ‘மது விலக்கு’, ‘நில உச்சவரம்பு’, ‘விவசாயம்’, ‘விவசாயத்தில் பல செலவு’, ‘விவசாயத் தொழிலாளர் நலன்’, ‘கைத்தறி நெசவாளர்’, ‘மகளிர் நலன்’, ‘கல்வி’, ‘நகர்ப்புற வசதி’, ‘கிராம முன்னேற்றம்’”.

இப்படி இத்தனையும் இதிலே இருக்கிறது. அவகாசம், சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால், என்னுடைய பெருமதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதை படித்துப் பார்க்கலாம். அதற்கும், பட்ஜெட்டுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்று வாதாடுவதில் பொருள் இல்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். (சலசலப்பு)

1977 ஆகஸ்ட் 3)

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு மினிஸ்டர் சொல்லும்போது இடையில் ஒரு விளக்கம் கேட்க ஒரு உறுப்பினருக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் விளக்கம் கேட்கிறார். அமைச்சர் அதற்கு விளக்கம் தருகிறார். நீங்கள் பேசியதில் விளக்கம் தரவில்லை, இது எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் அமைச்சருக்குமிடையே நடைபெறுகிற விவாதம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்டுக்கொள்வார்.

திரு. துரை முருகன் : விளக்கம் பெறுவதற்கு அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அதற்குப் பிறகு, இங்கே சேல்ஸ் டாக்ஸ் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அதை எனது அருமை நண்பர் மாரிமுத்து பேசும்போது தனது மேசையில், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சேல்ஸ் டாக்ஸை விட்டு விடக் கூடாது என்றும், அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற வருவாய் பெருமளவில் இருக்கிறது என்றும், ஆகையினால் அந்தத் துறையை நாம் விட்டு விடக் கூடாது என்றும் கூறினர்.

நானும், நேற்றைய தினம் வந்த டெல்லிப் பத்திரிக்கையில் எல்லாம் பார்த்தேன். அங்கே ஏராளமான முதலமைச்சர்கள் அதைப் பற்றி தங்களுக்கு எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்று வந்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் பேசியபோது கூட அங்கே சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், சேல்ஸ் டாக்ஸை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்தப் பத்திரிகை நிருபர் தனது கருத்தை எழுதுகிறபோது ஜனதா சர்க்களில், அவர்களது வட்டாரத்தில், முதலமைச்சர் அவர்கள் கிளப்பிய எதிர்ப்புக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, நான் பணிவாக, துணிச்சலோடு சொல்ல முடியும் என்று கருதுகிறேன்—எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சேல்ஸ் டாக்ஸை மத்திய சர்க்கார் கவ்விடக் கொள்ளாது என்று கருதுகிறேன்—அதனால் ஏற்படுகின்ற அச்சத்தை அவர்கள் விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, நமது மதிப்புக்குரிய அன்பழகன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். அவர் பிரச்சினையைக் கிளப்புகிற போது என்ன தெரிவித்தார் என்றால், ஒரு சில பத்திரிகைகளை

[திரு. கி. மனோகரன்]

(1977 ஆகஸ்ட் 3)

எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்துவிட்டு, உங்கள் பற்றாக்குறை ஈட்டுப்புள்ளியைப் பற்றி, ஒன்றில் முப்பது புள்ளியாக இருக்கிறது, இன்னொன்றில் 29 புள்ளியாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, இதில் எது உண்மை என்று கேட்டார். நான் நிதிநிலை அறிக்கையை அவருக்குப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது 38-வது பக்கத்தில் 59-வது பாராவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது—“ 1977-78-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மொத்தப் பற்றாக்குறை 18.89 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன். வரியமைப்பில் இப்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு மாறுதல்களின் விளைவாகவும், அலுவலர்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிவாரணத்தின் விளைவாகவும், இந்தப் பற்றாக்குறை மேலும் 5.7 கோடி ரூபாய் அதிகரிக்கும். ” என்று குறிப்பிட்டு, 18.89-ம் 5.70-ம் என்று சணக்குப் போட்டால் 24.59 தான் ஈட்டுப்புள்ளி என்பதை நான் பேராசிரியருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதுவும் அதிகாரிகள் தந்த கணக்கு. அவர்கள் உங்களுக்கு எப்படித் தந்தார்களோ, அதேபோல எங்களுக்கும் தந்திருக்கிறார்கள். இதுதான் நியாயமான கணக்கு என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் நிச்சயம் எதிர்பார்க்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகக் கிளப்பப்பட்ட பிரச்சினை (குறுக்கீடு.)

அதற்குப் பிறகு, பெருமதிப்புக்குரிய அன்பழகன் அவர்கள் “ இண்டிரிம் ரிலீப் ” பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்.

அதை மூன்று பேர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஒருவர் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய, இதயம் கனிந்த நண்பர் ப.உ. சண்முகம் அவர்கள். அப்படிச் சொன்னாலாவது அவர்கள் கவனத்தை ஈர்க்க முடியுமா என்று பார்க்கிறேன். திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக, இரண்டாவதாகப் பேசியவர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள். மூன்றாவதாக அந்தக் கருத்தைப்பற்றி பேசிய—பேசிய என்பதை விட உருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லிய—அவர்கள் வயிற்றில் எல்லாம் நீங்கள் அடித்துவிடக் கூடாது—என்று கேட்டவர் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்களாவார்கள். நீங்கள் ரூ. 15 பிடிக்கிறீர்கள். யாரிடம் பிடிக்கிறீர்கள்? 7.3 லட்சம் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பிடிக்கிறீர்கள் என்று சொல்லி சில புள்ளிவிவரங்கள் இங்கே காட்டப்பட்டன.

அந்தப் புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து, இந்தியன் பாங்கில் போட்டால் 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவ்வளவு, கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் போட்டால் அதில் கிடைக்கக்கூடியது இவ்வளவு என்று கூறி

1977 ஆகஸ்ட் 3)

[திரு. கி. மனோகரன்]

ரூ. 25,000 அல்லது ரூ. 20,000 என்று அவர்களுக்கு வரும்போது அவர்களுக்கு கடைசியில் 25 ஆண்டுகள் ரூ. 15 வீதம் அவர்களிடம் பிடிக்கும்போது ரூ. 10,000 கொடுக்கிறீர்கள், இது பரிதாபகரமாக இல்லையா என்று கூறி வேதனைப்பட்டார்கள்.

அதோடு இன்னொன்றும் தெரிவித்தார்கள். மீதி இருக்கிற மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அனாதைகளாக நிற்கிறார்கள், ஆரம்ப ஆசிரியர்கள், காவல் துறையினர் இந்தப் பிரிவினர்களுக்கெல்லாம் ஏதாவது கொடுக்கக் கூடாதா, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதிலில் அதையெல்லாம் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 15 பிடிக்கலாம் என்றால்—முதலிலே அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

It is not compulsory. It is an idea mooted. அதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“It is an idea mooted.” இப்படி ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 15 பிடிப்பதன் மூலம் ரூ. 22,000 அல்லது ரூ. 26,000 கடைசியில் வந்து ரூ. 10,000 அவர்கள் போகும்போது பெறுவார்களானால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு அந்த ரூ. 10,000-க்கு உத்தரவாதம் நிச்சயமாக இருக்கிறது; மீதி பிடிக்கப்படுகிற பணத்தை இம்பெளண்டிங்க் அல்ல-கம்பெல்ஸரி டெப்பாஸிட் ஸ்கீமும் அல்ல—அந்தப் பணம் அவர்களுடைய நலனுக்காகவே செலவழிக்கப்படும் என்று பட்ஜெட்டில் தெளிவாகத் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு.....

திரு. மு. கருணாநிதி : 30-வது பக்கத்தில், “7.3 இலட்சம் அலுவலர்களுக்கு பயன்தரும் வகையில் சிறப்பான புதிய ஓய்வு கால நன்மைத் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத்திட்டத்தின்கீழ், அலுவலர்களின் சேமிப்பாக மாதந்தோறும் 15 ரூபாய் பிடித்தம் செய்யப்படும். இப்பிடித்தங்கள் மீதான வட்டியுடன் ஒரு கூடுதல் பணிக்கொடையும் அரசால் வழங்கப்படும். இதனால் இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் ஓய்வு பெறும் அலுவலர்களுக்கும் நல்ல பயன் கிட்டும்.....” என்றிருக்கிறது. எந்த இடத்திலும் ஆபீஷன் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதிலே இன்னொரு பகுதியைப் பார்த்தால் அவர்களுக்குப் புரியும். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு சம்பந்தப்பட்ட அந்தத் தொழிற்சங்கத்தைச் சார்ந்த தலைவர்களை வரவழைத்து அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்டதற்குப் பிறகுதான் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம் என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிரு. கி. மனோகான்] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

அது மட்டுமல்ல. இன்னொரு செய்தியையும் நான் இந்த அவைக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பலமுறை என்னைச் சந்தித்தார்கள். நான் இத்திட்டத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டேன். நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள் என்று கேட்டபோது அவர்கள் எனக்கு சொன்னதை நான் அப்படியே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள்.

“It is a novel idea. It is a revolutionary principle”
நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், என்று சொல்லிவிட்டு, ‘நீங்கள் பிடித்துக்கொள்வது பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை’ என்று சொன்னதற்கு, நான் சொன்னேன், ‘இதை ஒரு கருத்தாக வைத்திருக்கிறோமே தவிர விட்டுவிடவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்வீர்களானால் விட்டுவிடுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது’ என்று சொன்னவுடன், திரு. சிவ இளங்கோ அவர்களும், திரு முனுசாமி அவர்களும், திரு. ரங்கராஜன் அவர்களும் என்னிடம் சொன்னது, “எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இந்தத் திட்டத்தை விட்டு விடாதீர்கள், வேண்டுமானால் ரூ. 15 என்றிருப்பதை ரூ. 10 ஆகக் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள்”, என்று சொன்னார்களே தவிர, ‘விட்டு விடுங்கள்’, என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. மாறாகச் சொன்னது, “தயவுசெய்து விட்டு விடாதீர்கள்”, என்று அவர்கள் கேட்டார்கள்.

நான் அவர்களிடம் திருப்பிச் சொன்னேன். “Option is open. உங்களுக்கு ஏதாவது ஆல்டர்னேட்டிவ் ப்ரப் போஸல் இருக்குமானால் அதையும் எனக்கு வழங்குங்கள், அதையும் நாம் அனைவரும் இருந்து பரிசீலித்ததற்குப் பிறகு முடிவு செய்யலாம்,” என்று சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

It is not a final one. It is not compulsory என்பதை எனது பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக 30-வது பக்கத்தில் 47-வது பாராவில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-40]

“இத்திட்டத்தின்கீழ் வரும் தொகை அலுவலர்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் செலவிடப்படும். அரசு அலுவலர்கள் சொந்தமாக வீடுகட்ட அதிக அளவில் கடன் கொடுக்கவும், அவர்களுக்கு வாடகை வீடு கட்ட வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவும், உள்ளாட்சி நிறுவன அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருக்கு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கத்தின் மூலமாகக் கடன் வசதி அளிக்கவும் இந்தத் தொகை பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும். இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் குறித்து அலுவலர்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

சங்கங்களைக் கலந்து ஆலோசித்து, அதன் அடிப்படையில் இதனைக் கூடிய விரைவில் செயல்படுத்துவோம்''. என்றிருப்பதை உங்களது மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : எப்படி எப்படி செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப்பற்றித்தான் கலந்து பேசுவதாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறதே தவிர “ஆப்ஷன்” என்று எந்த இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. எப்படியிருந்தாலும் இப்போது ‘ஆப்ஷன்’ என்று ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : கலந்து பேசுவது என்றால் இதையெல்லாம் பற்றி பேசுவதற்காகத்தான். நான் சொல்லுவதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் எதையோ பேசிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி? மன்னிக்க வேண்டும்.....

திரு. துரை முருகன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

(திரு. க. சுப்பு அவர்களும் எழுந்திருந்தார்.....)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தயவுசெய்து எங்களுக்குள் தகராறு ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டாம். நாங்கள் இருவரும் நீண்ட நாள் பழகிய நண்பர்கள். பாசத்தோடு பழகியவர்கள், பழைய கால நண்பர்கள். திரு. துரை முருகன் இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் இருவருமே ஒன்றாக இருந்தவர்கள்தான். இப்போது பிரிந்திருக்கிறோம். நீங்கள் செய்த வினையின் காரணமாக அங்கே போய் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள். அதைப்பற்றி இப்போது கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

(திரு. க. சுப்பு அவர்கள் எழுந்திருந்தார்.)

(திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் எழுந்திருந்தார்.)

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பேசும்போது, ‘நாங்கள் பழைய நண்பர்கள், பாசத்தோடு பழகியவர்கள்’, என்றெல்லாம் பேச வேண்டிய தேவையில்லை. “நீங்கள் செய்த வினையின் காரணமாகத்தான் அங்கே போய் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்”, என்றெல்லாம் பேசுவது முறையல்ல. அதைப்போலப் பேசுவதற்கு எங்களுக்கும் தெரியும்...

(ஆளும் கட்சியிலிருந்து சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்தார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் சில உறுப்பினர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்....)

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து உட்காருங்கள். இப்போது எதுவும் வேண்டாம்.

திரு. க. சுப்பு : வீணை, திணை என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது முறை தானா?....

திரு. துரை முருகன் : நீங்கள் தான் வீணை செய்தவர்கள், அதனால்தான் அங்கே போய் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்....

(திரு. க. சுப்பு அவர்கள் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்....)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்கார்ந்து கொண்டே பேசக் கூடாது, ஏதாவது பேசவேண்டுமென்றால் எழுந்து பேசுங்கள்....

திரு. க. சுப்பு : நீங்கள் தான் எழுந்திருக்கவே விடமாட்டேன் என்கிறீர்களே....

(வேறு சில உறுப்பினர்களும் எழுந்து நின்றார்கள்....)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் ஒரேசமயத்தில் எழுந்து நின்றால் எப்படிச் சபையை நடத்துவது?.... எல்லோரும் இப்படியே பேசிக்கொண்டிருங்கள், நானும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். தயவு செய்து இந்தச் சபையின் மதிப்பைக் காப்பாற்ற என்னோடு ஒத்துழையுங்கள்.

(உட்கார்ந்து கொண்டே, திரு. க. சுப்பு : வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசாமல் வீணை, திணை என்று பேசிக்கொண்டிருந்தால்..... என்று சொன்னார்).

(திரு. துரை முருகன் அவர்கள் எழுந்திருந்தார்....)

உட்கார்ந்து கொண்டே பேசாதீர்கள்... (எதிர்க் கட்சி வரிசையிலுள்ள திரு. சுப்பு, திரு. துரை முருகன் இவர்களைப் பார்த்து) உட்கார்ந்து கொண்டே பேச வேண்டுமென்றால் வெளியே போய் கத்துங்கள்.... இங்கே கத்தாதீர்கள்.

திரு. துரை முருகன் : வெளியே போய் கத்துங்கள் என்று சொல்வது முறைதானா? நீங்களே ஆத்திரத்தோடு பேசுகிறீர்களே!.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் அப்படி உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தால் அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது....

1977 ஆகஸ்ட் 3]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வெளியே போய் கத்துங்கள் என்று சொன்னதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கும் வகையில் நாங்கள் இந்தச் சபையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்....

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.
சபைத் தலைவரை எதிர்த்து வெளிநடப்பு செய்வது முறைதானா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் பிற உறுப்பினர்களும் சபைக்குத் திரும்ப வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே கத்தாதீர்கள், வெளியே போய் கத்துங்கள் என்று சொன்ன வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு வெளியே போய் விடுவது என்று சொல்வது உங்களது கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு அது உதவியாக இருக்குமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்து, வேண்டுமென்றால், ஸிம்பாலிக்காக இரண்டு நிமிட நேரம் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு, வேண்டுமென்றால் ஐந்து நிமிட நேரம் தேநீர் அருந்திவிட்டு, பின்னால் சபைக்கு வாருங்கள் என்று மெத்தப் பணிவன்போடு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களை அழைக்கிறேன்.

இங்கே ஒரு கருத்தை மதிப்பிற்குரிய அன்பழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கருத்து என்னவென்றால், இந்த பட்ஜெட்டிலே சோஷலிசம், தெரியவில்லை, தேர்தலிலே சொன்ன வாக்குறுதிகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு நாம் பஞ்சப்படி தருகின்றோம்; டியர்ன்ஸ் அல்வன்ஸ் தருகிறோம், அதிலே, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் 20 ரூபாய் 200 ரூபாய்க்குமேல் பணம் வாங்குகிறவர்களுக்குத்தான் என்றிருக்கிறதே தவிர, 200 ரூபாயும் அதற்குக் கீழே வாங்குகிறவர்களுக்கும் எதுவும் தரவில்லை என்பதால் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கீழே இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகவும், மேலே இருப்பவர்களுக்குக் குறைவாகவும் கொடுக்கவில்லை; ஆகவே இது சோஷலிச முறையல்ல என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

நான் சில கசப்பான உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்காக யாரும் கவலைப்படக் கூடாது. இந்தத் திட்டத்திலே உள்ள அத்தனை பேர்களும், புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தெரிவிப்பது போல், அவர்கள் அத்தனை பேரும் எங்கள் ரத்தத்தின் ரத்தமாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும், எங்களைவிட்டு அவர்களை யாராலும் பிரிக்க முடியாது என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், உள்ள நிலைமைகளை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 150 ரூபாய்க்கு கீழே தொகை வாங்குகின்ற நண்பர்கள் ஏறத்தாழ 13 முறை பஞ்சப்படி வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது அவர்கள் சென்ட்ரல்

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

டியர்னஸ் அலவன்சைத் தாண்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, அவர்கள் அல்லவா கல் உடைக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைவிட, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு, அவர்கள் அல்லவா ரொம்பத் துயரத்திலே ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், எனது பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஆட்சியில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1975-ம் ஆண்டு, அடிஷனல் டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுத்தபோது,

“The additional D.A. was given to Government employees.

The benefit of Rs. 20 will be given to low paid employees and Rs. 30 for higher paid employees”

கீழ்த் தரப்பிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு 20 ரூபாயும், மேல் தரப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு 30 ரூபாயும் வழங்கினார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், 1976 ஆம் ஆண்டில், அடிஷனல் டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்கும்போது, அதேமாதிரி கீழே இருப்பவர்களுக்கு 10 ரூபாயும், மேலே இருப்பவர்களுக்கு 20 ரூபாயும் வழங்கினார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்றும் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

ஆனால், இப்போது கீழே இருப்பவர்களுக்கு நாங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை என்று நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்வது என்பதுபற்றி ஆலோசனை நடத்தப்பட இருக்கிறது. அந்த ஆலோசனையில் ஈடுபடுவதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தலைவரும் கூடபேசியிருக்கிறார்கள். தேவைப்பட்டால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களின் யோசனைகளும் கேட்கப்படும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் மெத்தப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, இங்கே பேசிய சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் அவர்களது தொகுதியைப் பற்றிய கருத்துக்களாகத்தான் இருந்தன. என்றாலும், ஒரு உண்மையை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர், என் பெருமதிப்பிற்குரிய கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் பேசும்போது, அரிசனங்களுக்கு நாங்கள் எவ்வளவோ கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொடுத்தோம் தெரியுமா என்று பெருமையோடு பேசினார்கள். அப்படி கட்டடங்கள் கட்டுவதில் தப்பில்லை.

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. கி. மனோகரன்]

ஆனால் எவ்வளவு கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். உண்மையில், அப்படிச் செலவழித்திருந்தால் அது பெருமைக்குரிய விஷயம்; அப்படிச் செலவழித்ததாவும் தெரியவில்லை. இந்த உண்மையை இந்த அவை தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நான் சில உண்மைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973-74-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் அறிவித்தது 80 ஆயிரம் வீடுகள், 10 வருடங்களுக்கு. அதற்குப் பிறகு என்ன நினைத்தாரோ தெரியாது. 1973-74-ஐத் தாண்டிய தற்குப் பிறகு, ஒரு கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கி, 1974-75-ன் டார்ஜெட்டாக ஒரு லட்சம் வீடுகளை 5 வருடங்களுக்குள் கட்டுவேன் என்று அறிவித்தார்கள். நான் இந்த ஆண்டுகளைச் சொல்கிறபோது, அதிலே இருக்கின்ற சில அம்சங்களும் உங்கள் இதயத்தைக் கவர் வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்குப் பிறகு, 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கு டார்ஜெட் பேர்டும்போது, ஒரு லட்சம் வீடுகள் 5 ஆண்டுகளுக்குள் கட்டப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அதை “மாடிபை” செய்துவிட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் ஒரு லட்சம் வீடுகளைக் கட்டுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதையெல்லாம் மறந்து விடுவோம். 1973-74-ல் 80 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுவோம் என்று கூறிவிட்டு, அரிசனங்களுக்காகக் கட்டி முடித்த வீடுகள் 2,892 தான். அதற்குப் பிறகு, 1977 பிப்ரவரி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், வேக வேகமாக—அந்த வேகத்தை உருவாக்கிய சக்தி எது என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை.

[பிற்பகல் 12-50]

வேகவேகமாக 12.17 கோடி செலவில் அவர் கட்டி முடித்த வீடுகள் 27,514. ஆக மொத்தம் அவரது ஆட்சியில் அரிசனங்களுக்காகக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட வீடுகள் 30,406 என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர் கட்டி முடிக்கவில்லை என்பதற்காக நான் குறை சொல்லவில்லை. கட்டி முடிக்கும் திட்டங்களைப் போட்ட பிறகு அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் இந்தச் சர்க்கார் சென்றுவிடக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். மிகத் தெளிவாக நான் நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக ஏற்கெனவே இருந்த சர்க்கார் ஆரம்பித்த திட்டங்களையும், நடுவில் நின்றுவிட்ட திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவோம் என்ற உறுதியினைத் தந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பெரு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

அதற்குப் பிறகு மகிழ்ச்சிகரமான சேதியை இங்கே நான் தெரிவித்தாகவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சரோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது—ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள்—கள்ள மார்க்கட்காரர்களைப் பிடிக்க, பதுக்கல்காரர்களைப் பாய்ந்து பிடிக்க, கருஞ்சந்தைக்காரர்களைக் கருவறுக்க, தேவைப்பட்டால்—பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்—, தூக்கு மேடையில் போட வேண்டும். இந்த ஒரு விஷயத்தில் பண்டித நேருவோடு உடன்பாடு கொண்டவன் ; மற்ற எந்த விஷயத்திலும் நேருவுக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இல்லை' என்று கூறியிருக்கிறார்.

திரு. பெர்னாண்டஸ் எனக்கு நெருங்கிய நண்பர். அவரே அவர்களுையல்லாம் தூக்குமேடையில் போட வேண்டுமென்று சொன்னார். தூக்குமேடையில் போடக்கூடிய அளவுக்குக் கள்ளப்பணம் விளையாடுகிறது.

நேற்று கூட சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தது. விவாதத் திற்கு வந்த நேரத்தில் கள்ளப் பணத்தை பிடிப்பது யார் என்று கேட்டார்கள்? கருஞ்சந்தையினரைப் பிடிப்பது யார்? என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். வருமான வரியை ஏமாற்றுகிறவர்களைப் பிடிப்பது யார் என்று கேட்டார்கள். அருமை மாண்புமிகு அமைச்சர் இராமச்சந்திரன் அவர்கள் எழுந்து அந்தப்பொறுப்பு மத்திய சர்க்காரில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதற்கு முன்னாலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் மொரார்ஜி அவர்களைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் இப்பிடிப்பட்டவர்களை, சமுதாய விரோதிகளை, தேசிய விரோதிகளை, 'எகனமிக் டிசிப்ளின்' என்கிற பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்கின்ற கயவர்களைக் கையும் களவுமாகக் கண்டு பிடித்து தண்டனை அளிக்கும்போது யாராவது மத்திய அரசிடம்—உங்களுடைய சிபாரிசுக்கு வந்து தங்களை விட்டு விட வேண்டுமென்று கேட்கிற நிலைமை உருவாகாமல் தயவு செய்து அவர்களுக்கு உதவாமல் எங்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபோது, மொரார்ஜி அவர்கள் பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள் என்பதை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் மற்ற நண்பர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்தக் கட்சியின் தலைவர்கள் துணையோடு, பிரதமரின் துணையோடு அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட, நடவடிக்கை எடுக்க நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு மீனவர்களைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. மீனவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். ஒன்று—தவறுகச் சொல்லவில்லை—பட்ஜெட்டைப் படிச்ச வேண்டும் ; பட்ஜெட்டை ஒட்டி கொடுத்திருக்கும் அறிக்கைகளைப்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகன்]

படித்துப் பார்த்து செய்திகளைச் சொல்ல வேண்டும். பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பது—மீனவர்கள் ஆழ்கடலுக்குப் போகிறார்கள்; பயங்கரமான குரூவளிக்கு ஆட்படுகிறார்கள்; சுரூ மீன்கள் தாக்க வருகின்றன; இவைகளுக்கும் மேலே செல்ல முயற்சிக்கிறான், வெறும் வயிற்றுப் பிரச்சினைக்காக. ஆழ்கடலில் சென்று அவன் சாகிறபோது அவன் குடும்பத்திற்குப் பணம் வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் கேவலமாகக் கூடச் சொன்னார்கள்—மீனவ சமுதாயத்திற்காகக் கண்ணீர் வடிக்கிறார், மீனவராக நடிக்கிறார்; அந்தப் படம் எல்லாம் வருகிறது—என்று சொன்னார்கள். அவர்தான் சொன்னார்—ஆழ்கடலில் சென்று மீனவர் இறந்து விட்டால் அவர் குடும்பத்திற்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று முதல் தவணையாக உடனடியாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் கையில் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு இருக்கும் 3,000 ரூபாயை ‘பாண்டஸ்’ என்ற முறையில் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஒரு ஐயாயிரம் ரூபாய் ‘அப் டு ஃபைவ் தென்சன்ட் ரூபீஸ்’—அவர்களுக்குத் தேவைப்படும்போது என்னென்ன உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ அதற்காக கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொகையை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு மீனவ சமுதாயத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 3.2 கோடி ரூபாயை அப்படியே மறைத்து விட்டார்கள் என்ற வேதனை எனக்கு இல்லாமல் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு 3.2 கோடி ரூபாய் மீனவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து இது முற்றிலும் புதிய ஸ்கீம் என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு பேசியவர்களில் சிலர் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, அதை திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இது முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. மிக முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதால் அரசு தயக்கமற்று ஏற்றுக் கொள்கிற நேரத்திலே இந்த முக்கியமான பிரச்சனையில் இருக்கிற மிக முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று—திரு. தொண்டமான் அவர்கள் இராணுவத்தில் இருந்திருக்கிறார் என்பதைச் சபைக்குச் சொன்னார், அவர் ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்—எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னை எப்படிப் பயன்படுத்தப்போகிறார்கள் என்றால் அதற்கென்று திட்டம் தீட்ட இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒரு உண்மையை—எனக்குக் கிடைத்த ஒரு உண்மையைக் உங்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இராணுவத்தில் ஏராளமான ஆட்களைச் சேர்ப்பதில்லை. கேரளாவிலிருந்து ஏராளமான பேர்கள் சேர்கிறார்கள். இவர்கள் சேராததற்குக் காரணம் இவர்கள் விரும்பாத காரணம் அல்ல, நீங்கள் தமிழர்கள்; ஆகவே உங்களைச் சேர்க்கமாட்டோம்

[திரு. கி. மனோகான்] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

என்பதல்ல காரணம், இந்த மக்களுக்கு இராணுவத்திற்குரிய உடல் கட்டு இல்லை என்ற காரணம் காட்டுகிறார்கள். அந்தக் காரணம் நியாயமானது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே அதற்கு என்றே முகாம்களை அமைத்து எக்ஸ்-சர்வீஸ் மென்களைப் பயன்படுத்தி இங்கேயுள்ளவர்கள் இராணுவத்திற்குச் செல்வதற்கு உதவியாக இளம் தோழர்களைத் தயார்படுத்த அவர்களுக்குப் போஷாக்கு உணவுகள் 2, 3 மாதங்களுக்கு வழங்குவதற்கு முடிவு எடுத்துப் பயன்படுத்துவோமானால் அவர்கள் எல்லாம் இராணுவத்திற்குச் செல்வதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பைப் பெறமுடியும், அதே நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கின்ற முறையிலே எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் உதவ் செய்வார்கள் என்று கூறி இந்தக் கருத்து இந்த அரசின் சீரிய பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, இங்கே கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றிப் பேசப் பட்டது. இது மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். இங்கே கோபத்தோடு சில பேர்கள் கேட்டார்கள், ஏன் நாம் செய்யக் கூடாது என்று. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் தலையிறந்த பொருளாதார மேதை புரூபலர் தண்டேகார் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவை இதற்காக ஏற்படுத்தி எப்படி எப்படிச் செய்யலாம் என்று ஒழுங்கு முறைகள் வகுத்து அறிக்கையைச் சமர்ப்பியுங்கள் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை தண்டேகார் சமர்ப்பித்ததற்குப் பிறகு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் பிரச்னைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரோடு பேசி தமிழகம் பலன் பெறுகின்ற அளவிற்கு கொண்டுவர முடியும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்பற்றிக் கவலைப் படத் தேவையில்லை, நிச்சயமாக நடக்கக்கூடிய காரியம், அது தேர்தல் காலத்திலே சொல்லப்பட்டதுதான்.

அதற்குப் பிறகு, திரு. அன்பழகன் அவர்கள் அர்பன் லேண்ட் சீலிங் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பரிசீலித்தோம், இன்னும் மேற்கொண்டு அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நான் இதையும் திறந்து சொல்கிறேன். திரு. அன்பழகன் தெரிவித்த கருத்தோடு 100க்கு 100 நான் ஒன்றுகிறேன். அர்பன் லேண்ட் சீலிங்—புல் ஆப் கன்ட்ராக்டிக்ஷன்ஸ்—முரண்பட்ட கூட்டுச் சேர்க்கையாக இருக்கின்றது, தெள்ளிய நீரோடையாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம், நம்முடைய மாநிலத்திற்கேற்ற வகையிலே எப்படி எப்படி மாற்ற முடியுமோ அப்படி மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்னை இங்கே கிளப்பப் பட்டது. அதுதான் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு 75 ரூபாய் உதவி அளிக்கிறார்களே, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே உயிரை

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

இழந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கும், 6 மாதம் 1 வருட காலம் என்று சிறை சென்றவர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்குவது என்ற ஒரு திட்டத்தை நாங்கள் கொண்டுவந்தோம்.

[பிற்பகல் 1.00]

ஆனால் இடையிலே வந்த அட்வைசர் ஆட்சி அப்படியே அடியோடு பிய்த்தெரிந்தது என்ன நியாயம்? தமிழுக்காக வாதாடுகின்ற புரட்சித் தலைவரை முதல்வராகக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மீண்டும் அந்தப் பென்ஷன் திட்டத்தைக் கொண்டு வருமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள். தமிழுக்காகத் தாங்கள் இருப்பதாக உருவாக்குகின்ற வகையிலே அப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கூடும் அல்லது உண்மையாகவும் சொல்லியிருக்கக்கூடும். அதை நான் மறுக்கவில்லை. அதிலே இருக்கின்ற சட்டச் சிக்கலை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட் வரை சென்று வந்த ஒன்று இது. சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பிலே என்ன வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

'The Madras Budget Manual 4th Edition was referred to by the appellant. The appropriation in the present case shows that a fund was kept apart to meet the pension scheme. There is no legislative sanction for such pension scheme. The Government by an executive order could not authorise the payment of pension scheme. The appellant is right in his contention that the pension scheme is unconstitutional and the budget sanction is equally unconstitutional.'

இதை சுப்ரீம் கோர்ட் தெளிவாகத் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு இதற்குமேல் என்ன வழிமுறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லிவிட்டாலும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன், நீதிமன்றத்தின் உரிமைகள், பத்திரிகையாளர்களுக்குள்ள உரிமை, பேச்சுரிமை, மற்றைய உரிமைகள், அனைத்து உரிமைகளுக்காகவும் நான் போராடுவதற்குத் தூக்குமேடை ஏறத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கின்ற நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை எதிர்த்துப் போர்க்கொடியை உயர்த்த வேண்டுமென்று என்னிடம் யோசனை சொல்லமாட்டார்கள் என்று மனதார நம்புகிறேன். ஆனால் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டேன், என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று. அப்படி நான் கேட்டபோது அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை, சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டது அளவிற்குக் கட்சி ரீதியாக நாம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சிப்போம் என்ற உறுதியை, உத்தரவாதத்தை என்னிடம் தந்து

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

அதைச் சபைக்கு நீங்கள் அறிவிக்கலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த அறிவிப்பை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு கடைசியாக என்பதைவிட, இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்திற்குள்ளாக நான் வந்து விடுகிறேன். 7.3 இலட்சம் பேர்களை உள்ளடக்கிய நமது என்.ஜி.ஓ.க்களும், மற்ற ஸ்தாபன அசோசியேஷன்களைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் இருக்கிறார்களே, அவர்களைப்பற்றி, சிலவற்றைப்பற்றி நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்களது கோரிக்கை 'பே கமிஷன்' அமைக்க வேண்டுமென்பதாகும். இந்த 'பே கமிஷன்' அமைப்பீர்களா இல்லையா, அமைப்பீர்களா இல்லையா என்று பல நண்பர்களும் இங்கே கேட்டார்கள். பே கமிஷனை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் முதலமைச்சரின் சார்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பே கமிஷன் நிச்சயமாக அமைக்கப்படுகிறது. அந்த பே கமிஷனுக்கு யார் தலைமை தாங்குவது என்ற ஒரு சிக்கல் எழுந்தது. அப்பொழுது என்.ஜி.ஓ. ஸ்தாபனங்களும், மற்றைய தோழர்களும் சொன்னார்கள், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நீதிபதி தலைவராக இருக்க வேண்டுமே தவிர அல்லது ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிதான் தலைவராக இருக்க வேண்டுமே தவிர வேறுயாரை வைத்தாலும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்பதில் விடாப்பிடியாகவும், உறுதியாகவும் இருந்தார்கள். அந்த உறுதிபாட்டுக்குத் தலை வணக்கம் தெரிவித்து நான் இங்கே பே கமிஷன் அமைக்கப்படும் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லி அந்த பே கமிஷனுக்குத் தலைமை தாங்குவதற்குப் பொறுப்பை ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி திரு. ஆர். சதாசிவம் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனுடைய 'டெர்ம்ஸ் ஆஃப் ரெஃபரன்ஸ்' 1977 ஆகஸ்ட் 15 ஆம் நாளில் அறிவிக்கப்படும்; அதிலே, அங்கத்தினர்களாக வரப்போகின்றவர்களின் பெயர்களும் அறிவிக்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, பலபேர்கள் சொன்னார்கள். வெல்லம் சுவைக்கும் அல்லவா, அந்த வெல்லத்திற்கெல்லாம் இப்படி வரியைப் போட்டிருக்கலாமா என்றும் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்டார்கள் என்பதற்காக அல்ல, வெல்லம் சுவைக்கும் என்பது எங்களுக்கும் தெரியும், ஆனால் அது ஒருமுனை வரியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு மும்முனை வரியாகப் போடப்பட்டதற்கான காரணத்தை ஆட்சி கண்டுபிடித்த பிறகு மும்முனை வரி போடப்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்து கொள்கிறேன். பயங்கரமான அளவில் 'இவேஷன்' நடக்கிறது. அதிலே சின்னஞ்சிறு வியாபாரிகளும் இருக்கிறார்கள், இல்லையென்று சொல்லவல்லலை, ஆனால் பினாமிகள் பின்னால் இருந்து கொண்டு செய்யும் அட்டோமியங்கள் அளவிற்கு அடங்காது.

ஆகையினாலே இதைப் பற்றி விவரமாக முதலமைச்சரும் நானும் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் கூடிச் சிந்தித்தற்குப் பிறகு ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம். அந்த முடிவை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவேன். அதாவது இதுவரை சிங்கிள் பாயின்ட் டாக்ஸ்ஸாக இருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். சிங்கிள் பாயின்ட் 5 இருந்தது. இப்பொழுது மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் 4 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால் இனிமேல் உங்களுக்குத் தெரியும் 50,000 க்கு மேலே போகாதவர்களுக்கு சேல்ஸ்டாக்ஸ்லிருந்து விதிவிலக்கு உண்டு. ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு அரசுச் சலுகை என்ற அளவில் அளித்திருப்பது மல்டி பாயின்ட் டாக்ஸ் நீடிக்கும். ஆனால் 4 லிருந்து 3 ஆகக் குறைக்கப்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு பல பேர் சொன்னார்கள், விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணம் பற்றி என்ன கருத்தை அரசு எடுத்தது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றி நான் கருதாமல் இல்லை. ஏனென்றால் அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. வை ஆட்சியிலே வைத்த பல சக்திகளில் அந்த சக்தியும் ஒன்று என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகையினாலே அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனித்து அவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்று இதயப்பூர்வமாக விரும்பி ஒரு முடிவிற்கு வந்தோம். ஆனால் வருகின்ற பொழுது ஒன்றை நிதியமைச்சர் என்ற முறையில் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வது நியாயமாக இருக்காது என்று சபை நிச்சயமாக நம்பும் என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லோருக்கும் என்று வந்தால் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் நிலக்கிழார்களும் அந்த வசதிகளையும் வாப்பிணையும் பெறக்கூடும். ஆகையினாலே சிறு விவசாயிகள் அவர்கள் எந்தக் கணக்கிலே வருகின்றார்கள் என்றால் 5 ஏக்கர் டிரை லான்ட் வெட் லான்ட் என்றால் 2½ ஏக்கர். அதை வைத்திருப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற டெஃபினிஷன் சிறு விவசாயிகள். இந்த விவசாயி இப்பொழுது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற டாரிஃப் 16 பைசா என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்தோம்; சிந்தித்துப் பார்த்ததற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு எப்படி எப்படி உதவுவது; உதவாமல் போனால் நமது மனசாட்சிக்கு விரோதமாக இருக்கும் அல்லவா? அல்லது அரசியல் பாரம்பரியத் திற்கு அது எதிராக இருக்குமல்லவா என்று கருதியதற்குப் பிறகு

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

காபினட் கூடி முடிவெடுத்து, 16 பைசா என்று இருப்பதை 14 பைசாவாகக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொண்டு (ஆரவாரம்) அருமை நண்பர்கள் கைதட்டுகிறார்கள். அடுத்த கட்டத்திற்கு வருகிறேன். மகிழ்ச்சியோடு இந்த கசப்பு மாத்திரையை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனாலே சர்க்கார் இழக்கப் போகிற தொகை ரூ. 2.5 கோடி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ஆனால் ரூ. 2 கோடி அல்ல, ரூ. 20 கோடியானாலும் விவசாயிகளுக்குச் செலவழிக்கிற மனப்பக்குவம் இந்தச்சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை இப்படி இருப்பதிலே எந்த அளவிற்கு வந்திருக்கிறோம்; நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூட இப்பொழுது அப்படிப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் மனதோடு இருக்கிற கஷ்டம் எனக்குப் புரிகிறது. ஆக்கப்பூர்வமான யோசனைகளை எனக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணர்கிறார்; நிதிநிலை அறிக்கை எப்படித் தயாரிக்கப்பட்டது? எப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டது? இந்த அரசு எப்பொழுது ஆட்சிக்கு வந்தது; வந்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆயிற்று? நாங்கள் என்ன 7 ஆண்டைத் தாண்டியிருக்கிறோமா, உங்களுடைய உள்ளத்தை ஒன்றுகேட்கிறேன்; மனசாட்சியோடு பதில் சொல்லுங்கள். ஒருமாதம் கூடத் தாண்டவில்லை அல்லது ஒரு மாதம் தாண்டியிருப்போம். இதற்கிடையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பட்ஜெட்டை உங்களிடத்திலே சமர்ப்பித்துள்ளோம். எல்லோரும் பாராட்டினார்கள்; அதை நான் அறிவேன். அதைப் பாராட்டுகிறோம் இதைப் பாராட்டுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு கொஞ்சம் தட்டுவோம் என்று அந்த மாதிரி தட்டினார்களே தவிர மொத்தத்தில் இந்த பட்ஜெட்டிற்கு நல்ல பாராட்டுக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கேளிக்கை வரியைப் பற்றி இங்கே நண்பர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அதைப் பற்றிப் பேசும் போது இப்பொழுதும் முதலமைச்சர் அவர்களை இழுத்துக்கொண்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லாம் இதிலே ரொம்ப அக்கறை காட்டுவார் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். இப்படியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளில் மாற்றம் தேவை என்றும் இப்பொழுது நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வரிமுறை சரியாக இல்லையென்றும், ஆகையினாலே இன்றைக்கு எப்படியாவது ஒரு மாற்றத்தை நீங்கள் கொண்டு வருவீர்களானால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் பல நண்பர்கள் எங்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

[பிற்பகல் 1-10]

ஒரு 5 பைசா கம்மி பண்ணியதன் மூலம் எத்தனை பேர்கள் சினிமா பார்க்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்த போது கிட்டத்தட்ட 81 லட்சம் பேர்கள் அதன் மூலம் அந்த வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

என்பதைக் கண்டோம். தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள தியேட்டர்கள், ரீரிங் டாக்ஸிகள் கணக்கிட்டால் ஏறத்தாழ 1800-க்கும் பக்கம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதிலே மிகச் சாதாரணமான தொழிலாளிகள், ஏழை பாழைகள் இவர்களைக் கணக்கிட்டால் இந்தக் குறைந்த கட்டணத்தின் காரணமாக 78 லட்சம் டிக்கெட்டுகள் விற்கப்படுகின்றன. இவைகளைக் குறைத்து இவர்களுக்கு நாம் நல்ல வாய்ப்பினைச் செய்ததன்மூலம் அவர்களும் சிரமமில்லாமல் சினிமா பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் சினிமா நடத்துகிறவர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படக் கூடாது என்று கருதி—அதுமட்டுமல்ல சில அதிகாரிகளின் தொல்லையும் அவர்களுக்கு அதிகம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதை எப்படித் தீர்க்கலாம் என்ற கணக்கைப் போட்டபோது இந்தக் கருத்தை நாங்கள் தெரிவித்தோம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு பல உறுப்பினர்கள் எங்களைப் பார்த்துத் தெரிவித்தது என்னவென்றால் அவைகளைப் பற்றி நேற்று நாங்கள் சிந்தித்தோம். 'கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ்' சரியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் 'இவேஷனைத்' தடுப்பதற்கும் 'கரப்ஷனை' நீக்குவதற்கும் வழியாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே 'கம்பவுண்டு டாக்ஸ்' போடுவது நல்லது என்று கருதி 'எக்ஸிபிட்டர்களும்' சொன்னார்கள். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள் இந்தக் கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துத் தெரிவித்த போது இந்தக் கருத்தைப் பற்றி நாம் நிச்சயம் சிந்திக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய உங்களுக்குச் சொல்லேன். கம்பவுண்ட் டாக்ஸ் போட்டால் நல்லது என்று எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கம்பவுண்டு டாக்ஸ் திரு. கருணாநிதி இருந்த காலத்தில் போடப்பட்டு கணமூடி மறைவதற்குள் அது அடிக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற உண்மையை உங்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அப்படி அடித்ததற்கு காரணம், புரட்சி தலைவர்களுடைய தியேட்டர்கள் முழுவதும் ஓடியது என்பதுதான், என்று வெளியிலே பேசப்பட்டது என்பதை சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, வெல்லம், வெல்லத்தைப் பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். 3 சத விதம் குறைப்பதாகச் சொல்லிவிட்டேன். அதற்குப் பிறகு மீன் விற்பனை செய்பவர்கள் Prawns, lobsters, Frogs, விற்பனை செய்பவர்கள் நம்மிடம் வந்தார்கள். எல்லோரும் வந்து எங்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்று எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சாதாரண மீன் வாங்கி விற்பனை செய்பவர்களை இது பாதிக்காது. ஆனால் இங்கே பேசிய திரு. உமாநாத் என்று கருதுகிறேன்—எக்ஸ்போர்ட் செய்கிறவர்கள் பயங்கரமாகக் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நாங்கள் டாக்ஸ் போடலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே 500 ரூபாய் வருடத்திற்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு வரியில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு 'கன்செஷன்' என்ற காரணத்திற்

[திரு. கி. மனோகான்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

காக பல பேர்கள் அங்கே கேட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்த டர்ன் ஓவரை 5 ஆயிரத்தில் இருந்து பத்தாயிரம் உயர்த்தி இருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு கடைசியாக பல பிரச்சினைகள் பற்றி நான் பேசாமல் இருந்திருக்கலாம். சில பிரச்சினைகளை நான் விட்டுவிட்டிருக்கலாம். விட்டுவிட்டேன் என்று சொல்பவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது இப்போது மணி 14 (குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டும். தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றியும், மூடப்பட்டிருக்கிற மில்களைப் பற்றியும், தொழிற்சாலைகளைப் பற்றியும், அதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணவேண்டாமா என்ற நல்ல கருத்தை, எனது பெருமதிப்பிற்குரிய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு யோசனையை முதலமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தை சேர்ந்தவர்களையும் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் மற்றும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து நாம் அனைவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இது இந்த மாநிலத்தின் பிரச்சினை என்ற அளவுக்கு அந்தப் பிரச்சினையை உருவாக்கி அதை ஒரு கட்சியின் பிரச்சினையாக அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு காணாமல் தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய அருமையான திட்டமாக இந்தத் திட்டத்தை கருதி நாம் அனைவரும் கூடி ஒரு முடிவெடுக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை தகுந்த காலத்தில் பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்பதைச் சொல்லிவிட்டு, நான் கடைசியாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இந்த மன்றத்திற்குப் புதியவன் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். குறுகிய காலம், ரொம்பவும் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். மாணவர்கள் கிளர்ச்சி எங்கேயும் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்தக் கிளர்ச்சியில் அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதில் நான் புகுந்து பார்க்க விரும்பவில்லை. சில இடங்களில் அரசியல் தூண்டுதல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் அவர்களுக்குள்ளே கல்லூரியில் நடைபெறும் தேர்வுகள் காரணமாக அந்தத் தகராறுகள் வருகின்றன. சில இடங்களில் மாணவர்களுக்கும் பிரின்சிபாலுக்கும் இடையே உள்ள சில கோரிக்கைகளின் மீதும் ஏற்படும் தகராறு இருந்து வருகின்றன. இவைகளைப் போக்குவதற்கு இப்போது பெருமதிப்பிற்குரிய நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு யோசனை வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபைக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

மாணவர்களையும், பெற்றோர்களையும் உள் அடக்கிய குழு ஒன் லை உருவாக்கி அந்தக் குழுவில் நாம் எல்லாம் புகுந்து அந்தப் பிரச்சனையை அலசிப் பார்த்து நிரந்தரமாக அந்த மாணவர்களின் மத்தியில் இருக்கிற அதிருப்தியைப் போக்கி, அவர்கள் உள்ளம் புண்படாத அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலையை வளர்க்க நாம் முயற்சிசெய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் உங்களை எல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒன்று விட்டுப் போய் இருந்தால், நான் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுகிறவன் என்ற முறையில் இங்கே ஒன்றைக் கூறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'பல விஷயங்கள் பட்ஜெட்டில் வருவதால் என் பேச்சில் அவை வரவில்லை என்பதால் அவற்றில் எனக்கு அக்கறை இல்லை என்று கருதத் தேவையில்லை. அந்தப் பேச்சில் குறிப்பிட்டுள்ளதை விட என்னுடைய மனதில் அந்த விஷயங்கள் மிகுந்த பற்றுதலைப் பெற்று இருக்கும்' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை இங்கே நான் உங்களுக்கு நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மற்றொரு விட்டுப்போன பிரச்சனை பற்றியும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கைம்பெண்களுக்கு உதவி அளிப்பது போதாது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏழு வருஷத்திற்குப் பிறகு ஆட்சியில் அமர்ந்ததற்குப் பிறகு, நீங்கள் ஒரு மாதமான ஒரு ஆட்சியைப் பார்த்து இவைகள் எல்லாம் சொல்வது எங்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை வழங்குவதற்காகச் சொல்கிறீர்கள் என்று எடுத்துக் கொள்கிறேன். இதில் எங்களுக்குள்ள இக்கட்டான சூழ்நிலையையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 'டுஸ்டார்ட் வித்' நாங்கள் இந்த அறிவிப்பு செய்து இருக்கிறோம்.

அவர்கள் பிறகு சொன்னார்கள். தருமபுரி, சேலம், கடலூர் போன்ற மாவட்டங்களில் தொழு நோய்க்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டறிவதற்கு—ஆரம்பக் கட்டத்தில் கண்டறிவதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்றும், தி.மு.க. ஆட்சியில் செயலாற்றியதைத்தான் நீங்களும் சொல்கிறீர்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் நல்ல திட்டங்களை தீட்டினால் நாங்கள் அதை தீண்டத் தகாத திட்டங்களாகக் கருத வேண்டும் என்று கருதுகிறீர்களா? நல்ல திட்டங்களை யார் சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்ள மன வளமும், பக்குவமும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் பல திட்டங்களை ஆரம்

திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

பித்து வைத்தோம், என்னிடம் குறிப்பு இருக்கிறது என்று அவர்கள் பெருமை பேசிக் கொண்டார்கள். அதற்காகச் சொல்கிறேன். பட்டுஜெட்டரி ப்ரோவிஷன் மீறி அவர் சிலவற்றை ஆரம்பிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆரம்பித்த குறிப்பு என்னிடத்தில் இருக்கிறது. தேவை என்றால் சபையின் கவனத்திற்கு நான் அதைத் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்கீம்ஸ் 1975-76-ல் வித் அவுட் பட்டுஜெட்டரி ப்ரோவிஷன்ஸ் அவர் அறிவித்தது 15 திட்டங்கள். அவைகள் அப்படியே இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல; சில திட்டங்களை 1974-75-ல் அறிவித்து எடுத்து, ஆனால் முடிவு பெறாத கட்டத்தில் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை நாங்கள் அப்படியே விட்டு விடுவோம் என்று அவர் எதிர்பார்க்கத் தேவை இல்லை என்று நான் அவர்களுக்குப் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அவர்கள் சில திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு இருக்கிறார்கள். பாதியில் இருக்கிறது; அதை முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நிதி நிலைகளுக்கு ஏற்ற முறையில் நிச்சயமாக நாங்கள் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்து, இந்த பட்டுஜெட்டின் அடிப்படைக்கருத்து என்ன என்பதை ஒரு வார்த்தையில் நான் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்டுஜெட் அல்லது ஆளுநர் உரை என்பது இரண்டும் தம்முகத்திற்கு தெரிவிக்க விரும்புகிற கருத்து ஒன்றே ஒன்று தான். அந்தக் கருத்தை நான் அந்த மொழியிலேயே சொல்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

இதைச் சொன்னவர், இன்றைய குடியரசுத் தலைவராக இருக்கிற அமெரிக்காவின் கார்ட்டர்.

'can our government be honest, decent, open, fair and compassionate? can our government be competent?'

இந்த பட்டுஜெட்டிலும், ஆளுநர் உரையிலும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற இழை அதுதான் என்பதை தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது. நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்கிறேன். டால்ஸ்டாய் அவர்களின் 'வார் அண்டு பீஸ்' என்ற புத்தகத்தை இங்கே இருக்கிற பல நண்பர்கள் படித்திருக்கக் கூடும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதிலே அவர் தெரிவிக்கின்றபோது தான் எழுதிய புத்தகத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதை அப்படியே தருகிறேன்

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. கி. மனோகரன்]

'The purpose of the book is to show that the course of human events—even the greatest historical human events is determined ultimately not by the leaders but by the common, ordinary people. Their hopes and dreams, their doubts and fears, their courage and tenacity, their quiet commitments determine the destiny of the word. . .

இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன், இந்த நிதிநிலை அறக்கையின் அடிப்படை இந்த அடிப்படைக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற எதை பெருமதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கே சென்றாலும் சரி, எந்த மன்றத்தில் பேசினாலும் சரி, அவர் பேசுவது அத்தனையும், கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி தேவை—இன்றைக்கு பல புள்ளி விவரங்களைக் கூட பெருமையாகக் காட்டலாம்—பாலங்கள், சாலைகள் என்று—அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையும் வழிகைக்கு பயன்படக் கூடியதாக அமையாது. இந்த அவையில் நான் கூட புள்ளி விவரங்களைக் காட்டலாம். புள்ளி விவரங்கள் முக்கியமல்ல, செலவிடப்படுகின்ற பணம், முறையாகப் போய்ச் சேரவேண்டியவர்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற பாடத்தை இந்தத் தேர்தலில் நான் பெற்றேன் என்பதைச் சொல்ல முடியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை எப்போதோ பெற்றார்கள் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், நான் 15 ஆண்டுகளாகத் தேர்தலில் நகரப்புறத்தில் மட்டும் தான் நின்றேன். கிராமங்களுக்குச் செல்கின்ற வாய்ப்பு இந்தத் தடவை தான் பெற்றேன். நான் நின்ற பகுதி பாளையங்கோட்டை பகுதி; நான் சுற்ற வேண்டியிருந்த கிராமங்கள் 92 கிராமங்கள். அங்கே மக்கள் குடிநீருக்காக படுகின்ற பாட்டை, அல்லலை நேரில் கண்டேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இவ்வளவு கோடிகள் செலவழித்த பிறகு, அந்தக் கோடிகளுக்கெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் தந்ததற்குப் பிறகு, ரோடு போட்டோம், சாலை போட்டோம் என்றெல்லாம் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்ட பிறகு, நாடு சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு கிராமங்களில் குடிக்க நீர் இல்லை என்று சொல்வது எவ்வளவு பெரிய அவமானம் என்று கருதுகிறீர்கள்? அந்த அவமானத்தைப் போக்கிடுவது தான் இந்த அரசின் நோக்கம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் என்னை அனுமதிப்பீர்களானால், தவறாகக் கருதாவிடில், இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி சில பத்திரிகைகளில் வெளியான சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். இதிலேயும், குறிப்பாக இரண்டொரு பத்திரிகைகள் தெரிவித்த கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெற விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் எனது

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 3]

பேச்சு நீண்டு போகும். அதற்காக மாமன்றத் தலைவர் என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

‘All India Anna D.M.K.’s Maiden Budget’ என்ற தலைப்பில்,

‘It is not surprising that the maiden Budget of the new All India Anna D.M.K. Government of Tamil Nadu seeks to fulfil the hopes raised by its leaders’ oft expressed concern for the downtrodden. The question is, as always, to what extent the Government will succeed in its objectives. Various programmes have been listed by the State Finance Minister, Mr. K. Manoharan, in his Budget Speech for the promotion of self-employment for rural artisans like cobblers, carpenters and blacksmiths, the provision of fishermen welfare fund and the employment-oriented rural works scheme pertaining to road-making, minor irrigation and development of small scale industry.....’

என்று சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு அது சொல்கிறது, அதை மட்டும் இங்கே படித்துவிட்டு விடைபெற விரும்புகிறேன்.

‘So far as the Annual Plan for the current year is concerned, it is weighted in favour of power, irrigation and agriculture. Irrigation is intended to be provided for an additional 35,000 acres while stabilising the water supply for 77,000 acres.....’

கடைசியாக, அந்தப் பத்திரிகை எழுதுகிறது.

‘The present budget has a slant in favour of small industry, but the Finance Minister concedes that small units have never done well enough so far. Much better results than what has been possible in the past are required if Tamil Nadu is to regain the place in the industrial map of the country which it once held. The All India Anna D.M.K. Government.....’

‘must take some bold measures to attract new investment. It has also to get the entrepreneurs and leaders of labour to show greater initiative than before in keeping the wheels of industry moving all the time. No doubt this calls for a special effort on the part of the Chief Minister and his experienced colleagues in the Cabinet. That need not necessarily be at the expense of the agricultural sector.....’

உறுப்பினர்கள் குறிப்பாக கவனிக்க விரும்புகிறேன்.

‘Mr. Manoharan’s Budget is not a spectacular one but its rural bias is to be welcomed.’

1977 ஆகஸ்ட், 3]

[திரு. கி. மனோகரன்]

என்று குறிப்பிட்டு 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகை தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறது.

இப்படி பல பத்திரிகைகள் 'வெல்பேர் பட்ஜெட்' என்று எழுதியிருக்கின்றன. மெயிலில், கடைசிக் கட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

Mr. Manoharan, as a matter of fact, reconciled several conflicting views, and made the best of a bad bargain, attempting to do the maximum good by the people with the slender resources after much of them has been squandered away by the earlier D.M.K. regime.....

இந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பத்திரிகைகளுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கு கூடியிருக்கும் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன், ஒரு ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட, அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு எதிர்க் கட்சி இந்த நேரத்தில் ஒரு வார்த்தை சொன்னதற்காக தனது பொறுப்பைத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு போயிற்றே என்பதற்கு நான் மிகவும் வருந்து கிறேன் என்று சொல்லி ஆனால் எனக்கு இருக்கிற மகிழ்ச்சி எனது பேச்சை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனது அறையிலிருந்தே இப்போது கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையை இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதற்கேற்ற முறையில் அவர்களும் எங்களோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்றும், இங்குள்ள தோழமைக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் எங்களது முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்றும், மக்களுக்காக மலர்ந்திருக்கிற இந்த அரசைப் பேணிக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கு இருக் கிறது என்றும், உங்களது கட்சி வேறு கட்சி என்றும் எனது கட்சி வேறு கட்சி என்றும் இன்றைக்கு தயவுசெய்து பார்க் காமல் இன்றைக்கிருக்கிற பொருளாதார சிக்கலில், சூழலில் நாம் எந்தளவிற்கு அதல பா தாளத்திற்குப் போயிருக்கிறோம் என்பதைக் கணக்கிலெடுத்து ஏழை, ஏழைபாழைகள் நொந்தவர்கள். வெந்த வர்கள், வாழ்க்கையில் எதுவுமின்றி வசதியற்றவர்களின் எண் ணிக்கை, (below the poverty line) வறுமைக்கோட்டின் கீழே இருக்கிறவர்களின் எண்ணிக்கை 70-க்கு மேற்பட்ட விகித மாக, 70 சத விகிதத்திற்கும் மேற்பட்டு இருப்பதால் அதை மனதில் கொண்டு இதய சுத்தியோடு அவர்களுக்குப் பணியாற்ற நாம் அனைவரும் சூளுரைப்போம் என்று கேட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை உங்களது ஒப்புதலுக்கு வைத்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

[1977 ஆகஸ்ட், 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைக்கு ஒரு அறிவிப்பு. அதோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் ஒரு அறிவிப்பு இந்த காரசாரமான விவாதத்தில் பேசுகிறபோது 'கத்துங்கள்' என்று சொன்ன வார்த்தையை, அந்த வார்த்தை அவர்களுக்கு தவறாகப்படுமானால், மனம் வேதனைப்படுமானால் மேற்கொண்டு அந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அவர்களது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் நாளைக்கு இந்த அவைக்கு வருவார்கள் என்று இதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நாளைய தினம் மானியக் கோரிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1 30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

24. Notification issued in G.O. Ms. No. 2452, Rural Development and Local Administration, dated 16th December, 1976 in regard to exclusion of Chattriapatti and Madampatti villages from the limits of Manaparai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (b) of the Tamil Nadu Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

25. Notification issued in G.O. Ms. No. 1767, Home (Transport-I), dated 17th June 1977 in regard to concessional rate of tax payable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974) in respect of short wheel base buses operated by Thiruvallur Cheran Transport Corporation Limited in Nilgiris district and by Thiruvallur Pandian Roadways Corporation Limited in Rameswaram Island in Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

26. Notification issued in G.O. Ms. No. 935, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated 19th May 1977 in regard to appointment of date on which certain provisions of the Tamil